# РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (трети състав)

16 декември 2010 година *

По дело T-19/07

**Systran SA,** установено в Париж (Франция),

**Systran Luxembourg SA,** установено в Люксембург (Люксембург),

за които се явяват адв. J.-P. Spitzer и адв. E. De Boissieu, avocats,

ищци,

срещу

**Европейска комисия**, за която първоначално се явяват г-жа E. Montaguti и г-н F. Benyon, а впоследствие г-н E. Traversa и г-жа Montaguti, в качеството на представители, подпомагани от адв. A. Berenboom и адв. M. Isgour, avocats,

ответник,

с предмет иск за обезщетение за вредите, които ищците твърдят, че са претърпели поради нарушенията, допуснати вследствие на процедура на Комисията за възлагане на обществена поръчка във връзка с поддръжката и лингвистичното подобряване на системата ѝ за машинен превод,

* Език на производството: френски.

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав),

състоящ се от: г-н J. Azizi, председател, г-жа E. Cremona и г-н S. Frimodt Nielsen (докладчик), съдии,

секретар: г-жа T. Weiler, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 27 октомври 2009 г.,

постанови настоящото

**Решение**

**Обстоятелства в основата на спора**

I — *По различните версии на софтуера „Systran“*

1 Трябва да се разграничат четири версии на софтуера за машинен превод „Systran“ (наричан още „системата Systran“):

— първата версия (наричана по-нататък „Systran Mainframe“), създадена през 1968 г. от г-н Toma и пусната на пазара от калифорнийското дружество World Translation Center, Inc. (WTC) и други свързани дружества (наричани по-нататък общо „групата WTC“),

— първоначално използваната от Европейската комисия версия (наричана по-нататък „EC-Systran Mainframe“), за която между 1975 г. и 1987 г. са сключени поредица от договори между групата WTC и Комисията, както и поредица от договори между Комисията и доставчици на услуги и поредица от договори между групата Systran (купувачът на групата WTC) и Комисията,

— новата версия (наричана по-нататък „Systran Unix“), създадена от първия жалбоподател, Systran SA (наричано по-нататък „Systran“), вследствие на придобиването на групата WTC през 1986 г., за работа в среди Unix и Windows, като тази версия е разработвана от групата Systran от 1993 г. насам,

— новата използвана от Комисията версия (наричана по-нататък „EC-Systran Unix“), за която през 1997 г. е сключен договор между втория жалбоподател Systran Luxembourg SA (наричано по-нататък „Systran Luxembourg“) и Комисията.

II — *Хронология на отношенията между страните*

2 Представянето на хронологията на договорните отношения между страните — от една страна, групата WTC и след това нейният купувач групата Systran, и от друга страна, Комисията — е необходимо, за да може да се определи обхватът на правата на собственост и на използване върху различните версии на софтуера „Systran“, използвани от Комисията, а именно „EC-Systran Mainframe“ и след това „EC-Systran Unix“. На този хронологически преглед почива твърдението на Комисията, че настоящият иск има договорно основание, докато ищците отбелязват, че нито един от тези договори, на които впрочем те не се позовават, не оказва въздействие върху правата им на интелектуална собственост и иска.

A — *Първи период: от „Systran Mainframe „до "EC-Systran Mainframe"*

3 Страните признават, че създателят на софтуера за машинен превод „Systran" е г-н Toma и че дружествата от групата WTC са били единствен собственик на версията „Systran Mainframe" на този софтуер.

1. Първоначални договори между WTC (и други дружества) и Комисията

4 На 22 декември 1975 г. WTC и Комисията подписват договор относно, от една страна, инсталирането и разработването на системата„Systran" за машинен превод от английски на френски, и от друга страна, първоначалното разработване на системата „Systran" за машинен превод от френски на английски (наричан по-нататък „първоначалният договор").

5 Член 1, първа алинея от първоначалния договор, озаглавен „Предмет", гласи:

„Договарящата страна се заема за сметка на Комисията с по-нататъшното разработване на системата ѝ „SYSTRAN" за машинен превод от английски на френски (наричана по-нататък „базовата система") и първоначалното разработване на система „SYSTRAN" за машинен превод от френски на английски".

6 Член 3 от първоначалния договор, озаглавен „Възнаграждение“, предвижда:

„За извършената по настоящия договор работа Комисията изплаща на договарящата страна сумата от 161 800 USD, както следва:

[…]

Тази сума включва компенсация за предоставянето на правото на използване на базовата система за договорния период. Това означава, че тя трябва да покрие всички направени от договарящата страна при изпълнението на настоящия договор разноски, включително разходи за персонал, компютърно време, пътни разходи и разходи за консумативи“.

7 Член 4 от първоначалния договор, озаглавен „Използване на системата след прекратяването на договора“, гласи:

„а) Договарящите страни се споразумяват, че правата над системата, в състоянието ѝ към датата на изтичане на срока на действие на договора (наричана по-нататък „изменената система“) и свързаната с нея документация се предоставят от договарящата страна на Комисията на ограничена основа, тоест единствено за собствените нужди на Комисията и за сходни нужди на публичните администрации на държавите — членки на Общността, и само за превод от английски на френски език и от френски на английски език, но за неопределен срок от време. […]

б) Ако след изпълнението на настоящия договор Комисията желае да продължи да разработва вътрешно или чрез трети лица изменената система, като се създават други двойки от езици на Общността, тя изплаща на договарящата страна предварително определена сума, ненадвишаваща 100 000 USD

за първата езикова двойка и 80 000 USD за всяка от следващите двойки или 200 000 USD за всяка комбинация, съдържаща нов език. За тези суми Комисията придобива правото да използва изключително и свободно разработената изменена система за неопределен срок от време.

Освен това, ако след изпълнението на настоящия договор Комисията поиска от договарящата страна по-нататъшно разработване на изменената система, като се създава друга езикова двойка, тя ѝ изплаща предварително определена сума, ненадвишаваща 25 000 USD за първата двойка и 20 000 USD за всяка от следващите двойки или 50 000 USD за всяка комбинация, съдържаща нов език.

в) Договарящата страна притежава правото да използва за своя собствена сметка и за свои собствени цели изменената система, разработена в рамките на настоящия договор и на договорите за по-нататъшно разработване чрез създаване на други езикови двойки, както е уточнено в буква б), втора алинея, с изключение на специално разработените за Комисията речници. Достъпът до речниците се предоставя на договарящата страна за всеки отделен случай срещу годишна такса за ползване, ненадвишаваща 20 % от цената. Достъпът до тях е безплатен за договарящата страна само за демонстрации“.

8 Съгласно член 5, буква е) от първоначалния договор приложимото по отношение на договора право е люксембургското право и люксембургските юрисдикции са компетентни в случай на съдебен спор.

9 След първоначалния договор в периода между 1976 г. и 1987 г. Комисията сключва поредица договори с дружества от групата WTC с цел подобряване на системата „Systran“, от една страна, и разработване на нови езикови двойки (или общо девет езикови двойки), от друга страна.

10 Освен това Комисията сключва с различни дружества, външни за групата WTC и без те да бъдат страни по договора, договори, които им позволяват да използват системата „Systran“ за нуждите на държавните органи на държавите

членки и на институциите на Общностите. В един от тези договори, който е наречен „Меморандум за разбирателство относно техническо сътрудничество“ и е сключен на 18 януари 1985 г. с френското дружество Gachot SA, Комисията посочва, че „системата „Systran“ — софтуери и речници, остава собственост на Комисията“ (член 4, озаглавен „Права на използване“). Съгласно този меморандум за разбирателство Комисията разрешава на дружество Gachot да използва „системата ѝ за машинен превод „Systran“ в полза на органите на европейския публичен сектор“, в замяна на което дружеството Gachot предоставя на Комисията информация за качеството на извършените преводи, като ѝ позволява да подобрява ефикасността на системата (член 1, озаглавен „Предмет“). Сътрудничеството между Комисията и дружество Gachot се осъществява без парично възнаграждение (член 3, озаглавен „Разходи“).

2. Договор за сътрудничество между групата Systran и Комисията

11 С поредица от договори, сключени след септември 1985 г., дружеството Gachot придобива дружествата от групата WTC, собственици на технологията „Systran“ и на версията „Systran Mainframe“, и вследствие на това придобиване става дружеството Systran.

12 С писмо от 2 февруари 1987 г., изпратено от генералния директор на генерална дирекция (ГД) „Телекомуникации, информационна индустрия и иновации“ до дружеството Gachot, Комисията иска отговор на няколко въпроса, на които е отговорено с писмо от 5 февруари 1987 г.:

„Въпрос 1: Може ли г-н Gachot да докаже, че (той или дружеството Gachot […]) действително е собственик или мажоритарен акционер на дружествата WTC и Systran Institut, и че приема всички задължения, поети от неговите дружества по отношение на Комисията?“

„Отговор: Нашето дружество действително закупи всички акции [на г-н] Toma в WTC и Latsec, от една страна, и 76 % от акциите на Systran Institut, от друга страна. Следователно имаме пълното право да говорим от името на цялата група и да я представляваме по отношение на Комисията.“

„Въпрос 2: Какво ще се случи с тези задължения, ако г-н Gachot (или [дружеството] Gachot) престане да бъде собственик на (или мажоритарен акционер в) тези дружества? Задължава ли се г-н Gachot да гарантира изпълнението на тези задължения от евентуални купувачи?“

„Отговор: Не се предвижда никаква продажба. Дори напротив, нашата група води политика на непрекъснато развитие в тази област. Освен това Комисията няма повод за притеснение по този въпрос, тъй като договорите са сключени между WTC и Комисията, тоест между юридически лица, и всяка промяна, която може да настъпи във връзка с притежаването на ценните книжа на тези дружества, в никакъв случай не може да постави под въпрос сключените договори.“

„Въпрос 3: Може ли г-н Gachot да потвърди, че вследствие на сключването на различни договори с WTC и Systran Institut Комисията притежава неизключителни права на използване за европейския публичен сектор по отношение на [девет] езикови версии на „Systran“?“

„Отговор: От договорите, сключени между WTC и Комисията […], е ясно, че по отношение на езиковите версии на „Systran II“ в придобитите от нея езикови [двойки] Комисията притежава неизключителни права на използване за свои собствени нужди, както и за нуждите на държавните служби на държавите — членки на Общността […]“

„Въпрос 8: Г-н Gachot все още ли е съгласен да разреши на междуправителствени организации, които обхващат и държави извън Общността, да използват [софтуера] „Systran“ срещу заплащане на възнаграждение?“

„Отговор: Разбира се, че дружеството Gachot предвижда да предостави системата „Systran“ на международни организации, които обхващат и държави извън Общността, чрез различни споразумения, които ще бъдат сключени между дружеството Gachot и подобни организации […]“

„Въпрос 14: Готово ли е дружеството WTC да предостави на Комисията — при условия, идентични на предходните — право на използване за система „Systran“ за превод от испански на английски? Цената ще бъде ли подобна на тази, предложена за системата за превод от немски на английски?“

„Отговор: Дружеството WTC е напълно съгласно да предостави на Комисията неизключителен лиценз за използване за превод от испански на английски, както и евентуално за превод от италиански на английски и от португалски на английски. Цената и условията ще зависят основно от състоянието на системите към момента на придобиване от Комисията.“

„Въпрос 15: Готово ли е дружеството WTC да разработи нови системи, съдържащи датски и гръцки като целеви езици, и да ги предостави на Комисията с (неизключителни) права на използване за публичния и частния сектор?“

„Отговор: WTC е напълно съгласно да разработи всякакви системи, съдържащи двойки от европейски езици, както и други системи, от които Комисията би могла да има нужда.“

„Въпрос 16: Представлява ли интерес за г-н Gachot конвертирането на системата „Systran“ в език C в Unix, което би увеличило преносимостта ѝ в компютърен план? Готов ли е да финансира изцяло или част от необходимата инвестиция (която вероятно е около един милион екю)?“

„Отговор: Конвертирането на системата „Systran“ в език C в Unix е проект, който имаме предвид. На първо време обаче ни се струва много по-важно да съсредоточим усилията си върху подобряването на качеството на превода, както и върху уеднаквяването на различните версии на [системата] „Systran“. Колкото и да е привлекателно, конвертирането на [системата] „Systran“ в Unix остава свързано с конкретното определяне на начините на финансиране […]“

13 С факс от 5 март 1987 г., изпратен от служител на ГД „Телекомуникации, информационна индустрия и иновации“ до дружеството Gachot, Комисията описва по следния начин съдържанието на „споразумението Systran“, което е в процес на договаряне:

„Права, цели и задължения

В рамките на споразумението придобитите от двете страни права са напълно балансирани.

Групата Systran е собственик на базовите софтуери и правата на използване на Комисията относно нейните девет езикови [двойки] обхващат само институциите на Общността и официалните органи на държавите членки.

За сметка на това Комисията е собственик на речниците, разработвани от нея от 1975 г.

Всяка от страните е инвестирала около 8 милиона екю, за да придобие права, и следователно се стреми да извлече полза от инвестициите си.

Морално задължение на Комисията е да осигури на икономиката на Общността ползи от платената от нейните данъкоплатци инвестиция, докато групата Systran желае бързо да започне търговия със системата на европейския пазар.

В рамките на предложеното споразумение между тези две цели е налице пълно съзвучие и съвместимост.

Освен това Комисията и групата Systran имат интерес да направят [от софтуера] „Systran" ефикасен инструмент чрез хармонизиране на софтуерите и речниците […]"

14 На 4 август 1987 г. групата Systran и Комисията подписват договор относно съвместното организиране на разработването и подобряването на системата за превод „Systran" за настоящите и бъдещите официални езици на Общността, както и относно прилагането ѝ (наричан по-нататък „договор за сътрудничество").

15 В рамките на „предварително изложение“ в договора за сътрудничество се посочва следното:

„1. Системата „Systran“, създадена от дружеството WTC, е система за машинен превод, която се състои от базов софтуер, лингвистични и периферни софтуери и различни двуезични речници.

2. На 22 септември 1975 г. Комисията сключва с дружеството WTC договор относно използването на системата „Systran“ от Комисията и първоначалното разработване на тази система от WTC.

Впоследствие Комисията и дружеството WTC сключват други договори, чиято цел е, от една страна, подобряване на съществуващата система и, от друга страна, разработване на системи за [нови] езикови [двойки].

Предметът на тези договори, сключени между 1976 г. и 1985 г., е разработването, подобряването на софтуерите за превод и на базовите речници за съответните езици.

3. Поддръжката и по-нататъшното разработване на системите се гарантират от друга поредица договори между Комисията и обслужващи дружества. В основата на тези договори са потребностите и целите на Комисията.

4. След 1985 г. Комисията сключва договори с различни дружества, които им позволяват да използват системата „Systran“ за държавните органи и институциите на Европейските общности срещу информация, позволяваща на Комисията да подобрява ефикасността на системата.

5. Следователно страните установяват, че Комисията притежава лиценз за използване на базовата система и на подобренията [...], внесени от WTC, ограничен до използване на територията на Европейските общности в секторите, посочени в [параграф] 4 по-горе.

6. Подобренията и разработките на системата „Systran", извършени от Комисията и нейните подизпълнители [,споменати в параграф 3 по-горе], по-специално речниците, са изключителна собственост на Комисията.

7. Страните считат, че техният интерес и този на ползвателите на „Systran" е тази система непрекъснато да се подобрява. Те решават да сключат настоящия договор за сътрудничество, за да обединят усилията си и така да продължат подобряването.

В този дух страните взаимно си признават право на използване на системата Systran, която може да се усъвършенства чрез развиване на подобренията, които ще бъдат извършени благодарение на използването на системата както в частния, така и в публичния сектор".

16 Член 4 от договора за сътрудничество относно „[п]равата на собственост" предвижда:

„Различните езикови версии на „Systran" и техните компоненти остават собственост на партньорите, на които са принадлежали към датата на подписване на договора.

Дружествата от групата Systran се задължават да предоставят правата си на собственост само след предварително уведомяване и съгласие на службите на Комисията. Приобретателят е длъжен да приеме правата и задълженията, произтичащи за тези дружества от настоящия договор за сътрудничество“.

17 Уводната част на приложение I към договора за сътрудничество гласи:

„Докато Комисията винаги е била собственик на речниците и други компоненти, които е разработила за различни версии на „Systran“, правата на собственост върху базовия софтуер са били разпределени между няколко дружества и Комисията е сключила договори и споразумения относно използването на системата и на нейните подобрения и разработки, по-специално с [WTC] и Systran Institut.

Тъй като дружеството Gachot […] от началото на 1986 г. е основен акционер в тези дружества, настоящият общ договор за разработване и използване на Systran е сключен между всички заинтересовани страни […]“

18 Член 4а от договора за сътрудничество относно „[п]одобренията и лицензионните и авторските възнаграждения и хонорари“ предвижда:

„Всяка разработка и всяко подобрение на системата, произтичащи от използването ѝ от групата Systran, незабавно се съобщават и предоставят на Комисията.

Всяка разработка и всяко подобрение на системата, произтичащи от използването ѝ от Комисията, незабавно се съобщават и предоставят на групата Systran.

Всяка промяна на системата, което не е следствие от същинското ѝ използване, е предмет на договаряне между страните.

За първоначален двугодишен период всяка страна може да използва разработките и подобренията, извършени от другата страна, без да е необходимо да плаща за това каквото и да било възнаграждение.

След края на този период и предвид натрупания опит Комисията и групата Systran ще определят договорните условия на бъдещото им сътрудничество".

19 Член 5 от договора за сътрудничество относно „[п]равата на използване" предвижда:

„а) Комисията има право да използва в публичния сектор на територията на Общността общата система в най-новата ѝ версия и да предоставя лицензи за използване на националните и международните публични органи, установени на територията на Общността, както е определено в [параграф] 4 от предварителното изложение.

б) [...]

в) Дружествата от групата Systran се задължават да позволят на всички частни структури от всякакъв вид да използват системата при условия, които отговарят на обичайната търговска практика".

20 Съгласно членове 11 и 12 от договора за сътрудничество приложимото по отношение на договора право е белгийското право и споровете между страните относно тълкуването, изпълнението или неизпълнението на договора следва да се разглеждат от арбитражен съд.

21 Между 1988 г. и 1989 г. Комисията сключва четири договора с дружеството Gachot, за да получи лиценз за използване на софтуера „Systran“ за превод на езиковите двойки от немски на английски, от немски на френски, от английски на гръцки, от испански на английски и от испански на френски.

22 С препоръчано писмо от 11 декември 1991 г. Комисията прекратява договора за сътрудничество съгласно член 8 от него и с шестмесечно предизвестие. В тази разпоредба е предвидено, че след изтичането на тригодишен период всяка от страните ще притежава системата „Systran“ в състоянието, в което е за всяка от тях. Според Комисията това прекратяване е обосновано от факта, че Systran не е изпълнило договорните си задължения и смятало да поиска плащане на разработките, засягащи две езикови двойки (за превод от френски на италиански и от френски на испански), които били дело на Комисията и били предоставени на Systran по силата на договора за сътрудничество. Към датата, на която договорът за сътрудничество е прекратен, версията „EC-Systran Mainframe“ съдържа шестнадесет езикови версии.

23 След това групата Systran създава и пуска на пазара нова версия на софтуера „Systran“, която може да работи с операционните системи Unix и Windows („Systran Unix“), докато Комисията разработва версията „EC-Systran Mainframe“ за горепосочените шестнадесет езикови двойки, към които се добавя езиковата двойка за превод от гръцки на френски, която е разработена с помощта на външен съдоговорител и работи с операционната система Mainframe, несъвместима с операционните системи Unix и Windows.

Б — *Втори период: от „Systran Unix „до “C-Systran Unix“*

24 Четири договора са сключени между Systran Luxembourg и Комисията (наричани по-нататък „договори за миграция“), за да се осигури възможността версията „EC-Systran Mainframe“ да работи в среди Unix и Windows.

25 С писмо от 19 декември 1997 г., преди подписването на първия договор за миграция, Комисията иска от Systran да ѝ даде съгласието си по няколко въпроса, сред които следните два:

„1. Използване на името „Systran“

При представянията, както и в документите или кореспонденцията, често говорим за „системата за машинен превод на Комисията“. Тъй като последната е базирана на системата „Systran“, при подобни случаи би било по-логично да се използва името „Systran“ или […] [В]ерсия „ЕС“ на „Systran“.

2. Принцип на взаимно използване на системите на [дружеството] Systran […] и на Комисията

Комисията може да използва продуктите на дружеството Systran […] на нейния сървър. Последното, от своя страна, може да използва системата на Комисията.

Дружеството Systran […] и дъщерните му дружества се задължават занапред да не предявяват парични искания, произтичащи от сключени в миналото договори между „групата Systran“ и Комисията“.

26 На 22 декември 1997 г. — датата на подписването на първия договор за миграция, Systran отговаря на това искане на Комисията, като посочва следното:

„1. Използване на името „Systran“

Потвърждаваме съгласието си Комисията да използва марката „SYSTRAN“. Тя трябва да се използва системно за всяка система за машинен превод, произхождаща от първичната система „Systran“. Вследствие на това Ви предоставяме право на използване на марката „SYSTRAN“ единствено с цел разпространение или предоставяне на системата за машинен превод „Systran“.

2. Принцип на взаимно използване на системите на [дружеството] Systran […] и на Комисията

Потвърждаваме съгласието си Комисията да използва продуктите „Systran“ в среда Unix и/или Windows за вътрешни цели.

Дружеството Systran се задължава да не предявява никакви парични искания, произтичащи от изпълнението на сключени в миналото договори между групата Systran и Комисията“.

27 В член 2 от първия договор за миграция, сключен между Systran Luxembourg и Комисията, се дава следната дефиниция за „[с]истемата за машинен превод на Комисията“:

„Под система за машинен превод на Комисията, наречена „Systran EC version“ [версията „ЕС“ на „Systran“], се има предвид специална версия на системата за машинен превод „Systran“, разработена първоначално от „World Translation

Center“, La Jolla, САЩ, която Европейската комисия впоследствие разработва за вътрешни цели от 1976 г. Системата за машинен превод на Комисията е различна от „Systran Original Version“ [оригиналната версия на системата „Systran“], а именно системата за машинен превод, разработена и пусната на пазара от Systran SA France и неговите дъщерни дружества“.

(The Commission's machine translation system, or 'Systran EC version', designates a specific version of the Systran machine translation system originally developed by the World Translation Center, La Jolla, USA, which since 1976 has been further developed by the European Commission for internal purposes. The Commission's machine translation system is distinct from the 'Systran Original Version', which refers to the machine translation system developed and commercialised by Systran S.A. of France and its subsidiaries.)

28 Член 13 от първия договор за миграция, озаглавен „Патенти, полезни удостоверения (полезни модели), марки, промишлен дизайн, права на индустриална и интелектуална собственост“, предвижда:

„1. Комисията бива незабавно уведомена за всеки резултат или патент, получен от договарящата страна [а именно Systran Luxembourg] при изпълнение на настоящия договор. Този резултат или патент принадлежи на Европейските общности, които могат да го използват свободно, освен в случаите, в които вече съществуват права на индустриална или на интелектуална собственост.

2. Системата за машинен превод на Комисията, включително нейните компоненти, дори ако са изменени в процеса на изпълнение на договора, остава собственост на Комисията освен в случаите, в които вече съществуват права на индустриална или на интелектуална собственост.

[…]

5. При образувано по инициатива на трето лице производство, особено ако лицето твърди, че притежава дадено право, дори след изпълнението на договора, участващата в производството страна уведомява за това възможно най-скоро другата страна. Двете страни действат заедно и взаимно си предоставят всички данни и доказателства, които притежават или получават“.

(1. Any results or patent obtained by the Contractor [à savoir Systran Luxembourg] in performance of this contract shall be immediately reported to the Commission and shall be the property of the European Communities, which may use them as they see fit, except where industrial or intellectual property rights already exist.

2. The Commission's machine translation system, together with all its components shall, whether modified or not in the course of the contract, remain the property of the Commission, except where industrial or intellectual property rights already exist.

[...]

29 Съгласно членове 15 и 16 от първия договор за миграция приложимото по отношение на договора право е люксембургското право и в случай на спор между Общността и Systran Luxembourg са компетентни люксембургските юрисдикции.

30 Освен това в първото допълнително споразумение към четвъртия договор за миграция се предвижда, че срокът на този договор изтича на 15 март 2002 г. и се

уточнява, че на тази дата „договарящата страна се задължава до 15 март 2002 г. да изпълни всички задачи, които са предмет на договора, и по-специално: да представи актуални доказателства за всички права (марки, патенти, права на индустриална и интелектуална собственост, авторско право и др.), които групата Systran твърди, че притежава и които са свързани със системата за машинен превод „Systran“. Според Комисията Systran Luxembourg не ѝ е предоставило тази информация.

В — *Трети период: от откриването на процедурата за възлагане на обществена поръчка на 4 октомври 2003 г.*

31 На 4 октомври 2003 г. Комисията открива процедура за възлагане на обществена поръчка за поддръжка и лингвистично подобряване на системата за машинен превод на Комисията. След процедурата за възлагане на обществена поръчка две от десетте партиди от поръчката са предоставени на дружеството Gosselies. Става въпрос за партидите, при които английски и френски са изходен език.

32 С писмо от 31 октомври 2003 г. Systran уведомява Комисията за следното:

„Запознахме се с публикуваното на 4 октомври 2003 г. обявление за обществена поръчка […]. След прочита на този документ смятаме, че дейностите, които възнамерявате да предприемете, могат да засегнат правата на интелектуална собственост на нашето дружество. Водени от стремежа да запазим атмосферата на конструктивно сътрудничество между нашето дружество и Комисията, бихме желали да поискаме мнението Ви по този въпрос. Вие разбирате, че поради изложените по-горе причини не можем да отговорим на поканата за участие в процедурата за възлагане на обществена поръчка“.

33 В отговора си от 17 ноември 2003 г. Комисията посочва следното:

„Запознахме се с писмото Ви от 31 октомври. Ние смятаме, че естеството на дейностите, които възнамеряваме да осъществим, не е такова, че да се засегнат

права на интелектуална собственост. Споделям стремежа Ви за запазване на добри професионални отношения при спазване на процедурите на Комисията“.

34 След тази размяна на писма Systran и Комисията провеждат и друга кореспонденция, организират се събрания от Комисията, за да се внесат разяснения относно исканията на това дружество.

35 В рамките на тези контакти ищците изтъкват следните обстоятелства:

— групата Systran притежава софтуер за машинен превод, наречен „Systran“ (или „системата Systran“) и разработва различните му версии,

— след поредица договори, сключени между групата Systran и Комисията, Systran адаптира своя софтуер, за да създаде версия, наречена „EC-Systran“,

— от 1999 г. до 2002 г. групата Systran осигурява миграцията на версията „EC-Systran“, за да ѝ позволи да работи с Unix, като за това групата Systran използва съществуващите вече права на Systran върху оригиналния софтуер и върху ядрото на системата „Systran“ в Unix, пренаписана изцяло от групата Systran през 1993 г. за нейни собствени нужди.

36 В отговор Комисията посочва, че тези обстоятелства, както и техническата документация, представена от експерта в областта на информационните технологии на ищците на 6 януари 2005 г., не представляват „доказателство за правата на интелектуална собственост“, на които се позовава групата Systran по отношение на софтуера „Systran“. Поради липса на „документи, доказващи“ тези права, Комисията счита, че групата Systran няма право да се противопоставя на дейностите, извършени от дружеството, определено за изпълнител след провеждане на спорната процедура за възлагане на обществена поръчка.

37 Накратко, групата Systran не можела да се позовава на правата, които притежавала върху софтуера „Systran“, чиято версия Systran Unix пуска на пазара, за да бъдат преустановени действията на Комисията, които според нея представляват нарушение на правата върху този софтуер.

**Производство и искания на страните**

38 Ищците подават настоящата искова молба в секретариата на Общия съд на 25 януари 2007 г.

39 В рамките на процесуално-организационните действия на 1 декември 2008 г. страните са поканени да отговорят на серия от въпроси относно договорното или извъндоговорното основание на иска (наричана по-нататък „първата серия от въпроси“).

40 Страните отговарят на първата серия от въпроси на 30 януари и на 2 февруари 2009 г.

41 По доклад на съдията докладчик Общият съд (трети състав) решава да започне устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия кани страните да отговорят на нова серия от въпроси относно версията „Systran Unix“, правата на ползвателя, естеството на поисканата намеса във връзка със спорната обществена поръчка и дейността на дружеството Gosselies по отношение на създаването и пускането на пазара на софтуери за превод (наричана по-нататък „втората серия от въпроси“).

42 Страните отговарят на втората серия от въпроси на 14 октомври 2009 г.

43 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание от 27 октомври 2009 г.

44 В това съдебно заседание страните са поканени от Общия съд да присъстват на неформална среща за помирение. След срещата страните отбелязват, че ще съобщят на Общия съд съдържанието на спогодбата им, ако тя стане факт преди постановяването на настоящото съдебно решение. Общият съд не е получил никакво съобщение в този смисъл.

45 В протокола от съдебното заседание са припомнени основните сведения от заседанието по отношение на договорния или извъндоговорния характер на иска, неправомерното поведение на Комисията и оценката на вредата, посочена от ищците. Този протокол, както и протоколът от неформалната среща, са връчени на страните.

46 С определение от 26 март 2010 г. Общият съд (трети състав) постановява възобновяването на устната фаза на производството, за да покани страните да отговорят в рамките на процесуално-организационните действия на серия от въпроси относно данни, които трябва да се вземат предвид при оценка на вредата (наричана по-нататък „третата серия от въпроси“).

47 Страните отговарят на третата серия от въпроси на 4 и 5 май 2010 г.

48 С оглед на тези отговори и в рамките на процесуално-организационните действия ищците и Комисията са помолени да представят становищата си по отговорите на другата страна на третата серия от въпроси. Общият съд иска също така да получи някои уточнения за определени данни, посочени от страните в отговорите им (наричана по-нататък „четвъртата серия от въпроси“).

49 Страните изразяват становищата си и отговарят на четвъртата серия от въпроси на 11 юни 2010 г. След това устната фаза на производството е приключена.

50 Ищците молят Общия съд:

— да постанови незабавно да бъдат преустановени извършените от Комисията нарушение на правата на интелектуална собственост и действия по разкриване,

— да постанови изземване на всички държани от Комисията и дружество Gosselies информационни носители с внесените от Gosselies подобрения в областта на информационните технологии, за основа на които, при незачитане на правата на Systran, са ползвани версиите „EC-Systran Unix“ и „Systran Unix“, както и възстановяването на тези носители на Systran, или поне унищожаването им под съответен контрол,

— да осъди Комисията да заплати сума с минимален размер от 1 170 328 EUR на Systran Luxembourg и сума с временно определен размер от 48 804 000 EUR на Systran,

— да постанови публикуване, за сметка на Комисията, на бъдещото решение на Общия съд в специализирани вестници, списания и уебсайтове по избор на Systran,

— при всички случаи да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

51 Комисията моли Общия съд:

— да обяви иска за недопустим,

— в противен случай, да отхвърли иска като неоснователен,

— да осъди ищците да заплатят съдебните разноски.

**От правна страна**

I — *По допустимостта*

A — *По искането Общият съд да осъди Комисията да плати обезщетение за твърдените вреди*

52 Комисията изтъква три основания за недопустимост на третото искане, с което се цели осъждането ѝ да заплати обезщетение за вредите, които ищците твърдят, че са претърпели. Първо, това искане за обезщетение било недопустимо поради договорното си основание, доколкото Общият съд може да прецени твърденията за нарушение на авторското право и за разкриване на ноу-хау само ако се основе на различните договори, сключени между групата Systran и Комисията, които не съдържат арбитражна клауза, в която да е предвидена компетентност на Общия съд. Второ, искането за обезщетение било недопустимо и поради липсата на яснота на исковата молба, тъй като тя не съдържала уточнения относно законовите разпоредби, които били нарушени от Комисията, и давала малко разяснения за нарушението на авторското право и за разкриването на ноу-хау, изтъкнати от ищците. Трето, Общият съд не бил компетентен да се произнесе по нарушението на авторското право в рамките на иск за обезщетение, както е видно от Определение от 5 септември 2007 г. по дело Document Security Systems/ЕЦБ (T-295/05, Сборник, стр. II-2835, наричано по-нататък „Определение по дело Document Security Systems“).

1. По основанието на иска

а) Доводи на страните

53 Комисията поддържа, че Общият съд не може да прецени дали е налице нарушение на авторското право и дали разкриването на ноу-хау е неправомерно, без да се основе на различните договори, уреждащи отношенията между групата Systran и Комисията от 1975 г. до 2002 г. Евентуалната отговорност, която Общността могла да понесе поради използване на версиите „EC-Systran Unix“ и „Systran Unix“ на софтуера „Systran“, била договорна. Поради това следвало да се направи позоваване на член 288, първа алинея ЕО, съгласно който „договорната отговорност на Общността се регулира от правото, приложимо по отношение на съответния договор“. Следователно при липса на арбитражна клауза по смисъла на член 238 ЕО Общият съд явно не разполагал с компетентност.

54 В отговор на въпроса на Общия съд, който иска от Комисията да посочи въз основа на кои договорни разпоредби смята, че има право да действа по начина, по който е действала в рамките на спорната обществена поръчка, без да получи разрешение от ищците, Комисията изтъква, от една страна, че изразява съмнения по отношение на обстоятелството, че ищците са титуляри на правата на интелектуална собственост върху версията „Systran Unix“ на софтуера „Systran“, и от друга страна, че тя „категорично оспорва, че ищците са титуляри на правата върху софтуера „EC-Systran Unix“. По-конкретно Комисията поддържа, че тя притежава „изключителни права на собственост“ по отношение на „изходните кодове за езиковите части на софтуера“ по силата на различните договори, сключени между 1975 г. и 2002 г. и работата на нейните служби при разработването на тези части. По силата на тези договори Комисията притежавала правото, както преди, така и след миграцията, да развива версията „EC-Systran Unix“ в сътрудничество с изпълнители — трети лица. По този въпрос Комисията се позовава на член 4 от меморандума за разбирателство относно техническо сътрудничество, параграф 6 от предварителното изложение на договора за

сътрудничество и член 13, параграфи 1 и 2 от договорите за миграция, сключени със Systran Luxembourg, съгласно които системата за машинен превод на Комисията оставала нейна собственост.

55 Ищците посочват по същество, че Общият съд е компетентен съгласно член 288, втора алинея ЕО. В случая настоящият иск се основавал на факта, че Комисията е извършила или е възложила извършването на неразрешени и следователно извъндоговорни промени на софтуера „Systran Unix“ или на неговата версия „EC-Systran Unix“, при положение че не притежава право да го променя и още по-малко да възлага промяната му без разрешението на ищците.

56 В отговора им на зададените от Общия съд въпроси ищците подчертават, че на Комисията никога не е било дадено разрешение да предоставя спорните данни на каквито и до било трети лица. При липса на договорна клауза, която да ѝ дава разрешение за извършеното използване и разкриване, като действа извън определените от договорите рамки, Комисията ангажира извъндоговорната си отговорност, която е от изключителната компетентност на Общия съд.

б) Съображения на Общия съд

Бележки относно компетентността в областта на договорната и извъндоговорната отговорност

57 Компетентността на Общия съд да разглежда иск за обезщетение е различна в зависимост от договорния или извъндоговорния характер на съответната отговорност. В областта на договорната отговорност член 238 ЕО предвижда, че

Съдът е компетентен да се произнася по силата на арбитражна клауза, съдържаща се в отнасящ се към публичното или частното право договор, сключен от Общността или от нейно име. В областта на извъндоговорната отговорност в член 235 ЕО се уточнява, че Съдът е компетентен да разглежда спорове относно обезщетения за вредите, посочени в член 288, втора алинея ЕО, който урежда вредите, причинени от институциите или от техните служители при изпълнение на служебните им задължения.

58 Така в областта на договорната отговорност Общият съд е компетентен само при наличие на арбитражна клауза по смисъла на член 238 ЕО. При липса на такава клауза Общият съд в действителност не би могъл да се произнесе на основание член 235 ЕО по иск за обезщетение с договорно основание. В противен случай Общият съд би разширил компетентността си отвъд изчерпателно определените в член 240 ЕО спорове, доколкото тази разпоредба предоставя на националните юрисдикции обща компетентност по спорове, по които Общността е страна (вж. в този смисъл Решение на Съда от 20 май 2009 г. по дело Guigard/Комисия, C-214/08 P, непубликувано в Сборника, точки 35—41, Определение на Общия съд от 18 юли 1997 г. по дело Oleifici Italiani/Комисия, T-44/96, Recueil, стр. II-1331, точки 35 и 38 и Решение на Общия съд от 25 май 2004 г. по дело Distilleria Palma/Комисия, T-154/01, Recueil, стр. II-1493, точка 50).

59 За сметка на това в областта на извъндоговорната отговорност Съдът е компетентен, без да е необходимо страните по спора предварително да изразяват съгласието си. Всъщност компетентността на Съда произтича пряко от член 235 ЕО и от член 288, втора алинея ЕО за искове, които целят Общността да поправи вреди с извъндоговорен характер, причинени от Комисията.

60 За да определи компетентността си по силата на член 235 ЕО, Общият съд трябва да разгледа с оглед на всички относими данни от преписката дали представеното от ищците искане за обезщетение обективно и общо почива върху задължения с договорен или извъндоговорен характер, които позволяват да се

определи договорното или извъндоговорното основание на спора. Тези данни могат да бъдат изведени по-специално от разглеждането на исканията на страните, от събитието, вследствие на което е настъпила вредата, чието обезщетяване се иска, и от съдържанието на договорните или извъндоговорните разпоредби, изтъкнати с оглед на разрешаване на спорния въпрос (вж. в този смисъл Решение по дело Guigard/Комисия, точка 58 по-горе, точки 35—38).

61 В това отношение е важно да се отбележи, че компетентността на Общия съд в областта на договорната отговорност е изключение от общото правило и следователно трябва да се тълкува ограничително, така че Общият съд може да разглежда само искания, които произтичат от договора или които имат пряка връзка с произтичащите от него задължения (вж. Решение на Съда от 20 февруари 1997 г. по дело IDE/Комисия, C-114/94, Recueil, стр. I-803, точка 82 и цитираната съдебна практика). Това би било така, по-специално ако фактическата обстановка позволява да се заключи, че с договор на Комисията е разрешено да възлага на трети лица дейностите, предвидени в обществената поръчка, и ако, след като тези дейности са предвидени в една или повече договорни разпоредби, предметът на спора в действителност се състои в искане за обезщетение с договорно основание (вж. в този смисъл Решение по дело Guigard/Комисия, точка 58 по-горе, точки 35 и 36 относно разглеждането на фактическата обстановка и точка 38 относно реалния предмет на искането за обезщетение).

62 Трябва също да се подчертае, че ако, за да прецени основателността на тези доводи, Общият съд трябва да разгледа съдържанието на различните договори, които са сключени между групата WTC/Systran и Комисията между 1975 г. и 2002 г. и на които Комисията се позовава в подкрепа на твърденията си, тази проверка попада в обхвата на проверката на компетентността и не би могла сама по себе си да доведе до промяна в характера на спора, придавайки му договорно основание. В противен случай характерът на спора и оттам — компетентната юрисдикция, биха могли да се променят само поради това че ответникът изтъква наличието на някакви договорни отношения с ищеца, при положение че разглеждането на посочените договори би позволило да се установи, че те са без значение в това отношение. Следователно няма пречки, когато е сезиран със

спорове в областта на извъндоговорната отговорност, Общият съд да разгледа съдържанието на даден договор, както разглежда всеки документ, на който дадена страна се позовава в подкрепа на твърденията си, за да установи дали той може да постави под въпрос изрично предоставената му с член 235 ЕО компетентност. Тази проверка е свързана с преценката на фактите, изложени с оглед на установяване на компетентността на Общия съд, чиято липса представлява липса на абсолютна процесуална предпоставка по смисъла на член 113 от Процедурния правилник.

63 За сравнение, в дело относно искане за подновяване на договор, в което ищецът се позовава на неизпълнение на договорни и извъндоговорни задължения, Съдът е постановил, че самото позоваване на норми, които не са договорни, но с които страните са длъжни да се съобразяват, не може да промени договорния характер на спора и компетентната юрисдикция (Решение по дело Guigard/Комисия, точка 58 по-горе, точка 43). По същия начин в дело относно последиците от процедура за възлагане на обществена поръчка, в което ищците се основават само на неизпълнението на извъндоговорни задължения, самото позоваване от техния съдоговорител на договорни задължения, които не предвиждат спорното поведение, не би могло да доведе до промяна на извъндоговорния характер на спора и на компетентната юрисдикция.

64 Освен това в общ план страната, която твърди, че е налице неизпълнение на задължение, трябва да определи съдържанието му и относимостта му към данните по случая. Поради тази причина представените от ищците доводи относно искането за обезщетение трябва да се разгледат преди доводите на Комисията относно наличието на разрешение в договора за разкриване на трети лица на информация, която може да бъде защитена от авторско право и ноу-хау.

Разглеждане на искането на ищците за обезщетение

65 В настоящия случай искането за обезщетение е направено само на основание член 235 ЕО и член 288, втора алинея ЕО. Ищците не се позовават, нито се основават на разпоредби от сключените с Комисията договори. На договорните разпоредби се позовава само Комисията в подкрепа на тезата, че е имала правото да извърши действията, за които е упрекната в настоящото дело.

66 За да обосноват искането си за обезщетение, ищците изтъкват два вида неправомерно и вредоносно поведение с извъндоговорен характер. На първо място, Комисията неправомерно разкрила ноу-хау на Systran на трето лице, доколкото извършването на описаните в обявлението за обществена поръчка услуги непременно довело до неразрешено разкриване и промяна на изходния код за софтуера „Systran“, чиито собственици били единствено ищците. На второ място, Комисията нарушила авторското право, поради това че дружеството Gosselies направило неразрешени разработки на версията „EC-Systran Unix“ — версия на софтуера „Systran“, която била почти идентична с версията „Systran Unix“ и следователно принадлежала на и била разработена и пусната на пазара от групата Systran, която единствено притежавала съответните права на интелектуална собственост.

67 Ето защо в настоящия случай събитието, породило твърдените вреди, за които се иска обезщетение, т.е. твърдяното неправомерно поведение, което е във вреда на ищците, се състояло по-специално в неразрешено разкриване от Комисията на трето лице — дружеството Gosselies, на изходни кодове, за които групата Systran твърди, че са нейна собственост, и иска защитата им съгласно общите за държавите членки основни принципи на правото относно авторското право и ноу-хау.

68 Ищците поддържат по-специално, че в качеството им на автор на софтуера „Systran“ и на версията „Systran Unix“ те могат да се противопоставят на всякакво използване, промяна, адаптиране или подобряване на вторичния продукт „EC-Systran Unix“, които не са разрешени от титуляря на правата върху оригиналния софтуер. Поради това по силата на закона ищците се ползвали с „право на противопоставяне“, предназначено да осигури защитата на някои данни, на които те са собственици, срещу използване от Комисията или неразрешено от тях предаване на трето лице.

69 В подкрепа на това право, във връзка с общите за държавите членки основни принципи на правото, ищците се позовават на изменената Бернска конвенция за закрила на литературните и художествени произведения от 9 септември 1886 година (наричана по-нататък „Бернската конвенция“), на Директива 91/250/ЕИО на Съвета от 14 май 1991 година относно правната защита на компютърните програми (ОВ L 122, стр. 42; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 114) и на Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост (поправка в ОВ L 195, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 56). Тези разпоредби, които евентуално биха могли да предвиждат извъндоговорни задължения, както това е признато от Комисията в отговор на въпрос на Общия съд по тази тема в съдебното заседание, били възпроизведени в правните системи на държавите членки. По същество в тези разпоредби са залегнали следните общи принципи: поради самия факт на създаването ѝ авторът на компютърна програма притежава върху нея изключително право на интелектуална собственост, което може да бъде противопоставено на всички лица; освен при наличие на доказателство за противното, авторството принадлежи на този или на тези, под чието име компютърната програма е оповестена; авторът на компютърна програма притежава, с определени изключения, изключителното право да извършва и да разрешава нейното възпроизвеждане, адаптиране или разпространение.

70 Следва да се приеме, че по този начин ищците посочват достатъчно доказателства, за да се установи на този етап от анализа, че групата Systran може да се позовава на авторски права върху версията „Systran Unix“ на софтуера „Systran“, която е разработила и пуснала на пазара под свое име.

71 За сметка на това поради липса на доказателства, че ищците не са титуляри на разглежданите права, Комисията явно не успява да постави под въпрос компетентността на Общия съд, оспорвайки авторските права, които групата Systran твърди, че притежава върху тази версия на софтуера „Systran“.

72 На първо място, само съмненията на Комисията относно качеството на ищците на титуляри на права на интелектуална собственост върху версията „Systran Unix“ на софтуера „Systran“ (вж. точка 54 по-горе) са недостатъчни в това отношение. Подобни доводи не отговарят на изискваната степен на доказване, за да се оспори възможността групата Systran да се позовава на авторски права върху версията „Systran Unix“ на „софтуера Systran“ с оглед на посочените по-горе общи за държавите членки основни принципи на правото, тъй като тези доводи почиват на общи и недостатъчно точни твърдения с оглед на характеристиките на съответния софтуер и на представените от ищците доклади за правна и техническа експертиза.

73 На второ място, без да се предрешава резултатът от разглеждането на спора по същество, следва да се посочи, че Общият съд иска от Комисията да разясни съмненията си по отношение на претендираните от ищците права на собственост, а от последните — да изразят становището си по тази тема. В представените от ищците експертни становища се излагат редица правни и технически доводи в подкрепа на наличието на авторски права на групата Systran както върху пренаписания софтуер, така и върху версиите на този софтуер, които използват неговия изходен код (становище на г-н P. Sirinelli, професор в университет „Panthéon-Sorbonne Paris-I“, относно защитата с авторско право на пренаписан софтуер, наричано по-нататък „второто становище Sirinelli“; техническа оценка на г-н H. Bitan относно новаторския и отличителен характер, плановете за написване, изграждане и структуриране на софтуера „Systran Unix“ спрямо софтуера „Systran Mainframe“ и софтуера „EC-Systran Mainframe“, наричана по-нататък „втората техническа оценка Bitan“). От това по-специално следва, че версията „Systran Unix“ не е само пренос на вече съществуващата версия „Systran Mainframe“, както се опитва да покаже Комисията, а действително пренаписване на език „C“ на всички програми, първоначално написани на асемблер и че

тези версии са коренно различни. Безспорно е и това, че версията „Systran Unix“ е заместила версията „Systran Mainframe“, която с времето е остаряла морално.

74 Въпреки изричното искане на Общия съд в този смисъл Комисията не представя технически доказателства, с които да може да оспори наличието на авторски права на групата Systran върху версията „Systran Unix“ на софтуера „Systran“ или върху компютърните компоненти, от които се състои програмата или които изграждат оперативния изходен код, по-специално що се отнася до частите на базовото ядро и на езиковите програми на софтуера, като ищците не оспорват правата на собственост на Комисията върху речниците, създадени от нейните служби с цел съобразяване със спецификата на използвания от тази институция език.

75 На трето място, в хода на съдебното производство Комисията е принудена да приеме, че групата Systran действително притежава права на интелектуална собственост в този контекст. Така на стадия на дупликата Комисията признава, че не оспорва факта, че Systran е титуляр на права върху софтуера „Systran Unix“, пуснат на пазара от последното, като същевременно посочва, че е вероятно групата Systran да е използвала направените за Комисията разработки в рамките на версиите „EC-Systran Mainframe“ и „EC-Systran Unix“, за да ги интегрира във версията „Systran Unix“. Комисията по-точно посочва в хода на съдебното заседание, че действително не оспорва, че Systran е титуляр на права върху тези софтуери — било върху версията „Mainframe“ или очевидно върху версията Unix, като все пак изразява резерви по отношение на елементите, които били неправомерно интегрирани в първоначалната версия на Systran Unix вследствие на предварително сключени с нея договори.

76 Както обаче е изтъкнато от Общия съд в рамките на втората серия от въпроси и още веднъж в съдебното заседание, трябва да се констатира, че версията „Systran Unix“ предшества с няколко години версията „EC-Systran Unix“. Ето защо е малко вероятно групата Systran да е могла да интегрира в разработената

и пусната от нея на пазара версия „Systran Unix“ разработките, които впоследствие е направила в рамките на версията „EC-Systran Unix“, за да отговори на нуждите на Комисията в езиков и терминологичен план. Комисията не е обосновала твърдението си по тази тема.

77 По същия начин не съществуват факти в подкрепа на твърдението на Комисията, че е вероятно елементи на версията „EC-Systran Mainframe“, разработени въз основа на версията „Systran Mainframe“ на ищците, да са неправомерно интегрирани в първоначалната версия на „Systran Unix“. Това твърдение впрочем се оспорва — що се отнася до изходния код за софтуера и особено що се отнася до ядрото и езиковите програми, свързани с него — в разясненията на техническия експерт на ищеца, съгласно които написана на асемблер програма значително се различава от написана на език C програма (вж. втората техническа оценка Bitan, по-специално примера с обработката на асемблер и на език C на низа от знаци „Hello world!“). Това техническо обяснение не е оспорено от Комисията.

78 Що се отнася до изтъкнатата защита на ноу-хау, ищците твърдят, че общата дефиниция за ноу-хау е „съвкупност от технически данни, които са тайни, значими и установени по подходящ начин“. По този въпрос те считат, че разкриването от Комисията на трети лица на подобна информация без каквото и да било разрешение от тях представлява неправомерно поведение, за което Общността носи извъндоговорна отговорност съгласно член 288, втора алинея ЕО.

79 В подкрепа на този довод ищците основателно се позовават на Решение на Съда от 7 декември 1985 г. по дело Adams/Комисия (145/83, Recueil, стр. 3539, точка 34), в което се признава, че предвиденото в член 287 ЕО задължение на Комисията и на служителите ѝ за поверителност представлява общ принцип на правото. Общият принцип, съгласно който предприятията имат право на защита

на търговските им тайни, чийто израз е член 287 ЕО, е потвърден и в Решение на Съда от 19 май 1994 г. по дело SEP/Комисия (C-36/92 P, Recueil, стр. I-1911, точка 36). В член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, прокламирана в Ница на 7 декември 2000 г. (ОВ C 364, стр. 1), се посочва също необходимостта администрацията да зачита „легитимните интереси, свързани с поверителността и професионалната и служебна тайна".

80 Търговските тайни включват техническата информация относно ноу-хау, като не само разкриването ѝ на обществеността, но и самото ѝ предаване на правен субект, различен от предоставилия информацията, може сериозно да навреди на интересите на последния (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 18 септември 1996 г. по дело Postbank/Комисия, T-353/94, Recueil, стр. II-921, точка 87). За да попадне техническа информация поради своя характер в приложното поле на член 287 ЕО, първо е необходимо тя да е известна само на ограничен брой лица. След това трябва да става дума за информация, чието разкриване може да причини сериозни вреди на лицето, което я е предоставило, или на трети лица. Накрая е необходимо интересите, които биха могли да бъдат засегнати от разкриването на информацията, обективно да заслужават защита (Решение на Общия съд от 30 май 2006 г. по дело Bank Austria Creditanstalt/Комисия, T-198/03, Recueil, стр. II-1429, точка 71 и Решение на Общия съд от 12 октомври 2007 г. по дело Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse/Комисия, T-474/04, Сборник, стр. II-4225, точка 65).

81 Следователно в настоящия случай трябва да се приеме, че техническа информация, която е част от търговската тайна на дадено предприятие и е предоставена на Комисията за конкретни цели, не може да бъде разкривана на трето лице без разрешение от съответното предприятие.

82 Следва да се направи изводът, че ищците се позовават в достатъчна степен за обосноваване на предоставената на Общия съд компетентност съгласно член 235 ЕО на неизпълнението от Комисията на извъндоговорни задължения относно авторското право и ноу-хау върху версията „Systran Unix" на софтуера „Systran".

83 Комисията не е могла да оспори това заключение и се налага да се разгледа втората част от нейните доводи, съгласно които по силата на договор тя разполагала с разрешение да извърши действията, за които е упреквана в настоящото дело.

Преглед на представените от Комисията доказателства в подкрепа на наличието на предоставено по силата на договор разрешение за разкриване на трето лице на информация, която може да бъде защитена с авторско право и ноу-хау

84 В настоящото дело неправомерното и вредоносно поведение на Комисията се състои по-специално в твърдяното разкриване на трето лице — дружеството Gosselies, без съгласието на ищците, на информация, която може да бъде защитена с авторското право и ноу-хау на групата Systran.

85 От материалите по делото не може да се заключи, че по силата на договор Комисията е получила разрешение да предостави на дружеството Gosselies информация и ноу-хау, свързани с версията „Systran Unix".

86 На първо място, нито един сключен между страните договор не засяга изрично въпроса за евентуално възлагане на трето лице на определени дейности, свързани с версията „EC-Systran Unix". Когато Systran се обръща към Комисията по този въпрос, Комисията всъщност само отрича правата на Systran върху версията „Systran Unix" на софтуера „Systran" и счита, че групата Systran няма право да се противопоставя на дейностите, възложени на дружеството Gosselies (вж. точки 31—37 по-горе).

87 На второ място, в отговор на въпрос на Общия съд по тази тема Комисията посочва три договорни разпоредби в подкрепа на това, че е можела да се обърне към дружеството Gosselies за развиване на версията „EC-Systran Unix“ на софтуера „Systran“, без групата Systran да може да се противопостави на това, позовавайки се на авторски права и ноу-хау върху версията „Systran Unix“ на този софтуер (вж. точка 53 по-горе).

88 Комисията се позовава, първо, на член 4, озаглавен „Права на използване“, от меморандума за разбирателство относно техническо сътрудничество, сключен на 18 януари 1985 г. между Комисията и дружеството Gachot, преди това дружество да придобие групата WTC и да стане Systran, като този член по-специално предвижда, че „системата „Systran“ — софтуери и речници, остава собственост на Комисията“.

89 Налага се изводът, че тази разпоредба не може обоснове договорния характер на настоящия спор. Най-напред посочената по-горе разпоредба не е противопоставима на ищците, чиито права на собственост върху софтуера „Systran“, и по-специално върху версията „Systran Mainframe“, не произтичат от меморандума, подписан на 18 януари 1985 г. между Комисията и дружеството Gachot (вж. точка 10 по-горе). Всъщност правата на собственост на групата Systran върху софтуера „Systran“ и неговата версия „Systran Mainframe“ са породени от закупуването на групата WTC от дружеството Gachot на по-късна дата (вж. точка 11 по-горе и документите, представени в приложения 5—7 към писмената реплика). На следващо място, макар никой да не оспорва, че на 18 януари 1985 г. дружеството Gachot не притежава право на собственост върху системата „Systran“, то от посочената по-горе разпоредба не е възможно да се направи изводът, че считано от тази дата и въз основа на меморандума Комисията може да твърди, че притежава пълно право на собственост върху системата „Systran“ и нейните софтуери, включително базовото ѝ ядро и изходните ѝ кодове. Подобно заключение засяга правата на собственост върху системата „Systran“, и по-специално върху версията „Systran Mainframe“, които тогава се притежават от групата WTC и които не се оспорват от Комисията (вж. точка 3 по-горе) — права, които впоследствие са прехвърлени на дружеството Gachot, което става Systran. Накрая във всички случаи е важно да се отбележи, че настоящото дело не се отнася до

правата, които групата Systran притежава върху версията „Systran Mainframe“, която е морално остаряла, а до правата, които групата Systran притежава върху версията „Systran Unix“, която заменя първата версия и е написана на различен език, за да работи в нова компютърна среда.

90 Второ, Комисията се позовава на параграф 6 от предварителното изложение на договора за сътрудничество, сключен между Комисията и групата Systran (или към момента на сключването — дружествата WTC, Latsec, Systran Institut и Gachot), в който параграф се посочва, че „[п]одобренията и разработките на системата „Systran“, извършени от Комисията и нейните подизпълнители [,споменати в параграф 3], по-специално речниците, са изключителна собственост на Комисията“. Следователно тази разпоредба трябва да се разглежда във връзка с параграф 3 от посоченото изложение, съгласно който:

„Поддръжката и по-нататъшното разработване на системите се гарантират от друга поредица договори между Комисията и обслужващи дружества. Предметът на тези договори са специфични за Комисията нужди и цели“.

91 Тези разпоредби също не позволяват да се обоснове договорният характер на настоящия спор. Всъщност по силата на тези два параграфа от предварителното изложение подобренията и разработките, внесени в системата „Systran“ от Комисията и нейните външни подизпълнители преди подписването на договора за сътрудничество на 4 август 1987 г., по-специално що се отнася до речниците, са изключителна собственост на Комисията. Тази изключителна собственост не се оспорва от ищците, в чиито писмени изявления не се посочва право на собственост върху речниците, подобренията и разработките, извършени специално от или за сметка на Комисията, за да се отговори на терминологичните ѝ нужди. Колкото до изтъкнатите от ищците права, те се отнасят до базовата

система, а именно същността на ядрото и езиковите шаблони, чийто автор е групата Systran и за които тя разполага с необходимото ноу-хау.

92 Освен това други параграфи от същото предварително изложение позволяват да се уточнят отношенията между Комисията и дружествата от групата Systran и да се преценят правата, които тази група може да твърди, че притежава върху системата „Systran“ в момент, в който съществуват само версии, съвместими със средата Mainframe. Така съгласно предварителното изложение:

„1. Системата „Systran“, създадена от дружеството WTC, е система за машинен превод, която се състои от базов софтуер, лингвистични и периферни софтуери и различни двуезични речници.

2. На 22 септември 1975 г. Комисията сключва с дружеството WTC договор относно използването на системата „Systran“ от Комисията и първоначалното разработване на тази система от WTC.

Впоследствие Комисията и дружеството WTC сключват други договори, чийто предмет е, от една страна, подобряване на съществуващата система, и от друга страна, разработване на системи за [нови] езикови [двойки].

Предметът на тези договори, сключени между 1976 г. и 1985 г., е разработването, подобряването на софтуерите за превод и на базовите речници за съответните езици.

[…]

5. Следователно страните установяват, че Комисията притежава лиценз за използване на базовата система и на подобренията […], внесени от WTC, ограничен до използване на територията на Европейските общности в секторите, посочени в [параграф] 4 по-горе.

[…]

7. Страните считат, че техният интерес и този на ползвателите на Systran е тази система непрекъснато да се подобрява. Те решават да сключат настоящия договор за сътрудничество, за да обединят усилията си и така да продължат подобряването.

В този дух страните взаимно си признават право на използване на системата „Systran", която може да се усъвършенства чрез развиване на подобренията, които ще бъдат извършени благодарение на използването на системата както в частния, така и в публичния сектор".

93 От тези разпоредби, които уреждат съществуващите към този момент договорни отношения между Комисията и групата Systran, става ясно, от една страна, че ролята на групата в създаването на системата „Systran" и неговото първоначално и по-нататъшно разработване за Комисията е изрично признато, и от друга страна, че са споменати единствено права на използване, предоставени от групата Systran на Комисията, а не права на собственост, още повече изключителни, върху цялата тази система. При всяко положение в тези разпоредби никъде не се споменава намеса на трето лице за внасяне на промени в тази система, без това предварително да бъде разрешено от групата Systran.

94 Накрая, както за член 4 от меморандума за разбирателство относно техническо сътрудничество, е важно да се отбележи, че настоящото дело не се отнася до правата, които групата Systran притежава върху версията „Systran Mainframe",

която е морално остаряла, а до правата, които тази група притежава върху версията „Systran Unix“, която заменя първата и е написана на различен език, за да работи в нова компютърна среда.

95 Трето, Комисията се позовава на член 13, параграфи 1 и 2 от договорите за миграция, озаглавен „Патенти, полезни удостоверения (полезни модели), марки, промишлен дизайн, права на индустриална и интелектуална собственост“, съгласно който системата за машинен превод на Комисията оставала нейна собственост. В настоящия случай е важно да се отбележи, че в първия договор за миграция текстът на тези два параграфа е следният:

„1. Комисията бива незабавно уведомена за всеки резултат или патент, получен от договарящата страна [а именно Systran Luxembourg], при изпълнение на настоящия договор. Този резултат или патент принадлежи на Европейските общности, които могат да го използват свободно, с изключение на случаите, в които вече съществуват права на индустриална или на интелектуална собственост.

2. Системата за машинен превод на Комисията, включително нейните компоненти, дори ако са изменени в процеса на изпълнение на договора, остава собственост на Комисията освен в случаите, в които вече съществуват права на индустриална или на интелектуална собственост“.

96 Така член 13, параграфи 1 и 2 от първия договор за миграция изрично предвижда въпроса за вече съществуващите права на интелектуална или индустриална собственост. Следователно Комисията не може да се позовава на тази разпоредба, за да твърди, че ищците очевидно са се отказали да претендират авторски права и ноу-хау, свързани със системата „Systran“. Тези права, и по-специално правата върху версията „Systran Unix“ на софтуера „Systran“, вече съществуват към датата на подписване на договорите за

миграция, които са сключени в момент, в който използваната от Комисията версия „EC-Systran Mainframe“ е морално остаряла.

97 Освен това от член 13 от първия договор за миграция е видно — както посочват ищците в съдебното заседание — че параграф 1 предвижда само частта, наречена „EC“ от актуализацията на версията „EC-Systran Unix“ на софтуера „Systran“, а именно всички резултати и патенти, които могат да бъдат получени от Systran Luxembourg, съответната договаряща страна, в рамките на изпълнението на договорите за миграция. Договорните разпоредби не уреждат правото на собственост върху всичко, което вече съществува преди тези евентуални резултати и патенти, а именно версията „Systran Unix“, на която версията „EC-Systran Unix“ е вторичен продукт. Следователно тези договори не поставят под въпрос правата върху частта от базовото ядро на версията „Systran Unix“, която не е променена във версията „EC-Systran Unix“. Колкото до параграф 2 от тази разпоредба, той изрично предвижда „системата за машинен превод на Комисията“, а именно версията „EC-Systran Mainframe“ на софтуера „Systran“ (вж. дадената в член 2 от първия договор за миграция дефиниция, посочена в точка 27 по-горе), като следователно не урежда въпроса за правата върху версията „Systran Mainframe“, като и едната, и другата от тези версии са морално остарели поради излизането на версията „Systran Unix“.

98 Освен това трябва да се констатира, че Systran не е страна по договорите за миграция и следователно не е можело да прехвърли на Комисията каквито и да било права върху версията „Systran Unix“ на софтуера „Systran“, която тя е разработила и пуснала на пазара. Следователно в съответствие с принципа на относителното действие на договорите, който може да се смята за общ за държавите членки основен принцип в областта на договорната отговорност, договорите за миграция сами по себе си не са противопоставими на Systran. В това отношение, дори да се приеме, че на 15 март 2002 г. Systran Luxembourg не е предоставило на Комисията „актуални доказателства за всички права […], които групата Systran твърди, че притежава и които са свързани със системата за машинен превод „Systran“ (вж. точка 30 по-горе), това не може да лиши Systran от възможността да се позове срещу Комисията на правата, които притежава поради придобиването на дружествата от групата WTC или най-вече поради създаването и пускането на пазара на версията „Systran Unix“ — обстоятелства, известни

на Комисията. Важно е също така да се отбележи, че както ищците изтъкват в съдебното заседание, без Комисията да им противоречи по този въпрос, към момента на сключването на договорите за миграция Systran Luxembourg не е било напълно интегрирано в групата Systran дружество, а съвместно предприятие, което едновременно обединява интересите на предприятията, които преди това работят с Комисията за осигуряване на поддръжката на версията „EC-Systran Mainframe“, и интересите на групата Systran в Люксембург.

99 На последно място и при всяко положение, в областта на интелектуалната собственост по правило клауза за прехвърляне на права на собственост не може да се приема по презумпция. По принцип такава клауза не може да бъде предвидена имплицитно, а трябва да бъде изрична. В настоящия случай от документите, предоставени от страните на Общия съд, не може да се изведе договорна разпоредба за прехвърляне на права на интелектуална собственост на Systran, дори на предприятие от групата Systran, които могат да бъдат изтъкнати по отношение на версията „Systran Unix“ на софтуера „Systran“.

100 От изложеното по-горе следва, че нито една от посочените от Комисията договорни разпоредби не позволява да се подкрепи тезата, че настоящият спор е непременно с договорен характер. Тези договорни разпоредби, които се отнасят до минал период, дори до приключил в миналото период, що се отнася до договорите, свързани с версията „Systran Mainframe“, морално остаряла през 90-те години поради развитието на компютърната среда, не позволяват да се установи, че Комисията е имала или има разрешение от групата Systran да разкрива на трето лице информация, която може да бъде защитена с авторското право и ноу-хау, изтъкнати по отношение на версията „Systran Unix“ на софтуера „Systran“, разработена и пусната на пазара от тази група.

101 Предвид изложеното по-горе трябва да се приеме, че от съдържанието на искането за обезщетение на ищците и от общите за държавите членки основни принципи на правото, на които те се позовават, за да докажат, че притежават

права върху версията „Systran Unix“ на софтуера „Systran“, и че е необходимо да се получи предварително съгласие от нейния автор, преди да се разкрие на трето лице съдържанието ѝ, възпроизведено във вторичната версия „EC-Systran Unix“, надлежно се установява от правна и фактическа страна, че са налице предпоставките за упражняване от Общия съд на предоставената му с Договора компетентност в областта на извъндоговорната отговорност.

102 Освен това прегледът на различните договорни разпоредби, на които се позовава Комисията, за да докаже договорното основание на искането за обезщетение, позволява да се констатира, че групата Systran не е прехвърлила авторско право и не е предоставила разрешение за разкриване на трето лице на информация относно версията „Systran Unix“.

103 От тази цялостна преценка е видно, че настоящият спор е с извъндоговорен характер. Всъщност твърдяният неправомерен и вредоносен характер на разкриването от Комисията на трето лице на защитена с право на собственост или ноу-хау информация без изричното разрешение на титуляря, следва да се прецени с оглед на основните принципи на правото, които са общи за държавите членки и са приложими в тази област, а не на договорните разпоредби, предвидени в договори, сключени в миналото по въпроси, които не засягат притежаваните от Systran авторско право и ноу-хау върху версията „Systran Unix“.

104 Следователно твърденията на Комисията относно недопустимостта на иска поради твърдяното му договорно основание трябва да бъдат отхвърлени.

2. По липсата на яснота на исковата молба

а) Доводи на страните

105 Комисията поддържа, че искът е недопустим, тъй като не отговаря на изискването на член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник, съгласно който исковата молба или жалбата трябва да съдържа „предмета на спора и кратко изложение на изложените правни основания“. Исковата молба не внасяла уточнения относно законовите разпоредби, които били нарушени от Комисията, и давала малко разяснения за нарушението на авторското право и за разкриването на ноу-хау, изтъкнати от ищците.

106 Ищците отбелязват по същество, че исковата молба е достатъчно ясна, за да позволи на Комисията да подготви защитата си и на Общия съд — да се произенес по делото.

б) Съображения на Общия съд

107 Съгласно член 21, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, приложим за производството пред Общия съд по силата на член 53, първа алинея от същия статут, и съгласно член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Общия съд исковата молба или жалбата трябва да съдържа предмета на спора и кратко изложение на изложените правни основания. Това посочване трябва да е достатъчно ясно и точно, за да позволи на ответника да подготви защитата си, а на Общия съд — да упражни съдебен контрол. С оглед на

гарантиране на правната сигурност и на доброто правораздаване е необходимо съществените правни и фактически обстоятелства, на които се основават даден иск или жалба, да следват поне обобщено, но по логичен и разбираем начин, от текста на самата искова молба или жалба (Определение на Общия съд от 28 април 1993 г. по дело De Hoe/Комисия, T-85/92, Recueil, стр. II-523, точка 20 и Определение от 11 юли 2005 г. по дело Internationaler Hilfsfonds/Комисия, T-294/04, Recueil, стр. II-2719, точка 23).

108 За да отговаря на тези изисквания, искът за обезщетение за вреди, причинени от дадена институция, трябва да съдържа данни, които позволяват да се определи поведението, в което ищецът упреква тази институция (Определение по дело Internationaler Hilfsfonds/Комисия, точка 107 по-горе, точка 24).

109 В настоящия случай ищците посочват в исковата си молба, че Комисията неправомерно е разпространила ноу-хау на Systran на трето лице след възлагане на обществена поръчка и че по този повод е нарушила авторските му права. Става дума за два вида неправомерно и вредоносно поведение на Комисията (вж. точка 66 по-горе). Предвид тези данни Комисията е могла да подготви защитата си.

110 Следователно твърденията на Комисията относно недопустимостта на иска поради липсата на яснота на исковата молба трябва да бъдат отхвърлени.

3. По липсата на компетентност на Общия съд за установяване на нарушение на авторското право в рамките на иск за извъндоговорна отговорност

а) Доводи на страните

111 Комисията поддържа, че искът е недопустим, тъй като Общият съд не е компетентен да се произнася по нарушения на авторското право в рамките на иск за извъндоговорна отговорност, както това вече било признато в Определение по дело Document Security Systems, точка 52 по-горе. В това отношение Комисията отбелязва, че за разлика от пълното хармонизиране в рамките на Общността на правилата в областта на правото на марките, авторското право е предмет само на частично хармонизиране, което все пак засяга защитата на софтуерите (Директива 91/250). Това не променяло обстоятелството, че искът за установяване на нарушение на авторски и патентни права не е сред способите за защита, които могат да бъдат упражнявани пред общностните юрисдикции. Същото се отнасяло до ноу-хау, което въобще не било хармонизирано в рамките на Общността. Тук Комисията отхвърля наличието на каквато и да било аналогия с разрешението, възприето в Решение по дело Adams/Комисия, точка 79 по-горе, тъй като ищците не се позовават на нарушение на член 287 ЕО, а само на неправомерно разкриване на ноу-хау, без да представят друго уточнение или доказателство. Освен това, за разлика от Решение по дело Adams/Комисия, посочено по-горе, информацията по настоящото дело била събрана в рамките на договорни отношения, а не в рамките на поверително предаване на документи.

112 Ищците твърдят, че предвид хармонизирането в рамките на Общността на защитата на софтуер с авторско право (Директива 91/250) Общият съд е компетентен да се произнесе по нарушение от Комисията на авторско право върху софтуер. Следователно настоящият иск не можел да се постави в зависимост от упражняването на национален способ за защита, който не би довел до

обезщетяване на вредата, за разлика от Определение по дело Document Security Systems, точка 52 по-горе, относно патентната защита. Ставало въпрос за това да се гарантира ефективната съдебна защита на ищците. По отношение на неправомерното разкриване на ноу-хау ищците подчертават значението на Решение по дело Adams/Комисия, точка 79 по-горе, което въздига предвиденото в член 287 ЕО задължение на Комисията и на служителите ѝ за поверителност в общ принцип на правото.

б) Съображения на Общия съд

113 Комисията се позовава на Определение по дело Document Security Systems, точка 52 по-горе, в подкрепа на твърдението си, че Общият съд не бил компетентен да се произнася по нарушение на авторско право в рамките на иск за обезщетение.

114 Все пак трябва да се отбележи, че в делото, по което е постановено това определение, Общият съд разграничава предявения от ищеца иск за установяване на нарушение на патенти от иска за обезщетение в тесен смисъл. Всъщност ищецът моли Общия съд да постанови, че Европейската централна банка (ЕЦБ) е нарушила предоставените от посочения патент права и да я осъди да заплати обезщетение за причинените вреди от нарушаването на предоставените от оспорвания патент права (Определение по дело Document Security Systems, точка 52 по-горе, точка 25). В отговор Общият съд отбелязва на първо място, че не е компетентен да разглежда иск за установяване на нарушение на патенти (Определение по дело Document Security Systems, точка 52 по-горе, точки 50—75). Що се отнася до иска за обезщетение в тесен смисъл, Общият съд изрично посочва, че е компетентен да се произнесе по него съгласно разпоредбите на член 235 ЕО във връзка с член 288, втора алинея ЕО (Определение по дело Document Security Systems, точка 52 по-горе, точка 76). Този иск за обезщетение

обаче е обявен за явно лишен от всякакво правно основание, тъй като по това дело ищецът не е представил никакви доказателства за неправомерното поведение, в което е упрекнат ответникът (Определение по дело Document Security Systems, точка 52 по-горе, точки 80—82).

115 В настоящия случай трябва да се отбележи, че понятието за нарушение на авторското право е посочено съвместно с това за защита на поверителността на ноу-хау с единствената цел поведението на Комисията да се квалифицира като неправомерно в рамките на иск за извъндоговорна отговорност. Тази преценка на неправомерния характер на разглежданото поведение се извършва с оглед на основните принципи на правото, които са общи за държавите членки, и не изисква предварително решение от компетентен национален орган, какъвто е случаят за различните оспорвани патенти по Определение по дело Document Security Systems, точка 52 по-горе. Също така ЕЦБ е предявила искове за обявяване на недействителност в няколко държави членки и някои от сезираните юрисдикции са се произнесли по тези искове на първа инстанция и техните решения, които са противоречиви едно спрямо друго, са обжалвани (Определение по дело Document Security Systems, точка 52 по-горе, точки 21—24), което в никакъв случай не е така в настоящото дело.

116 Вследствие на това предвид компетентността, предоставена на Общия съд от член 235 ЕО и член 288, втора алинея ЕО в областта на извъндоговорната отговорност, и при липса на национален способ за защита, който може да доведе до обезщетяване от Комисията на вредата, която ищците твърдят, че са претърпели в резултат на твърдяното нарушение, няма пречка използваното от ищците понятие за нарушение на авторското право да бъде взето предвид, за да може поведението на Комисията да се квалифицира като неправомерно.

117 Понятието за нарушение на авторското право, използвано от ищците в рамките на настоящия иск за обезщетение, се тълкува единствено с оглед на основните принципи на правото, които са общи за държавите членки и които, що се отнася до компютърните програми, са възпроизведени или уредени в няколко

директиви за хармонизиране. Следователно трябва да се отхвърлят твърденията на Комисията относно недопустимостта на иска поради липсата на компетентност на Общия съд за установяване на нарушение на авторско право по смисъла, който може да бъде даден на това понятие от компетентен национален орган на дадена държава членка в приложение на правото на тази държава.

Б — *По другите искания*

118 Комисията изтъква, че няколко представени от ищците искания са недопустими. Става дума за исканията, насочени към това Общият съд да даде задължително указание на Комисията да преустанови незабавно нарушението на авторското право и разкриването, да постанови изземването или унищожаването на определени компютърни данни на Комисията и на дружеството Gosselies и публикуването, за сметка на Комисията, на решението на Общия съд в специализираните вестници, списания и уебсайтове.

119 По този въпрос Комисията се позовава на установената съдебна практика, съгласно която дори в рамките на споровете за обезщетение съдът не би могъл, без да навлиза в прерогативите на административния орган, да отправя разпореждания до дадена институция (вж. Решение на Общия съд от 10 май 2006 г. по дело Galileo International Technology и др./Комисия, T-279/03, Recueil, стр. II-1291, наричано по-нататък „Решение по дело Galileo“, точка 60 и цитираната съдебна практика).

120 Трябва да се напомни, че съгласно член 288, втора алинея ЕО „[в] случай на извъндоговорна отговорност, Общността в съответствие с основните принципи на правото, които са общи за държавите членки, е длъжна да поправи вредите, причинени от нейни институции или служители, при изпълнението на техните задължения“. Тази разпоредба се отнася както до условията на извъндоговорната

отговорност, така и до условията и обхвата на правото на обезщетение. Освен това член 235 ЕО предоставя на Съда компетентност да разглежда споровете относно обезщетяване на вредите, предвидени в член 288, втора алинея ЕО.

121 От тези две разпоредби — които, за разлика от член 40, първа алинея ВС, който предвижда само парично обезщетение, не изключват обезщетение в натура — следва, че Съдът е компетентен да налага на Общността всякаква форма на обезщетение, което съответства на общите за държавите членки основни принципи на правото, включително, ако то съответства на тези принципи, обезщетение в натура, евентуално под формата на разпореждане за извършване на действие или за бездействие (Решение по дело Galileo, точка 119 по-горе, точка 63).

122 Следователно не може да се приеме, че Съдът по принцип не би могъл да постанови съответна процесуална мярка спрямо Общността, след като той има изключителна компетентност да се произнася по исковете за обезщетение за вреди, за които отговорност носи Общността (вж. относно разпореждане в областта на марките Решение по дело Galileo, точка 119 по-горе, точка 67).

123 За пълното поправяне на твърдяната в настоящия случай вреда е необходимо правото на титуляря на авторско право да бъде възстановено в пълния му обем, като подобно възстановяване изисква, независимо от евентуални парични обезщетения, най-малко незабавното преустановяване на накърняването на неговото право. С искането в настоящия случай разпореждане ищците целят преустановяване на твърдяното накърняване на авторските им права от Комисията (вж. в този смисъл Решение по дело Galileo, точка 119 по-горе, точка 71). Вредата може също така да бъде напълно поправена чрез изземване или унищожаване на резултата от нарушението, или публикуване за сметка на Комисията на решението на Общия съд.

124 Ето защо твърденията на Комисията относно недопустимостта на исканията, различни от искането за обезщетяване на твърдяната вреда, трябва да бъдат отхвърлени.

125 От изложеното по-горе следва, че всички възражения за недопустимост на настоящия иск трябва да бъдат отхвърлени.

II — *По съществото на спора*

126 За да се ангажира извъндоговорната отговорност на Общността по смисъла на член 288, втора алинея ЕО, трябва да са изпълнени определени кумулативни условия, а именно неправомерност на поведението, за което се упреква институцията, наличие на вреда и наличие на причинно-следствена връзка между твърдяното поведение и претендираната вреда (Решение на Съда от 29 септември 1982 г. по дело Oleifici Mediterranei/ЕИО, 26/81, Recueil, стр. 3057, точка 16 и Решение на Съда от 9 ноември 2006 г. по дело Agraz и др./Комисия, C-243/05 P, Recueil, стр. I-10833, точка 26).

A — *По претендираните от ищците права и неправомерността на поведението на Комисията*

127 Неправомерното поведение, за което се упреква институцията, трябва да се състои в достатъчно съществено нарушение на правна норма, чийто предмет е предоставяне на права на частноправните субекти (Решение на Съда от 4 юли 2000 г. по дело Bergaderm и Goupil/Комисия C-352/98 P, Recueil, стр. I-5291, точка 42). Когато съответната институция разполага само със значително ограничено право на преценка или дори не разполага с такова, то и самото нарушение на общностното право може да бъде достатъчно, за да се установи наличието на достатъчно съществено нарушение (Решение по дело Bergaderm и Goupil/Комисия, посочено по-горе, точка 44).

128 Ищците изтъкват по същество, че е налице съществена прилика между версията „Systran Unix“, разработвана от групата Systran от 1993 г., и версията „EC-Systran Unix“, разработена от Systran Luxembourg за нуждите на Комисията, считано от 22 декември 1997 г. Тази голяма прилика позволявала на ищците да се противопоставят на разкриването на трето лице без тяхното съгласие на съдържанието на версията „EC-Systran Unix“ поради наличието на авторски права и ноу-хау върху версията „Systran Unix“. Така изпълнението на спорната обществена поръчка водело до нарушаване на авторските права и неправомерно разкриване на ноу-хау на групата Systran, за които носела отговорност Общността.

129 Комисията оспорва съществуването на претендираните от групата Systran права върху софтуера „Systran“. Тя поддържа, че е титуляр на правата на интелектуална собственост, необходими за действията, които е извършила, и че не може да бъде упреквана за нарушение на авторско право или разкриване на ноу-хау, представляващо нарушение по смисъла на член 288, втора алинея ЕО.

1. По сравнението на различните версии на софтуера „Systran“

а) Доводи на страните

130 Ищците разграничават три части на софтуера „Systran“, които взаимодействат едни с други, а именно ядрото, езиковите програми, наречени също „езикови шаблони“, и речниците. В този контекст ищците изтъкват, че версията „Systran Unix“ е първичен продукт и че версията „EC-Systran Unix“ е вторичен продукт на първичния такъв. Всъщност сравнението между тези две версии позволявало да се констатира тяхната „квазиидентичност“ или, най-малкото, съществената им прилика. Впрочем не може да бъде иначе, тъй като за създаването на

версията „EC-Systran Unix“, считано от 22 декември 1997 г., Systran Luxembourg използва версията „Systran Unix“, разработвана от Systran от 1993 г. насам, за да интегрира в нея речниците на версията „EC-Systran Mainframe“.

131 Комисията взема представената от ищците структура на софтуера „Systran“, като добавя помощните софтуери, които по-специално включват интерфейсите и инструментите за управление на речниците. Тя уточнява, че ядрото, езиковите програми и речниците имат изходен код, който трябва да бъде компилиран до машинен език. Така след намеса в езиковите програми последните, както и ядрото, трябвало да бъдат компилирани отново, но въпреки това ядрото нямало да бъде променено от тази операция. Според Комисията обогатяването на езиковите програми не изисква промяна на ядрото, на структурата на данните или на подготвителния материал за разработването на програмите. То включвало само промяна на езиковата част на изходния код. По същия начин за кодирането на речниците не е необходима промяна на ядрото или на структурата на данните на системата, така че изходният код и подготвителният материал за разработването на програмите не трябвало да се променят. Освен това помощните софтуери като цяло са скриптове, които се използват каквито са, без промяна.

132 В отговор на твърдението за „квазиидентичност“ на версиите „Systran Unix“ и „EC-Systran Unix“, Комисията изтъква, че версията „EC-Systran Unix“ не е изработена на основата на версията „Systran Unix“, както твърдят ищците, а на основата на предишната версия „EC-Systran Mainframe“. Терминът „миграция“, използван в договорите за миграция, сключени със Systran Luxembourg, означавал също така, че само компютърната среда на софтуера се променя, докато логическите структури се запазват. Следователно групата Systran не е предоставила „напълно нова версия на системата „Systran“ за Unix“, както твърдят ищците. В този контекст Комисията подчертава, че все още притежава правата, придобити по силата на договорите относно „EC-Systran Mainframe“.

133 В това отношение Комисията изтъква, че промените, внесени във версията „Systran Mainframe“, създадена от WTC в използваната от нея версия „EC-Systran Mainframe“, не засягат само речниците, които периодично се обогатяват от служителите на Комисията, но също и ядрото и най-вече езиковите шаблони. Според Комисията езиковите шаблони на версията „Systran Mainframe“, изработена от WTC през 70-те години, били в ембрионален стадий и тя инвестирала много голям брой часове и значителни суми за подобряване на тези шаблони, за да отговорят на нейните специални изисквания във версията „EC-Systran Mainframe“. Версията „EC-Systran Mainframe“ включвала също така разработени специално от и за Комисията езикови шаблони (вж. техническа оценка от 16 януари 2008 г. на генерална дирекция „Писмени преводи“ на Комисията (наричана по-нататък „ГДПП“) относно „[р]одствени връзки между „EC-Systran Unix“ и „EC-Systran Mainframe“, наричана по-нататък „първата оценка на ГДПП“).

134 Комисията отбелязва също така, че ако миграцията е била извършена чрез използване на езиковите програми на версията „Systran Unix“ във версията „EC-Systran Unix“, нямало да се получи никакъв резултат за езиковите двойки за превод от гръцки на френски, от английски на гръцки, от испански на френски, от френски на немски, от испански на италиански на нидерландски, тъй като тези езикови двойки не съществували във версията „Systran Unix“ (вж. доклад Atos от 4 май 1998 г. „Осъществимост на миграцията на „EC-Systran“ и на сливането на „EC-Systran“ със системата на Systran“, наричан по-нататък „докладът от 4 май 1998 г.“, стр. 32). Освен това, тъй като кодовете за речниците на версията „EC-Systran Mainframe“ били в голяма степен несъвместими с езиковите програми на версията „Systran Unix“, езиковите програми на другите езикови двойки също трябвало да бъдат предмет на миграция, за да изпълнят техническите изисквания на Комисията. Вследствие на това всички езикови програми на версията „EC-Systran Mainframe“ били конвертирани от Systran Luxembourg с програмата за конвертиране „Eurot“, а не заменени със съответстващите им елементи от версията „Systran Unix“. Във всички случаи съответните езикови програми били необходими за използваните от Комисията речници и следователно не можели да бъдат повторно използвани само чрез интегрирането им във версията „Systran Unix“.

135 В този контекст Комисията поддържа, че версията „EC-Systran Unix“ е разработена от Systran Luxembourg на основата на миграция на системата „EC-Systran Mainframe“, чието ядро е създадено от WTC, но голям брой елементи от която са променени по искане на Комисията в рамките на различни договори, в които се уточнява, че извършените за нея разработки са нейна собственост. Миграцията на версията „EC-Systran Mainframe“ към версията „EC-Systran Unix“ означавала, че последната не била само обикновена версия на софтуера „Systran Unix“.

136 Освен това, що се отнася до различните прилики между версиите „Systran Unix“ и „EC-Systran Unix“, които проличавали при сравнението, направено в доклада на експерта в областта на информационните технологии на ищците, г-н Bitan (наричан по-нататък „докладът Bitan“), Комисията изтъква, че те не доказвали наличие на нарушение от нейна страна. Според Комисията тази „квазиидентичност“ между разглежданите две версии на софтуера „Systran“ само позволява да се направи изводът, от една страна, че групата Systran е използвала елементи от вече съществуващата система и тогава трябва да се постави въпросът защо са били необходими четири години работа и няколко стотици хиляди евро, за да се стигне до такава прилика, и от друга страна, че е възможно групата Systran да е използвала извършените за сметка на Комисията разработки, интегрирайки ги в пуснатата на пазара своя собствена система, при положение че съгласно различните договори за миграция, сключени с нея, тя не притежавала права върху тези елементи. Поради това направеното сравнение било изначално опорочено, тъй като сравняваните версии не били притежаваните от групата Systran, а разработените от Systran за сметка на Комисията в рамките на договорите за миграция. Комисията си запазва възможността да защитава правата си в това отношение.

б) Съображения на Общия съд

137 За да докажат неправомерността на поведението на Комисията, ищците изтъкват, че версията „Systran Unix“ е първичен продукт и че версията „EC-Systran Unix“, по отношение на която било извършено нарушението на авторското право и неразрешеното разкриване на ноу-хау, е вторичен продукт на тази версия на

софтуера „Systran“. За тази цел те се основават главно на сравнението на съдържанието на версиите „Systran Unix“ и „EC-Systran Unix“, извършено от г-н Bitan, експерт в областта на информационните технологии на ищците, който е доктор по право, инженер в областта на телекомуникациите и информационните технологии, експерт в областта на информационните технологии, одобрен от Cour de cassation (Франция), експерт към Tribunal administratif и Cour d'appel de Paris (Франция) и лектор в университета „Panthéon-Assas Paris-II“.

138 Разглеждането на представените от ищците данни по този въпрос, по отношение на които на Комисията е дадена възможност да представи становище, позволява да се направят три поредици от фактически констатации.

139 На първо място, следва да се отбележи, че между страните не съществува спор по обстоятелството, че структурата на софтуера „Systran“ — както версията „Systran Unix“, така и версията „EC-Systran Unix“ — може да бъде разделена на няколко части (вж. „доклада Bitan“, техническа оценка, подготвена от г-н Bitan, наричана по-нататък „първа техническа оценка „Bitan“, и втора техническа оценка „Bitan“):

— Ядро — основната част на софтуера, която управлява целия процес на превод с помощта на другите компоненти на софтуера, чието действие контролира. Ядрото се състои от механизъм за управление на процеса на превод, структури от данни, съвместими с езиковите шаблони и речниците, както и модули, използвани по време на процеса на превод. То включва алгоритми за управление на речниците, алгоритми за тълкуване на използвани в речниците „макроси“, филтри за различните формати документи и сегментиране на изречения,

— езикови програми (наречени също „езикови шаблони“), които се състоят в анализ, в няколко последователни фази, на омографните и лексикални шаблони, в трансфер от изходния към целевия език и в синтез. Тези шаблони са изградени от сбор от езикови правила, използвани в предварително определен ред по време на процеса на превод. Тяхната роля е да променят

информацията, съдържаща се в зоната на анализ, създадена от ядрото по време на процеса на превод,

— речници, които са бази данни, използвани от ядрото, езиковите програми и помощните софтуери, които по-специално включват интерфейсите и инструментите за управление на речниците. Използваните в речниците структури от данни са определени в правилата за превод, както и в ръководствата за кодиране.

140 Важно е също така да се отбележи, че процесът на превод, управляван от ядрото, протича в три големи етапа, а именно предварителна обработка, която включва филтриране на изходния документ за превод, разделяне на изречения, справки в речниците, различни предварителни езикови обработки и изграждане на „първоначалната зона за анализ“, прилагане на езиковите шаблони в разделената на фази зона за анализ (анализ, трансфер и синтез) и последваща обработка, позволяваща повторното изграждане на изреченията и възстановяването на преведения документ в оригиналния му формат.

141 Тези обяснения относно архитектурата и начина на работа на софтуера „Systran“ се отнасят както за версията „Systran Unix“, така и за версията „EC-Systran Unix“. От това следва, че различните части на софтуера, дори да са част от едно цяло, все пак играят особена в роля в рамките на това цяло. Трябва по-специално да бъдат подчертани специфичността и значението на ядрото, което подготвя изходния текст, като го филтрира, като го сегментира на изречения и след това за всяко изречение изгражда зона за анализ на основата на информацията от речника. В тази зона действат езиковите шаблони.

142 Предвид тази структура на софтуера „Systran“, представена по убедителен начин от ищците и неоспорвана сама по себе си от Комисията, трябва да се разгледат претендираните от страните права върху различните версии на софтуера „Systran“, разглеждани в настоящия случай.

143 На второ място, представената от ищците информация по отношение на резултатите от сравнението между версията „Systran Unix“ и версията „EC-Systran Unix“, които са единствените версии, посочени във връзка с твърдяното неправомерно поведение, за което се упреква Комисията, позволява да се установи съществена прилика между двете версии на софтуера „Systran“.

144 Всъщност основните констатации в доклада „Bitan“ за обосноваване на наличието на определена идентичност или, най-малкото — съществена прилика между версиите „Systran Unix“ и „EC-Systran Unix“ на софтуера „Systran“, са следните:

— що се отнася до структурите от данни, поне 72 % от структурите от данни на версиите „Systran Unix“ и „EC-Systran Unix“ са идентични или слабо се различават (вж. точка 5 „Синтез“ и точка 3.1 „Сравнителен анализ на описанията на структурите от данни“),

— що се отнася до ръководствата за кодиране, мнозинството от кодовете, представени в ръководството за кодиране на версията „Systran Unix“, е възпроизведено във версията „EC-Systran Unix“ (вж. точка 5 „Синтез“ и точка 3.2 „Сравнителен анализ на ръководствата за кодиране“),

— що се отнася до изходните кодове, приликата между ядрата на двете версии на софтуера „Systran“, представляващи основната част на софтуера, достига от 80 % до 95 %. Други прилики съществуват на равнище езикови шаблони, като голяма част от шаблоните на версията „Systran Unix“ се откриват във версията „EC-Systran Unix“ (вж. точка 5 „Синтез“ и точка 4 „Сравнителен анализ на изходните кодове“).

145 Тези фактически констатации не са оспорвани сами по себе си от Комисията, която изтъква, от една страна, че версията „EC-Systran Unix“ е вторичен

продукт на версията „EC-Systran Mainframe“, и от друга страна, че версията „Systran Unix“ е продукт, който включвал разработки, които ѝ принадлежали на основание версията „EC-Systran Mainframe“ — самата тя вторичен продукт на „Systran Mainframe“, или на версията „EC-Systran Unix “(вж. точки 132—136 по-горе и 150—157 по-долу).

146 Така в съдебното заседание Комисията посочва, че не е в състояние да обори становището на г-н Bitan, който разкрива прилики между версиите „Systran Unix“ и „EC-Systran Unix“ в приложените към исковата молба документи.

147 Вследствие на това, предвид представените от ищците доказателства и изразените в хода на производството становища по този въпрос (вж. точки 137—146 по-горе), трябва да се приеме, че ищците надлежно са доказали, че в настоящия случай е налице съществена прилика между версиите „Systran Unix“ и „EC-Systran Unix“ и че поради това те могат да се позовават на притежаваните от групата Systran права върху версията „Systran Unix“, разработвана от 1993 г. от Systran, за да се противопоставят на разкриването на трето лице без тяхното съгласие на вторичната версия „EC-Systran Unix“, адаптирана от Systran Luxembourg, считано от 22 декември 1997 г., за да се отговори на нуждите на Комисията.

148 Това заключение не поставя под въпрос правата, които Комисията би могла да има върху вторичната версия „EC-Systran Unix“ съгласно договорите за миграция или поради това че е създала и разработила речници за своите езикови нужди. С него се цели единствено признаване на факта, че ищците са доказали, че някои елементи на софтуера, по-специално от 80 % до 95 % от ядрото и голяма част от езиковите шаблони, са създадени от Systran и се съдържат във версията „Systran Unix“, пуснат на пазара от това предприятие, без от преписката да произтича каквото и да било прехвърляне на право на собственост върху тези елементи на Комисията.

149 Ето защо може да се приеме, както впрочем се посочва в доклада „Bitan“, че за създаването на версията „EC-Systran Unix“ Systran Luxembourg е възпроизвело много голяма част от версията „Systran Unix“, пусната на пазара от Systran, и е интегрирало в нея речниците от версията „EC-Systran Mainframe“.

150 За да оспори това заключение, Комисията изтъква, че версията „EC-Systran Unix“ в действителност била само резултат от миграцията на предишната версия „EC-Systran Mainframe“ от една компютърна среда към друга. Този довод е развит от Комисията в първата оценка на ГДПП, чието заключение по същество е следното:

— „[д]окладите за дейността доказват, че „EC-Systran Unix“ е изработена на основата [на] „EC-Systran Mainframe“, [така] че този софтуер от самото начало е разработен със средствата на Комисията“,

— „[о]ригиналната система [версията „Systran Mainframe“], създадена от WTC, била относително недоразвита с оглед на изключително големия брой модули [и] програми, които Комисията трябвало сама да разработи, за да отговори на очакванията си за качество“,

— „[з]а Systran било още по-лесно […] да предложи на Комисията мигрираната си базова система [, а именно версията „Systran Unix“,], тъй като тази мигрирала система вече съдържала някои специални елементи [на] „EC-Systran Mainframe“, резултат от сътрудничество и разработване преди 1993—1994 г., от когато Systran SI е започнало миграцията [на] „EC-Systran Mainframe“ за сметка на Комисията“.

151 Следователно според Комисията, предвид твърдяното родство между версиите „EC-Systran Mainframe“ и „EC-Systran Unix“, тя продължавала да притежава правата, придобити съгласно договорите относно „EC-Systran Mainframe“. Освен това, що се отнася до приликите, отбелязани от г-н Bitan по отношение на

версиите „Systran Unix“ и „EC-Systran Unix“, Комисията поддържа, че те само установявали по същество, че било възможно групата Systran да е използвала разработките, извършени за Комисията в рамките на версиите „EC-Systran Mainframe“ и „EC-Systran Unix“, за да ги интегрира във версията „Systran Unix“.

152 Тези доводи на Комисията водят до отричане на всякакво право на групата Systran върху софтуера „Systran“, независимо дали става дума за версията „Systran Mainframe“, закупена от групата WTC и нейния създател, или за версията „Systran Unix“, разработена и пусната на пазара от групата Systran няколко години преди версията „EC-Systran Unix“ да бъде изградена, за да отговори на нуждите на Комисията, изправена пред моралното остаряване на версията „EC-Systran Mainframe“.

153 Както вече беше изложено във връзка с компетентността на Общия съд да разгледа настоящия иск (вж. точки 70—77 по-горе), твърденията на Комисията почиват на общи и недостатъчно точни твърдения с оглед на характеристиките на съответния софтуер и на представените от ищците доклади за правна и техническа експертиза.

154 Всъщност в доводите си Комисията посочва основно ролята на нейните служби при актуализацията на речниците, използвани във версията „EC-Systran Mainframe“ и версията „EC-Systran Unix“, която не се оспорва от ищците, и в по-малка степен значението, което нейните служби биха могли да имат при развитието на някои езикови шаблони на версията „EC-Systran Unix“. Важността на извършената от Systran работа по отношение на ядрото и по-голямата част от езиковите шаблони се пренебрегва от Комисията, която никога не споменава правата, които групата Systran може да извлече от нея. Впрочем, както беше отбелязано в точка 147 по-горе, ищците надлежно доказват на какво основание могат да претендират за права върху версията „EC-Systran Unix“ поради разработването и пускането на пазара на предишната версия „Systran Unix“.

155 Освен това, въпреки изричното искане на Общия съд в този смисъл, Комисията не е била в състояние да представи технически доказателства за това по каква причина групата Systran не можела да претендира за авторски права върху версията „Systran Unix“ на софтуера „Systran“ или върху един или друг компютърен елемент, изграждащ програмата или представляващ негов оперативен изходен код (особено върху частите, свързани с базовото ядро и с езиковите програми на софтуера). В съдебното заседание Комисията също така признава, че не е в състояние да представи доказателства за това върху кои елементи на „Systran Unix“ тя могла да претендира за право на собственост поради сключените с групата Systran договори по отношение на версията „Systran Mainframe“. Следователно Общият съд не може да приеме доводите на Комисията в това отношение (вж. точка 136 по-горе).

156 От друга страна, отново в съдебното заседание и след второто становище „Sirinelli“ и втората техническа оценка „Bitan“, г-н Bitan отбелязва, че във всички случаи версиите „Systran Unix“ и „Systran Mainframe“ са напълно различни, тъй като използваният език е различен. Освен факта, че твърдяното в първата оценка на ГДПП родство не позволява да се установи по каква причина ищците не можели да претендират за права върху версията „EC-Systran Mainframe“ въз основа на притежаваните върху версията „Systran Mainframe“ права — въпрос, който не е предмет на настоящия иск, на това твърдяно родство противоречат значителните разлики, съществуващи от компютърна гледна точка между версиите на софтуера „Systran“, които работят с Mainframe и с времето са остарели морално, и версиите на посочения софтуер, адаптирани към новите компютърни среди Unix и Windows, за които не може да се оспори, че групата Systran е създател на оригиналната версия — „Systran Unix“. Тази версия е впрочем много по-ранна от версията „EC-Systran Unix“, развита от Systran Luxembourg за нуждите на Комисията, считано от 22 декември 1997 г., противно на извода, който може да се направи от първата оценка на ГДПП, която погрешно посочва годините „1993—1994 г., откогато Systran [Software, Inc.] е започнало миграцията [на] „EC-Systran Mainframe“ за сметка на Комисията“ (вж. точка 150 по-горе).

157 Вследствие на това доводите на Комисията, основани на родството на версията „EC-Systran Unix“ с версията „EC-Systran Mainframe“ или твърдените добавки във версията „Systran Unix“ след развиването на версията „EC-Systran Mainframe“, не поставят под въпрос изложеното в точка 147 по-горе заключение.

2. По неправомерността на поведението на Комисията

158 Неправомерното поведение, в което се упреква Комисията, се състои в това, че си е присвоила правото да възлага дейностите, посочени в спецификациите на обществената поръчка, които биха могли да променят или дори да доведат до разкриване на елементите на версията „Systran Unix“, възпроизведени във версията „EC-Systran Unix“ на софтуера „Systran“, защитени с авторското право или ноу-хау на групата Systran, без тя да е прехвърлила на Комисията право на собственост върху тези елементи с договор или да ѝ е дала разрешение за извършване на подобни дейности.

а) Доводи на страните

По нарушението на авторското право

159 Във връзка с нарушението на авторското право ищците изтъкват, че идентичността или приликите, изброени в доклада „Bitan“, се отнасят до защитени в това отношение елементи, а именно архитектурата и изходните кодове за софтуера „Systran“. Следователно версията „EC-Systran Unix“ била вторичен продукт на версията „Systran Unix“, тоест зависим от системата „Systran“ продукт. Вследствие на това авторът на първия продукт, групата Systran, можел да се

противопостави на всяка промяна на вторичния продукт, която не е разрешил. Ето защо, като е възложила на трето лице дейности за промяна на версията „EC-Systran Unix“, създадена от Systran Luxembourg, Комисията е нарушила авторското право, тъй като не е имала право да променя този софтуер без предварително разрешение от групата Systran. За установяване на приложимите в тази област основни принципи на правото, които са общи за държавите членки, ищците подчертават, че нарушението на авторското право се санкционира във всички правни системи на държавите членки и е признато за деликт, квазиделикт или друго нарушение, което може да доведе до обезщетение за вреди, причинени от институциите.

160 Всъщност съгласно член 4 от Директива 91/250, която държавите членки е трябвало да транспонират преди 1 януари 1993 г., на автора на софтуера се признава „правото да извършва или да разрешава: а) постоянното или временното възпроизвеждане на компютърна програма по какъвто и да е начин и в каквато и да е форма […], б) превеждането, адаптирането, обработката и всякакво друго изменяне на компютърна програма и възпроизвеждането на съответните резултати“. Извършването на едно от тези действия без разрешението на автора представлявало нарушение на авторското право върху софтуера. В тази директива се подчертава също така, че компютърните програми са защитени с авторско право в качеството им на произведение по смисъла на Бернската конвенция. Препращането към Бернската конвенция, подписана от всички петнадесет държави членки към момента на приемане на Директива 91/250, позволявало авторското право да се определи чрез препращане към вече съществуващите общи принципи.

161 Във френското законодателство, приложимо за Systran, което е разработило и пуснало на пазара версията „Systran Unix“, Директива 91/250 е транспонирана със Закон № 94-361 за прилагане на Директива 91/250 и за изменение на Кодекса на интелектуалната собственост от 10 май 1994 г. (JORF от 11 май 1994 г., стр. 6863), кодифициран във френския Кодекс на интелектуалната собственост. Авторът на софтуер се ползвал с авторски права върху този софтуер, при условие че последният е оригинален и можел да защитава своя софтуер в рамките на производство за установяване на нарушение на авторското право. Така член L 122-6 от този кодекс предвижда, че „правото на автора на софтуер на използване включва правото да извършва или да разрешава[, първо,] постоянното или временното възпроизвеждане на софтуер по какъвто и да е начин и в каквато и да е форма, изцяло или отчасти[, второ,] превеждането, адаптирането,

обработката и всякакво друго изменяне на софтуер и възпроизвеждането на съответните резултати“. Оттук следва, че действията, за които се изисква разрешение от автора на софтуера и които са извършени без негово разрешение, представляват нарушение на авторското право върху софтуера. Директива 91/250 е транспонирана и в други държави членки като например в Люксембург (Закон за авторското право, сродните му права и базите данни от 18 април 2001 г., *Mémorial* A 2001, стр. 1042, наричан по-нататък „люксембургският Закон за авторските права“, по-специално член 3 от него) и в Белгия (Закон за транспониране в белгийското законодателство на европейската директива от 14 май 1991 година относно правната защита на компютърните програми от 30 юни 1994 г., *Moniteur belge* от 27 юли 1994 г., стр. 19315, наричан по-нататък „белгийският Закон за компютърните програми“).

162 В отговор на довода, изведен от необходимостта да се докаже, че групата Systran е титуляр на претендираните права, ищците посочват, че Комисията изисква такова доказателство въпреки многобройните договори, които е сключила и в които се напомня, че единствено дружествата от групата Systran са титуляри на тези права и въпреки приложимите в тази област общи за държавите членки основни принципи на правото, които са припомнени в становищата на професор Sirinelli, озаглавени „Анализ на условията за допустимост на иск за установяване на нарушение на авторско право от юридическо лице“ (наричан по-нататък „първото становище „Sirinelli“) и „Право на защита с авторско право на преначисан софтуер“ („второто становище „Sirinelli“), по-специално по отношение на теорията за привидността, която позволява на привидния титуляр да бъде процесуално легитимиран, без извършилото нарушението лице да може да наложи да бъде представена поредицата от договори за прехвърляне на права или да се позовава на недопустимост, основана на съмнение относно това кой е титуляр на правата. Следователно Комисията недобросъвестно изисквала доказателство за правото на собственост върху софтуерите, за да избегне санкциониране за нарушението на авторското право.

163 Това впрочем бил често излаган довод от извършилите нарушение лица, в случая изтъкнат от Комисията, която се опитвала да се освободи от отговорност, твърдейки, че групата Systran не доказала качеството си на титуляр на права върху версията „Systran Unix“ на софтуера „Systran“ и на версията „EC-Systran Unix“, която била неин вторичен продукт. Във френското право, приложимо за Systran, и в белгийското право, на което се позовава Комисията, защитата на авторското право почивала на презумпцията за качество на титуляр, съгласно

която лицето, което използва дадено произведение, се смята за титуляр на правата върху него. В тази област съгласно френската съдебна практика от тази презумпция може да се направи изводът, че извършилото нарушение юридическо лице на практика не е длъжно да предоставя цялата поредица договори за прехвърляне на права от автора, физическо лице и първоначален титуляр на правото, до последния титуляр, докато извършилото нарушението лице не може да се позовава в своя защита на евентуално непредставяне на поредицата договори за прехвърляне на права. Много сходно разрешение било възприето от белгийското право, съгласно което от презумпцията, установена в член 6, втора алинея от Закона за авторското право и сродните му права от 30 юни 1994 година (*Moniteur belge* от 27 юли 1994 г., стр. 19297, наричан „по-нататък белгийският Закон за авторското право"), предвиждащ, че „освен ако не е представено доказателство за противното, за автор се смята лицето, посочено като такъв върху произведението, поради споменаването на името му или съкращение, чрез което може да бъде установена самоличността му", може да се ползва юридическото лице, чието име е посочено върху произведението. Общностното право установява същата презумпция. Всъщност член 5 от Директива 2004/48, озаглавен „Презумпция за авторство или собственост", предвижда:

„За целите на прилагането на мерките, процедурите и средствата за защита, предвидени в настоящата директива:

а) за да може автор на литературно или художествено произведение, при липса на доказателства за противното, да се счита за такъв и следователно да [има право да иска да се] образува производство за нарушени права, е достатъчно неговото име да фигурира върху произведението по обичайния начин;

б) разпоредбата [на] буква а) се прилага mutatis mutandis за притежателите на права, сродни на авторското право, по отношение на техния защитен предмет".

164 Следователно Systran можело да предяви иск, освен ако Комисията представи доказателство за липсата на качеството му на титуляр. До този момент обаче

Комисията се опитвала само да прехвърли тежестта на доказване върху ищците и вече можело да се твърди, че Комисията няма да представи такова доказателство, тъй като Systran е безспорен ползвател на разглежданото произведение и Комисията винаги го е признавала за такъв. Така юридическото лице, което използва произведението, по презумпция е титуляр на правата, което му дава право да предяви иск срещу нарушаващи правата му трети лица. Тази презумпция се прилага независимо от характера на разглежданото произведение или броя на съответните създатели. От значение са само действията по използване, извършени от молителя, доколкото не са били оспорени от автора или авторите. Професор Sirinelli уточнява, че съществува „истинска материалноправна норма, съгласно която този, който използва дадено произведение, заслужава защита поради самия факт на използване". Безспорно е обаче, че Systran притежава версията „Systran Unix" на софтуера „Systran": Systran е предоставило лицензи за тази версия на софтуера „Systran Unix" на основните интернет портали и я е продало на много мултинационални предприятия, големи магазини и каталози за продажба по пощата. Systran е също така титуляр на марките „SYSTRAN" и на имена на домейни „systran", които използва в целия свят. Множество статии и реклами също така свидетелствали за притежанието, публично потвърдено и доказано от групата Systran. Ищците изтъкват по-специално връчването на Systran на „European IST Prize" в Хага (Нидерландия) през 2005 г. от комисаря, отговарящ за информационното общество. Ето защо групата Systran, която действала като притежател едновременно на произведението и на неговото име, с основание можела да предяви иск срещу извършилото нарушението лице пред Общия съд. Освен това използваният от Комисията софтуер се наричал „EC-Systran Unix", което позволява да се установи ролята на Systran по отношение на него.

165 Независимо от предишните доводи и за да се разсее всякакво евентуално съмнение, с оглед на изчерпателността ищците възнамеряват да докажат, че групата Systran е безспорен титуляр на правата на интелектуална собственост върху версиите „Systran Mainframe" и „Systran Unix" на софтуера „Systran" и в миналото е призната за такъв от Комисията.

166 Що се отнася до версията „Systran Mainframe", ищците поддържат, че групата Systran е титуляр на правата върху тази версия, тъй като ги е придобила от

дружеството Gachot, встъпило в правата на г-н Toma — създател и автор на първия софтуер, и на дружествата, използващи посочения софтуер. Освен това Systran било безспорен титуляр на правата на интелектуална собственост върху всички версии на софтуера „Systran Mainframe", включително „EC-Systran Mainframe". Всъщност права на интелектуална собственост можело да се прехвърлят и предоставят само писмено и при съмнение винаги се давало тълкуване в полза на автора, като се прилагал принципът за ограничително тълкуване. Макар да било установено, че Systran придобило правата от самия автор на софтуера — г-н Toma, то не ги е прехвърлило на Комисията, независимо от договорите, на които последната се позовава с единствената цел да не изглежда като извършило нарушение на авторските права лице. Ищците не разбират с каква цел Комисията се позовава на договори относно използването на софтуера, сключени с трети дружества, които не са противопоставими на Systran и следователно не могат да водят да каквото и да е прехвърляне на права на интелектуална собственост на Комисията. Що се отнася до сключените със Systran договори или с дружествата, в чиито права то е встъпило, ставало дума единствено за договори за лицензи за използване или за предоставяне на услуги. Нито един от тях не предвижда предоставяне или прехвърляне на права на интелектуална собственост на Комисията, или тяхното отчуждаване в нейна полза.

167 Например първоначалният договор предоставял на Комисията само право на използване (член 4) както за съществуващата система, така и за евентуални нови разработки. Всъщност съгласно люксембургското право, което е приложимо към този договор и по този въпрос съответства на френското и белгийското право, прехвърлянето и предоставянето на имуществени права се доказват писмено по отношение на автора и се тълкуват ограничително в негова полза. Този договор обаче не съдържал клауза, която в по-голяма или в по-малка степен да може да бъде тълкувана в смисъл, че с нея се прехвърлят права. Ето защо този договор не предоставял на Комисията никакво право на интелектуална собственост върху софтуера „Systran", включително върху неговата версия „EC-Systran Mainframe", с изключение на разработените от Комисията речници.

168 По същия начин договорът за сътрудничество не предвиждал никакво прехвърляне на права на интелектуална собственост на Комисията. Този договор изглежда имал особено значение за нея, въпреки че самата тя го е прекратила през

1991 г. Противно на поддържаното от Комисията, която вижда в него произхода на претендираните от нея права на интелектуална собственост върху софтуера „Systran Mainframe“, този договор предвиждал, че Комисията се ползва с лиценз за използване и без да се прехвърляло каквото и да е право в него се уточнявало, че правата на всяка страна към момента на сключването на договорите са запазени. Всъщност в предварителното изложение на този договор за сътрудничество се посочва:

„2. На 22 септември 1975 г. Комисията сключва с дружеството WTC договор относно използването на системата „Systran“ от Комисията и първоначалното разработване на тази система от WTC.

[…]

5. Следователно страните установяват, че Комисията притежава лиценз за използване на базовата система […]“

169 В член 4 от договора за сътрудничество се напомняло също, че правата на всяка страна към датата на сключването се запазват. Комисията обаче нямала такива върху софтуера „Systran Mainframe“. Следователно Комисията не може да се позовава на каквото и да било прехвърляне на права на интелектуална собственост върху софтуера „Systran Mainframe“, дори да са ѝ признати права върху разработените от нея речници (параграф 6 от предварителното изложение на договора за сътрудничество). Тези права не засягали по никакъв начин авторството на Systran, нито правата, които има върху софтуера „Systran Mainframe“ (или версията „EC-Systran Mainframe“) и особено върху неговото ядро. В приложение I към договора за сътрудничество изрично се признавало авторството на WTC, Gachot и Systran. След прекратяването на този договор, както впрочем при поголямата част от договорите, на Комисията се предоставяло правото на използване и на предоставяне на подлиценз единствено на територията на Общността на софтуера в най-новата му версия (вж. член 5 от договора за сътрудничество,

в който изрично се споменава, че Комисията притежава „право на използване“). Комисията напразно се позовавала на клаузата за прекратяване на договора за сътрудничество. И в този случай, дори да се приложат основните принципи на облигационното право, приложими в цялата Общност, договорните клаузи не могат да се тълкуват в смисъл, че обхватът им е по-широк от това, което действително предвиждат. Текстът на разглежданата клауза бил ясен: за срок от три години правото на използване се гарантира, както е посочено в член 5. В рамките на тези три години могат да бъдат извършвани разработки и/или подобрения и от Комисията (член 4 от договора за сътрудничество). След изтичането на този тригодишен срок Комисията може да използва софтуера „EC-Systran Mainframe“ в състоянието, в което е към тази дата. Следователно след изтичане на този срок Комисията притежава само право на използване. Освен това ограничителното тълкуване на прехвърлянето на имуществени права, както е и съгласно белгийското право, позволявало да се твърди, че Комисията не е придобила никакво право на интелектуална собственост върху софтуера „Systran Mainframe“ след прекратяването на договора за сътрудничество.

170 Така на Комисията не са прехвърлени права на интелектуална собственост нито върху софтуера „Systran Mainframe“, нито върху оригиналните идея и проект, на които се основава, нито върху подготвителния материал за разработването на програмите, нито върху структурите от данни и още по-малко върху ядрото. Ищците уточняват, че с изложените по-горе доводи, целящи да се установи, че Systran е титуляр на правата на интелектуална собственост върху версията „Systran Mainframe“ на софтуера „Systran“, се стремят единствено да отговорят на доводите на Комисията, които са напълно ирелевантни по отношение на изхода на спора, тъй като нарушението засяга версията „Systran Unix“, а не версията „Systran Mainframe“.

171 Що се отнася до версията „Systran Unix“, ищците поддържат, че Комисията не можела да претендира за каквото и да било право на интелектуална собственост върху тази версия на софтуера „Systran“. Всъщност версията „Systran Unix“ е създадена по искане на Systran от изцяло притежаваното от него дъщерно дружество Systran Software (отговор на Systran на поканата за представяне на оферти). Версията „Systran Unix“ била нова версия на софтуера „Systran“, различна

от версията „Systran Mainframe“, която била морално остаряла. Групата Systran била единствен титуляр на правата върху версията „Systran Mainframe“ и върху нейното ядро и в качеството си на инициатор на версията „Systran Unix“ притежавала пълно право на собственост върху този нов софтуер и неговото ядро, както това вече било доказано от професор Sirinelli.

172 Договорите за миграция били сключени между Systran Luxembourg и Комисията едва след създаването и пускането на пазара на новия софтуер „Systran Unix“. Тези договори предвиждали заместването на версията „EC-Systran Mainframe“ с версията „Systran Unix“, чиято оригиналност и новост вече били доказани, и миграцията на речниците на Комисията, за да могат да работят с тази нова версия. Това впрочем произтичало и от доклада „Bitan“, тъй като версията „EC-Systran Unix“ била със същото ядро като софтуера „Systran Unix“, като между двете ядра съществувало 85 % сходство. Следователно, противно на твърденията на Комисията, версията „EC-Systran Unix“ била само обикновена версия на софтуера „Systran Unix“, която включва разработените от Комисията речници и е предмет на миграция в рамките на договорите за миграция, а не резултат от миграция на морално остарелия софтуер „EC-Systran Mainframe“. Така, макар Комисията да притежавала права върху разработените от нея речници, тя не притежавала никакви права върху софтуера „Systran Unix“, съществуващ преди договорите за миграция.

173 Освен това с тези договори, както и с предишните, на Комисията не се прехвърляли права на интелектуална собственост върху софтуера „Systran Unix“. Впрочем те били сключени със Systran Luxembourg, което не притежавало никакви права върху софтуера „Systran Unix“, а не със Systran — единствен титуляр на тези права. Освен това те изрично предвиждали запазването на съществуващите преди това права на интелектуална собственост, очевидно в това число и авторските права на Systran върху софтуера „Systran Unix“. Дори да се приеме тезата на Комисията относно миграцията на версията „EC-Systran Mainframe“, тя би се ползвала с вторично право, което в никакъв случай не би ѝ позволило да променя софтуера „EC-Systran Unix“ без разрешението на Systran. Така, дори

при тази хипотеза, Комисията би нарушила авторското право, ако извърши или възложи извършването на посочените в спецификациите на обществената поръчка дейности.

174 Ищците заявяват, че са изненадани и шокирани от позицията на Комисията, на първо място, защото институциите са определили борбата с нарушенията на авторските права за тяхна основна задача и приоритет, като предвиждат различни инициативи, мерки и правила, позволяващи ефективно решаване на този въпрос и на следващо място, в настоящия случай, защото Комисията винаги е знаела, че групата Systran е безспорен титуляр на правата върху софтуера „Systran", и по-специално върху софтуера „Systran Unix". Тя е сключила много договори за лиценз, които свидетелстват за убеждението ѝ, че Systran е титуляр на правата. Освен това тя винаги е била уведомявана за качеството на Systran на титуляр на правата на интелектуална собственост както върху софтуера „Systran Mainframe", така и върху софтуера „Systran Unix", и за по-ранното му съществуване, както това било видно от:

— размяната на писма от 27 януари и 5 февруари 1987 г. между директора на ГД „Телекомуникации, информационна индустрия и иновации" и г-н Gachot,

— доклада от 4 май 1998 г., в който се подчертава новаторският характер на софтуера „Systran Unix", разработен от Systran. Що се отнася по-специално до ядрото, в доклада от 4 май 1998 г. се уточнява, че „[в]сички програми на системата са преработени или пренаписани на език C",

— отговора на отправената от Комисията през 1997 г. покана за представяне на оферти с оглед на сключването на договори за миграция, което показва, че тя е била напълно информирана за произхода на правата на Systran, които в онзи момент не е оспорила, и за по-ранното съществуване на „Systran Unix".

175 Освен това Комисията многократно признала правото на собственост на Systran както върху версията „Systran Mainframe“, така и върху версията „Systran Unix“, както и че последната съществувала преди версията „EC-Systran Unix“, както това било видно от:

— факса, изпратен на дружеството Gachot на 5 март 1987 г., в който Комисията пише:

— „Групата Systran е собственик на базовите софтуери и правата на използване на Комисията относно нейните девет езикови [двойки] обхващат само институциите на Общността и официалните органи на държавите членки. За сметка на това Комисията е собственик на речниците, разработвани от нея от 1975 г.“,

— доклада на г-н Carpentier до Консултативния комитет по обществените поръчки,

— доклада на г-н J. Beaven, който доказва, че софтуерът „Systran Unix“ съществува преди версията „EC-Systran Unix“ и че Комисията е поискала да възстанови търговските си отношения със Systran, за да се възползва от внесените със софтуера „Systran Unix“ иновации и за да разреши въпроса с моралното остаряване на софтуера си,

— техническото приложение към приложение II към втория, третия и четвъртия договор за миграция, в което се установява общият подход на миграцията и което свидетелства, че Комисията е знаела, че софтуерът „Systran Unix“ е съществувал по-рано и че този софтуер е позволил създаването на версията „EC-Systran Unix“,

— сделката, която Комисията сключва със Systran и на която трябва да се обърне особено внимание: първо, в нарушение на първоначалния договор, тъй като не е платила никакво възнаграждение на Systran, макар да е била длъжна да го направи, Комисията сметнала за необходимо да установи потесни отношения със Systran и сключила с него сделка, материализирана в писма от 19 и 22 декември 1997 г., в които генералният директор на ГДПП уточнява, че става дума за „максимално оползотворяване на положения от 20 години насам труд от Комисията за изработването на речници, специално приспособени към административния и технически език на документите на Комисията“. Можело да се претендира само за този положен в рамките на 20 години труд, тъй като нямало права върху самия софтуер „Systran Mainframe“. Второ, генералният директор на ГДПП иска от Systran да се задължи „да не предявява никакви парични искания, произтичащи от изпълнението на договорите, сключени между групата Systran и Комисията“. Именно паричните искания на Systran обаче се изразявали към онзи момент в дължимите възнаграждения за авторското му право върху версиите „Systran Mainframe“. Трето, генералният директор на ГДПП дори поискал разрешение да използва името „Systran“, признавайки по този начин авторството на Systran. Systran дало съгласието си на Комисията да използва името „Systran“ за „системата за машинен превод, вторичен продукт на оригиналната система „Systran“, потвърдило съгласието си Комисията да използва неговия софтуер, отказало се да предявява парични искания във връзка с нарушения на предишните договори и уточнило:

— „[П]ринципно не сме против публикуването на някои части от речниците на използваната от Комисията версия „Systran“. Трябва обаче да се внимава защитени с авторско право части от системата „Systran“ да не се разпространят публично“.

176 Следователно ищците изтъкват, че понастоящем Комисията не може да се прекрътрува, че не е запозната с обхвата на техните права и че тя със сигурност знае, че никога не ѝ е било давано разрешение да променя софтуера „Systran Unix“, и по-специално неговото ядро. Така всяка извършена без разрешение промяна е нарушение на авторското право, тъй като правилото в тази област е да се забраняват подобни действия, а не да се разрешават при липса на противопоставяне.

177 Комисията подчертава, че защитата на софтуерите е гарантирана във всички държави членки от законодателството в областта на авторското право. Тя посочва положението в Белгия, където тези въпроси се уреждат с белгийския Закон за компютърните програми и с белгийския Закон за авторското право, както и в Люксембург, където те се уреждат със Закона от 24 април 1995 г. за изменение на Закона от 29 март 1972 г. за авторското право по отношение на правната защита на компютърните програми (*Mémorial* A 1995, стр. 944, наричан по-нататък „люксембургският Закон за компютърните програми"), със Закона от 8 септември 1997 г. за изменение на изменения Закон от 29 март 1972 г. за авторското право (*Mémorial* A 1997, стр. 2662) и с люксембургския Закон за авторските права.

178 На първо място, Комисията изтъква, че не съществува никакво доказателство за претендираните от Systran права върху софтуера „Systran". В настоящия случай ищците не пояснили по какъв начин са получили правата, на които твърдят, че са титуляри.

179 Що се отнася до версиите „Systran Mainframe" и „EC-Systran Mainframe", Комисията отбелязва, че според ищците WTC е ясно посочено в първоначалния договор като автор на софтуера „Systran"; че съгласно твърденията им в края на 80-те години в рамките на апорт на активи на Systran е прехвърлена цялата дейност „Машинен превод" на дружеството Gachot, което встъпва в правата на дружествата WTC, Latsec, Systran USA и Systran Institut (Германия), създали системата за машинен превод „Systran", наричана още „софтуер Systran" или „система Systran", и според тях от правна гледна точка Systran е встъпило в правата по всички сключени с Комисията договори между 1975 г. и 1987 г. и продължава да ги изпълнява. Въпреки тези твърдения и точните искания на Комисията обаче (вж. писмата, изпратени на Systran на 15 февруари и на 28 април 2005 г., в които се иска от него да посочи правните и договорните основания на исканията си) ищците и най-вече Systran Luxembourg не представили никакво доказателство (договор за прехвърляне на права и т.н.), че действително са станали титуляри на правата, на чието нарушение се позовават, и също така не уточнявали за кои територии и за какъв срок притежавали тези права. Член 5, буква в) от първоначалния договор, сключен с WTC, предвиждал, че без предварителното съгласие

на Комисията не можело да се прехвърлят права или задължения, произтичащи от договора. Комисията се позовава на тази разпоредба, за да изтъкне, че не е била предварително уведомена за апорта или за твърдяното от ищците прехвърляне на права и че следователно никога не се е съгласявала с прехвърлянето на WTC на ищците.

180 Що се отнася до презумпцията, съгласно която освен при наличие на доказателство за противното, авторското право принадлежи на лицето или на лицата, под чието име произведението е оповестено, Комисията оспорва прилагането на френското право в това отношение. Тази презумпция, установена в Закон № 94-361 във Франция, не била приложима в настоящия случай и била критикувана в белгийската и френската доктрина. Комисията подчертава също така, че тази презумпция поражда действие само до доказване на противното и че било очевидно, че тя оборва тази презумпция по отношение на версията „EC-Systran Unix", тъй като последната не е пусната на пазара в опаковка с името на автора, и че посочената версия понякога е наричана „Commission's MT system" или „ECMT".

181 На второ място, Комисията поддържа, че договорните отношения между страните трябвало да бъдат разглеждани като поредица от „договори за създаване на произведение по поръчка", предназначени да ѝ предоставят правото на собственост върху версиите „EC-Systran Mainframe" и „EC-Systran Unix", без групата Systran да може да претендира за права в това отношение. С различните договори, сключени между страните след 1975 г., дружествата от групата Systran основно са се задължили да създадат за Комисията всички или част от елементите от програмата „EC-Systran", отговаряща на породените от дейността на Комисията специфични нужди, независимо дали става дума за версията „EC-Systran Mainframe" или за версията „EC-Systran Unix". В това отношение Systran не е доказала, че е придобила правата върху така разработените за Комисията програми. Тези програми съвсем естествено били създадени и разработени от физически лица. За да може да твърди, че притежава правата върху тях, Systran трябвало да установи, че е придобило тези права от създателите им. Комисията посочва по този въпрос, че съгласно белгийското законодателство, на което се позовава Systran, правата върху компютърна програма се придобиват от нейния автор, дори и той да е поръчващият, само ако прехвърлянето на права е извършено в писмена форма. Това впрочем се предвиждало и в люксембургския Закон за авторските права. Всъщност белгийският Закон за компютърните програми съдържал само една разпоредба, която позволявала да се дерогира

общият режим, установен в член 3 от белгийския Закон за авторското право (който изисква писмено волеизявление от създателя като люксембургския закон). Това изключение се отнасяло до случая, в който програмата е създадена от служител или длъжностно лице. Тогава била предвидена презумпция за прехвърляне на имуществените права на работодателя, освен ако не е предвидено друго в трудовия договор или в правилата за служебното правоотношение. Ето защо, като се изключи тази хипотеза, чието наличие не е доказано от ищците, за „договора за създаване на произведение по поръчка", с който дадено лице възлага на друго лице, което не ѝ е подчинено, да създаде цяла компютърна програма или част от нея, продължават да се прилагат горепосочените норми на белгийския Закон за авторското право. Освен това Комисията отбелязва, че съгласно белгийското право ищците, които са юридически лица, не могат да се считат за автори. Всъщност първоначалният титуляр на авторските права е физическото лице, което е създало произведението, и в Белгия авторско право би могло да възникне само за физическо лице. Като се позовава на белгийската съдебна практика, Комисията подчертава, че юридическите лица трябва да докажат от кого и по какъв начин са придобили правата (Решение на Hof van Beroep te Gent от 27 октомври 1993 г. по дело Ing. Cons., стр. 366). Комисията твърди, че ищците не посочват на какво основание могат, в качеството им на юридически лица, да претендират за права върху версията „Systran Unix" или върху версията „EC-Systran Unix", която била неин вторичен продукт.

182 При условията на евентуалност, дори да трябвало да се приеме, че ищците са титуляри на определени права върху софтуера „Systran", Комисията при всички случаи твърди, че тя също е титуляр на права на интелектуална собственост, необходими за действията, които е извършила, възлагайки определени дейности във връзка с версията „EC-Systran Mainframe" на трето лице. По този въпрос тя се позовава на съдържанието на първоначалния договор, на меморандума за разбирателство относно техническо сътрудничество, на договора за сътрудничество, които се отнасят до версията „EC-Systran Mainframe", и на договорите за миграция, сключени със Systran Luxembourg между 1998 г. и 2002 г. по отношение на версията „EC-Systran Unix". Тези договори позволявали на Комисията да оспори твърдението на ищците, че не ѝ е било прехвърлено никакво право на интелектуална собственост върху версията „Systran Unix".

183 За да оспори твърдението на ищците, съгласно което квазиидентичността между версията „Systran Unix" и версията „EC-Systran Unix" на софтуера „Systran"

позволявала да се счита, че използването от Комисията на софтуера „Systran“ без разрешение представлявало нарушение на авторското право, а оттам и неправомерно поведение, Комисията изтъква наличието на няколко права.

184 На първо място, Комисията твърди, че е титуляр на права на собственост върху разработките и подобренията на софтуера „Systran“, финансирани от нейните служби, независимо от разглежданата част от системата (ядро, езикови програми и речници). Освен това тя притежавала изключително право на собственост върху глосарите и речниците, които е разработила и подобрила за свои собствени нужди [вж. член 4, буква а) от първоначалния доклад, член 4 от меморандума за разбирателство относно техническо сътрудничество, параграф 6 от предварителното изложение на договора за сътрудничество и член 4 от посочения договор, както и приложение I към него, в което се уточнява, че „[д]окато Комисията винаги е била собственик на речниците и други компоненти, които е разработила за различни версии на Systran, носители на правата на собственост върху базовия софтуер са няколко дружества“]. Комисията подчертава, че множеството специални разработки, извършени за миграцията от системата Mainframe към системите Unix, са собственост на Комисията (вж. член 13, параграф 2 от договорите за миграция и притурка 2 към приложението към допълнително споразумение № 4 към първия договор за миграция).

185 На второ място, Комисията твърди, че е титуляр на права на използване. В това отношение твърдението на ищците, че Комисията, която не е създала първоначалния софтуер „Systran“, не може да бъде титуляр на никакво право върху този софтуер или върху всяка разработка, извършена — още повече без разрешение — въз основа на софтуера „Systran“, противоречало на член 13 от договора за миграция. В това отношение тълкуването, което ищците възприели за съдържащото се в тази разпоредба ограничение, а именно „с изключение на случаите, в които вече съществуват права на индустриална или на интелектуална собственост“, било в противоречие с принципа на добросъвестно тълкуване на договорите. Всъщност според Комисията договорите за миграция, от една страна, подчертавали разликата между системата „Systran“, пусната на пазара от групата Systran, и версиите „EC-Systran“, използвани от Комисията, и от друга страна, изрично предвиждали, че системата, наречена „система за машинен превод на

Комисията“, оставала собственост на Комисията заедно с всички свои компоненти, независимо дали те били променени или не в процеса на изпълнение на договора. Следователно ограничението, съгласно което тези права „не засягат вече съществуващите права на индустриална или на интелектуална собственост“, може да се разбира само като защита на statu quo ante, налице преди края на миграцията на системата, и изключвало всякакво придобиване от ищците на права върху версията „EC-Systran Unix“ посредством миграцията. Тази уговорка със Systran Luxembourg, страна по договорите за миграция, можела да породи действие и за Systran, тъй като в писмо за поемане на задължение от 12 март 2001 г. (приложение V към четвъртия договор за миграция) това дружество заявява, че гарантира точното изпълнение на всички клаузи на четвъртия договор за миграция от неговото дъщерно дружество Systran Luxembourg.

186 Вследствие на това Комисията поддържа, че от посочените по-горе договори, както още от първоначалния договор от 22 септември 1975 г., произтича, че намерението на страните действително било да се предостави на разположение на Общността системата за превод „Systran“ и че тя притежава право на собственост или при всички случаи право на използване върху версиите „EC-Systran“. Всъщност тези версии на софтуера „Systran“ били разработени за сметка на Комисията (с бюджет от около 45 милиона евро, около 14 милиона от които в полза на дружествата от групата Systran) и впрочем можели да бъдат разработени самостоятелно от нея. Не съществувало никакво съмнение относно възможността за използване на софтуера „Systran“ от Общността за публичния сектор, в широкия смисъл на думата, на територията на Общността. Освен това още първоначалният договор предвиждал, че Общността може свободно да използва системата за всякакви цели и следователно също така извън територията на Общността, включително в частния сектор срещу заплащане на допълнително възнаграждение на WTC. Според Комисията „философията“ на това разрешение се състояла в приемане, че партньорът WTC, разработил системата и сам упълномощен да я използва, вследствие на няколко договора получил достатъчно възнаграждение, за да се счита, че Общността е придобила правото напълно и свободно да се разпорежда с нея, следователно е придобила право на собственост върху нея.

187 Комисията отбелязва, че безспорно това разрешение не е изрично предвидено като такова в договора за сътрудничество от 1987 г., но този договор можел да бъде тълкуван само по този начин. Всъщност всяко различно тълкуване от това, целящо да се предостави на Комисията право на собственост върху версията „EC-Systran Mainframe“ на софтуера „Systran“, без ищците да могат да се противопоставят, не позволявало да се обясни съгласуваността на членове 4, 4а, 5 и 8 от този договор. Така според Комисията този договор се явява „договорно разрешение“, позволяващо да се прекратят всякакви спорове между страните по въпросите за правото на собственост върху различните компоненти на системата „Systran“, включително речниците.

188 На трето място, дори да се приеме, че Комисията използва версията „EC-Systran Unix“ на софтуера „Systran“ в изменена по отношение на версията „Systran Unix“ форма, както това е видно от доклада „Bitan“, ищците не доказали, че Комисията е нарушила белгийското или люксембургското право. Комисията се позовава на различни разпоредби от белгийското и люксембургското право, съгласно които било възможно да се възпроизвежда или адаптира компютърна програма без съгласието на нейния автор, когато това е необходимо, за да може ползвателят да използва програмата по предназначение, включително с цел поправяне на грешки (вж. член 6 от белгийския Закон за компютърните програми, член 28, параграф 4 от люксембургския Закон за компютърните програми и член 34 от люксембургския Закон за авторските права).

189 На последно място, Комисията категорично оспорва обстоятелството, че е предоставила изходните кодове за версията „EC-Systran Unix“ на дружеството Gosselies в рамките на възложените съгласно спорната обществена поръчка дейности. Противно на твърденията, съдържащи се в доклада „Bitan“, възложените на това дружество дейности не изискват намеса по отношение на ядрото на софтуера. Вследствие на възлагането на спорната обществена поръчка Gosselies имало достъп само до изходните кодове за езиковите програми на версията „EC-Systran Unix“, върху които Комисията имала изключителни права

на собственост поради сключените между страните договори и приноса на нейните служби в разработването на тези програми.

190 Поради това, макар да съществуват прилики между версията „Systran Unix“ и версията „EC-Systran Unix“ на софтуера „Systran“, това не доказвало, че Комисията е извършила нарушение. Правните изводи, които ищците правят от тази прилика, не били правилни. Комисията имала пълното право да променя или адаптира софтуера и да възлага на трето дружество адаптирането или промяната без предварително разрешение от ищците.

По претендираните права относно ноу-хау

191 Ищците изтъкват, че дефиницията за ноу-хау е „съвкупност от технически данни, които са тайни, значими и установени по подходящ начин“. По този въпрос те се позовават на дефиницията в член 10 от Регламент (ЕО) № 240/96 на Комисията от 31 януари 1996 година за прилагане на член [81], параграф 3 [ЕО] по отношение на категории споразумения за трансфер на технологии (ОВ L 31, стр. 2). Те уточняват също така, че видно от този текст и от основните принципи на правото, които са общи за държавите членки, ноу-хау е актив, който е защитен или в рамките на договори за прехвърляне на ноу-хау или споразумения за поверителност, или в рамките на искове за отговорност в случай на разкриване на това ноу-хау без разрешение от неговия титуляр. В настоящия случай ищците се позовават на притежаваното от тях ноу-хау върху софтуера „Systran“, независимо дали става дума за версията „Systran Unix“, разработена и пусната на пазара от групата Systran, или за нейната вторична и почти идентична версия „EC-Systran Unix“, разработена от Systran Luxembourg за използване от Комисията. Това ноу-хау, което ищците защитавали и пазели в тайна, произтичало от съвкупност от технически, компютърни и езикови познания, която се материализирала чрез ядрото, езиковите шаблони и речниците, както и свързаната с това документация (вж. доклада „Bitan“ и първата техническа оценка „Bitan“). При все това за предоставянето на услугите, описани в публикуваните от Комисията спецификации на обществената поръчка, се изисквала промяна на

изходния код за софтуера „Systran“ и следователно разкриване на този изходен код на изпълнителя на обществената поръчка. Възлагайки изпълнението на подобна поръчка на трето лице, Комисията разкрила принадлежащото на Systran ноу-хау без негово разрешение. Това разкриване представлявало нарушение, за което Общността носела отговорност.

192 В отговор на довода, че понятието за ноу-хау не било определено и не можело да бъде защитено само по себе си, ищците отбелязват, че самата Комисия е дефинирала понятието за ноу-хау в своите регламенти и че видно от тези текстове, стойността на ноу-хау се състои в преднината, която съобщаването му може да предостави, и вследствие на това то трябва да остане в тайна, да не бъде известно и да е невъзможно да бъде получено. Не можело да се оспори обаче, че версията „Systran Unix“ на софтуера „Systran“ е основна иновация на групата Systran, която свидетелства за истинско техническо майсторство и съществуване на ноу-хау — плод на научни изследвания и опит, както показва пренаписването на език C++ на системата „Systran“, преди това написана на асемблер. Достъпът до тези данни позволявал разкриване по-специално на производствени тайни на софтуера и разрешавал на всяко дружество, което получи достъп до тях, да произведе конкурентен софтуер.

193 В отговор на доводите, от една страна, че Комисията не била длъжна да поправи твърдяната вреда, настъпила вследствие на неправомерното разкриване на ноу-хау, тъй като само иск за обезщетение за вреди от нелоялна конкуренция би позволил поправяне на нанесената на ноу-хау вреда, и от друга страна, че Комисията не била търговец и конкурент на ищците, а институция на Общността, ищците изтъкват, че искът за обезщетение за вреди от нелоялна конкуренция е преди всичко иск за извъндоговорна отговорност и се основава на триединството — нарушение, вреда и причинно-следствена връзка, какъвто бил настоящият случай. При всички случаи ищците подчертават, че във френската съдебна практика, съответстваща на съдебната практика в голям брой европейски страни, се уточнява, че „вреда може да настъпи в резултат на самото разкриване на ноу-хау извън предприятието, независимо от това дали е използвано и по

какъв начин“ и че „възложител, който предава на подизпълнител изработени от друго лице планове, извършва нарушение, за което носи гражданска отговорност“ (Решение на Cour d'appel de Paris от 31 май 1995 г., решения на Cour de cassation, търговска колегия от 28 януари 1982 г. и от 8 ноември 1994 г.).

194 В отговор на довода, че Комисията притежавала ноу-хау и Systran се възползвало от него, ищците отбелязват, че той е показателен за поведението на Комисията, състоящо се в неправомерно присвояване на версиите на софтуера „Systran“, предназначени за работа с Unix. Комисията многократно и изрично е признавала ноу-хау на Systran в тази област.

195 Що се отнася до довода, изведен от клаузата за поверителност, предвидена в договора за възлагането на обществената поръчка на дружеството Gosselies, ищците изтъкват, че Комисията не можела да поддържа, че може да открадне ноу-хау на групата Systran, ако това нарушение остане поверително. Било абсурдно разсъждението на Комисията, че притежателят на лиценз, на когото не е изрично забранено да нарушава авторското право, можел свободно и необезпокоявано да извършва такива нарушения и свободно да предава на трети лица, без разрешение от титуляря на правата, защитени произведения при наличие на клауза за поверителност.

196 Комисията отбелязва, че дори ищците да се позовават на дефиницията за ноу-хау, дадена в Регламент № 240/96, те не посочват правното основание на нарушението, за което приемат, че тя носи отговорност. В това отношение тя поддържа, че ноу-хау не е защитено или поне не е защитено само по себе си. Всъщност нито една законодателна разпоредба не съдържала дефиниция или не предвиждала

защита на посоченото ноу-хау. Според Комисията защитата на ноу-хау традиционно се предоставя единствено от законодателството относно нелоялната конкуренция. По този въпрос тя се позовава, що се отнася до Белгия, на Закона за търговските практики и за информирането и защитата на потребителите от 14 юли 1991 г. (*Moniteur belge* от 29 август 1991 г., стр. 18712), що се отнася до Люксембург, на Закона за регламентиране на някои търговски практики и за санкциониране на нелоялната конкуренция от 27 ноември 1986 г. (*Mémorial* A 1986, стр. 2214) и Закона от 30 юли 2002 г. за регламентиране на някои търговски практики, за санкциониране на нелоялната конкуренция и за транспониране на Директива 97/55/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 октомври 1997 година за изменение на Директива 84/450/ЕИО относно заблуждаващата реклама с цел да се обхване сравнителната реклама (*Mémorial* A 2002, стр. 1630). В приложение на тези законодателни разпоредби обаче необходимите условия за защита на твърдяното ноу-хау на ищците съгласно разпоредбите относно нелоялната конкуренция не можело да бъдат изпълнени, тъй като Комисията и ищците не са конкуренти, Комисията не е нито търговец, нито промишлено предприятие, нито занаятчия и седалището на Комисията се намира в Белгия, а не във Франция, поради което френският закон бил неприложим.

197 Комисията изтъква, че никога не е притежавала изходните кодове за версията „Systran Unix", а само тези за версията „EC-Systran Unix", върху която твърди, че притежава определени права на собственост и права на използване, като се позовава на различните договори, сключени с групата Systran по отношение на версията „EC-Systran Mainframe" и миграцията на тази версия към среда Unix. Комисията поддържа също така, че договорите, които е сключила с групата Systran, не съдържали клауза за поверителност. Освен това нито един от тези договори не предвиждал апорт на ноу-хау от страна на групата Systran, нито защита на това ноу-хау. В допълнение Комисията подчертава, че както нейните служби, така и външните за групата Systran, но работещи заедно с нея дружества са разработили в голяма степен софтуера „Systran" и неговите приложения. По този начин ищците се възползвали от ноу-хау на Комисията или на трети лица и са могли да пуснат на пазара продуктите на Комисията и на третите лица за своя сметка. Комисията посочва, че някои от лицата, работили по версията „EC-Systran Unix" за дружеството Gosselies, преди това са работили за дружеството Telindus и след това — за Systran Luxembourg. Дружеството Telindus, което е съдружник на Systran при създаването на Systran Luxembourg, сключило още през 1990 г. договори с Комисията в областта на превода, което доказвало, че Systran не можело да претендира за права, както и за ноу-хау във връзка с версията „EC-Systran Unix".

198 Освен това предвид член 4, буква а) от първоначалния договор, параграф 6 от предварителното изложение на договора за сътрудничество и член 4 от него, както и предвид член 1 от притурка 1 от приложение II към втория договор за миграция, възлагането на обществената поръчка на дружеството Gosselies не можело да доведе до каквото и да било нарушение от страна на Комисията.

199 Комисията уточнява също така, че договорът за обществена поръчка съдържа клауза за поверителност, съгласно която изпълнителят на поръчката не можел да използва или разкрива на трето лице информацията, предоставена от Комисията (вж. член II.9 от приложение 1 към спецификациите на обществената поръчка от 4 октомври 2003 г.). Следователно съгласно тази клауза за поверителност и във всички случаи дружеството Gosselies не можело да разкрива поверителната информация, която Комисията евентуално му предоставила. Ето защо разкриването на подобна информация на това дружество не можело да причини вреда на ищците. На последно място, Комисията отбелязва, че програмите и речниците на версията „EC-Systran Unix“ се намират изключително на нейните компютри.

б) Съображения на Общия съд

200 Твърдяното неправомерно поведение в настоящото дело се състои във възлагането от Комисията, без разрешението на ищците, на дейностите, посочени в спецификациите на обществената поръчка, които биха могли да променят или да доведат до разкриване на трето лице на елементите на версията „Systran Unix“, възпроизведени във версията „EC-Systran Unix“ на софтуера „Systran“, защитени от авторското право или ноу-хау на групата Systran.

201 За да се установи дали подобно поведение е неправомерно, следва първо да се определи дали ищците могат да претендират — с оглед на основните принципи на правото, които са общи за държавите членки — че имат право да се

противопоставят на това без тяхното съгласие Комисията да възлага на трето лице извършването на дейности относно някои аспекти на версията „EC-Systran Unix“. Това право, което ищците основават на авторското право и ноу-хау относно оригиналната и по-ранна версия „Systran Unix“, се оспорва от Комисията, която изтъква, че ищците не са представили доказателство за правата върху тази версия на софтуера, за които претендират (вж. точки 178 и 179 по-горе).

202 Ако се окаже, че ищците могат да претендират за подобни права, трябва да се разгледа твърдението на Комисията, че групата Systran ѝ е дала разрешение да възложи на трето лице дейностите, определени в спецификациите на спорната обществена поръчка. Комисията счита по същество, че различните договори, сключени с групата Systran след 1975 г., и предоставеното за тази цел финансиране ѝ предоставят достатъчно права на използване и права на собственост върху различните елементи на версията „EC-Systran Unix“, за да не се съобразява с правото на противопоставяне, за което ищците претендират като едно от притежаваните върху версията „Systran Unix“ права (вж. точки 181—187 по-горе).

203 Накрая, ако се окаже, че Комисията не може да пренебрегва правото на противопоставяне, на което се позовават ищците, ще трябва да се анализира съдържанието на възложените във връзка с „EC-Systran Unix“ дейности, споменати в спецификациите на обществената поръчка, за да се установи дали биха могли да доведат до промяна или разкриване на елементи или информация, защитени с авторското право и ноу-хау, за които претендират ищците, което Комисията оспорва на последно място (вж. точка 189 по-горе).

По претендираните от ищците права върху версията „Systran Unix“ на софтуера „Systran“

204 За да се определят основните принципи в областта на авторското право, които са общи за държавите членки, ищците се позовават на Бернската конвенция, Директива 91/250 и Директива 2004/48. Те се позовават също така на правните

системи на държавите членки и представят втората техническа оценка „Bitan“ и две становища на професор Sirinelli, в които се разглежда въпросът за допустимостта на предявен от юридическо лице иск за нарушение на авторски права и за достъпа до защита с авторско право на пренаписан софтуер.

205 Както бе изложено на етапа на разглеждане на компетентността на Общия съд (вж. точки 68—73 по-горе), групата Systran може да се позовава на авторски права върху версията „Systran Unix“ на софтуера „Systran“, която е разработила и пуснала на пазара под свое име, без да е длъжна да представя други доказателства.

206 По правило, както изтъква Комисията, когато има конфликт за съществуването на дадено право, лицето, което се позовава на съществуването или липсата на право, трябва да го докаже (actori incumbit probatio). В областта на авторското право обаче съществува законова презумпция, която позволява да се прехвърли тежестта на доказване. Общностното право предвижда подобна презумпция в член 5 от Директива 2004/48, озаглавен „Презумпция за авторство или собственост“, съгласно който „[з]а целите на прилагането на мерките, процедурите и средствата за защита, предвидени в настоящата директива, […], за да може автор на литературно или художествено произведение, при липса на доказателства за противното, да се счита за такъв и следователно да [има право да иска да се] образува производство за нарушени права, е достатъчно неговото име да фигурира върху произведението по обичайния начин“. Ищците посочват също така два примера за подобна презумпция в правните системи на държавите членки, без Комисията да е представила примери за обратното, извлечени от правни системи на други държави членки. Във френското право — правото по мястото на установяване на Systran, което в настоящия случай се позовава на авторските права върху версията „Systran Unix“ на пуснатия от него на пазара софтуер „Systran“, член L 113-1 от френския Кодекс на интелектуалната собственост гласи, че „[о]свен при наличие на доказателство за противното, авторското право принадлежи на лицето или на лицата, под чието име произведението е оповестено“. В белгийското право — правото на държавата, в която се намира седалището на Комисията, подобна презумпция е предвидена в член 6, втора алинея от белгийския Закон за авторското право, съгласно който „освен ако не е представено доказателство за противното, за автор се смята лицето, посочено като такъв върху произведението, поради споменаването на името му или съкращение, чрез което може да бъде установена самоличността му“. Тези

различни разпоредби се посочват като примери за основен принцип на правото, който е общ за държавите членки.

207 Като пример за разпоредби, възприети по същество във всички държави членки, ищците изтъкват, че произведението е защитено във френското право поради самия факт на създаването си. Член L 111-1 от френския Кодекс на интелектуалната собственост гласи, че „[а]вторът на произведение, което е резултат на интелектуална дейност, се ползва поради самия факт на създаването му с изключително и противопоставимо на всички право на нематериална собственост върху това произведение“. Колкото до дефиницията на понятието „произведение, което е резултат на интелектуална дейност“, от член L 112-2 от френския Кодекс на интелектуалната собственост е видно, че „[з]а произведения, които са резултат на интелектуална дейност по смисъла на настоящия кодекс се считат: [с]офтуерите, включително подготвителния материал за разработването на програмите“. Комисията не представя доказателства, с които да обори посочения от ищците пример.

208 От момента на създаване на произведението съществува презумпцията за неговата оригиналност. Проблемът, който се поставя в областта на доказването, най-често засяга по-ранното съществуване на дадено произведение по отношение на друго. В настоящия случай по-ранното съществуване на версията „Systran Unix“ по отношение на версията „EC-Systran Unix“ се доказва с простия факт, че втората версия е разработена вследствие на първата и че за да я разработи, Комисията е ползвала групата Systran и нейната версия „Systran Unix“. Важно е да се отбележи по този въпрос, че Комисията, както тя твърди в дупликата, не оспорва, че Systran е титуляр на права върху софтуера „Systran Unix“, който е пуснало на пазара.

209 Освен това трябва да се отбележи, че съгласно представената от ищците информация по отношение на френското и белгийското право възможността дадено предприятие да бъде носител на авторско право е приета в съдебната практика на тези държави членки. Що се отнася до Франция, става дума за решение на първи граждански състав на Cour de cassation от 24 март 1993 г., съгласно което дадено юридическо лице само трябва да докаже, че използва произведението, за да бъде допустим неговият иск за установяване на нарушение, без да е длъжно да доказва произхода на правата си, а що се отнася до Белгия, става дума за

решение на Cour de cassation от 12 юни 1998 г. (вж. първо становище „Sirinelli“, стр. 18 и 26). За да обори това подробно правно становище, Комисията се ограничава с неясни и кратки твърдения, основани на критика на изложеното по-горе разрешение от част от доктрината и решение от 1993 г. на Hof van Beroep te Gent с по-ранна дата от горепосоченото решение на Cour de cassation (Белгия). Въпросът за предвиденото в правните системи на другите държави членки, различни от посочените като пример от професор Sirinelli, не е повдиган или обсъждан от страните.

210 Посоченият по-горе възприет в съдебната практика подход способства за ограничаване на възможността на извършилото нарушението лице да се позовава на недопустимост на иска и предотвратява това юридическо лице да трябва да предоставя цялата поредица от договори за прехвърляне на права след първоначалното прехвърляние от автора — физическо лице и първоначален титуляр на правото. Така в областта на доказването реалното притежание в деня на предявяване на иска се ползва с предимство пред хронологическата последователност на придобиването.

211 В отговор на довода на Комисията, че презумпцията относно авторското право била оборена по отношение на версията „EC-Systran Unix“, тъй като тази версия не е пусната на пазара в опаковка с името на автора и посочената версия понякога е наричана „Commission's MT system“ или „ECMT“, трябва да се отбележи, че за да основат иска си за извъндоговорна отговорност, ищците се позовават на версията „Systran Unix“ и след това правят сравнение между тази версия и версията „EC-Systran Unix“, за да установят, че една част от тази вторична версия произлиза от по-ранната и оригинална версия. От изложеното по-горе следва, че действително съществува част, наречена „Systran“, във версията „EC-Systran Unix“ (а именно основната част на ядрото), както не се оспорва, че съществува част, наречена „EC“, в тази версия (а именно речниците, които са създадени от Комисията). Следователно обсъждането не засяга версията „EC-Systran Unix“, а правата, на които ищците могат да се позоват в случай на дейности, засягащи версията „EC-Systran Unix“, поради правата, които имат върху по-ранната и оригинална версия „Systran Unix“. Освен това и между другото трябва да се отбележи, че от дефинициите, изложени в модела на договор, приложен към поканата за участие в процедурата за обществена поръчка, е видно, че обозначението „Услуга (или система) за машинен превод на Комисията“, на което се позовава Комисията, е дефинирано по следния начин: „Системата за машинен превод на Комисията е построена около „EC Systran“ — специална версия на системата

за машинен превод „Systran“, първоначално разработена от „World Translation Center“, La Jolla, САЩ, която впоследствие е разработвана от Европейската комисия от 1976 г.“ (The Commission's machine translation service is built around EC Systran, a specific version of the Systran machine translation system originally developed by the World Translation Center, La Jolla, USA, which since 1976 has been further developed by the European Commission.). Така съгласно самото описание, дадено от Комисията за трети лица, услугата или системата за машинен превод на Комисията произхожда от системата за машинен превод, създадена и разработена от групата WTC/Systran.

212 В заключение ищците могат да се позовават в качеството си на група Systran на авторски права върху версията „Systran Unix“ на софтуера „Systran“, пусната на пазара от Systran преди много години и дори преди създаването на версията „EC-Systran Unix“ от Systran Luxembourg, за да се отговори на специфичните нужди на Комисията.

213 Във всички случаи посочените от Комисията договорни разпоредби не позволяват да се обоснове твърдяното право да се изрази становище по придобиването на групата WTC от групата Systran (вж. точка 179 по-горе). В това отношение Комисията се позовава на член 5, буква в) от първоначалния договор, сключен с WTC на 22 декември 1975 г., за да твърди, че без нейното предварително съгласие не можело да се прехвърлят права или задължения, произтичащи от договора. В тази разпоредба обаче само се уточнява: „Без предварително и изрично разрешение от Комисията договарящата страна не може нито да прехвърля, нито да предоставя всички или част от правата и задълженията, произтичащи от договора, нито да възлага изпълнението на задачите, които са ѝ поверени, нито на практика да замества трети лица за същите цели“. Тя е в сила само за срока на действие на договора, тоест няколко месеца, и задълженията, чието прехвърляне и предоставяне се споменава, се отнасяли само до използването на системата „Systran“, а не до свързаните права на собственост. Следователно тази разпоредба не може да лиши WTC от правото да се разпорежда със собствеността си, като бъде закупено в края на 1985 г. от дружеството Gachot, което става Systran, както това е видно от договорите, представени от ищците в приложение към репликата. Също така следва да се отхвърли доводът на Комисията, съгласно който трябвало да бъдат посочени правните и договорните основания на авторските права на ищците. Всъщност изложените по-горе

законови разпоредби не задължават авторите да регистрират или да заявяват своите произведения, какъвто може да бъде случаят за патентите.

214 Впрочем налага се изводът, че Комисията е била напълно информирана за това, че групата Systran и придобитите от тази група предприятия, по-специално дружеството WTC, са титуляри на правата на интелектуална собственост върху различните версии на софтуера „Systran“, използвани с търговска цел от 70-те години насам, особено с Комисията. Ищците представят много доказателства, които позволяват да се установи наличието на произведение, което е резултат на интелектуална дейност, и фактът, че това произведение е създадено от г-н Toma, а след това закупено от дружествата от групата WTC и дружествата от групата Systran (вж. точки 174 и 175 по-горе).

215 Що се отнася до твърдяната защита с ноу-хау, ищците изтъкват, че разкриването от Комисията на трето лице на технически и поверителни данни относно елементи на версията „Systran Unix“, които се съдържат във версията „EC-Systran Unix“, представлява неправомерно поведение, за което Общността носи извъндоговорна отговорност съгласно член 288, втора алинея ЕО. Както бе изложено на етапа на разглеждане на компетентността на Общия съд (вж. точки 78—81 по-горе), може също така да се приеме, че групата Systran може да се позовава на тази защита във връзка с техническите и поверителни данни относно версията „Systran Unix“ на софтуера „Systran“.

По твърдението, че притежаваните от Комисията права ѝ позволяват да пренебрегва правото на противопоставяне на ищците

216 В подкрепа на твърдението си, че не е длъжна да зачита правото на ищците да се противопоставят на това определени дейности, свързани с версията „EC-Systran Unix“, да бъдат възлагани на трето лице поради правата, които притежават върху версията „Systran Unix“, Комисията изтъква, че има необходимите разрешения поради правата, прехвърлени съгласно сключените с групата Systran договори след 1975 г. и предоставеното във връзка с това финансиране.

217 Тези доводи трябва да бъдат отхвърлени. Всъщност, както основателно изтъкват ищците, прехвърлянето на права не може да се приема по презумпция. Финансирането на компютърни разработки не означава, че се придобива право на собственост върху тях. Подобна правна последица трябва изрично да бъде спомената в съответния договор. Прехвърлянето на права се тълкува ограничително и в полза на автора.

218 По този въпрос обаче ищците категорично отричат да са прехвърляли и най-малкото право на интелектуална собственост на Комисията нито върху версията „Systran Mainframe", нито върху версията „Systran Unix", нито върху оригиналните идея и писане, на които се основават, нито върху подготвителния материал за разработването на програмите, нито върху структурите от данни и още по-малко върху ядрото. Единствените признати от ищците права на Комисията се отнасят до речниците, разработени от службите на Комисията без намесата на Systran.

219 Освен това посочените от Комисията договорни разпоредби, независимо дали се отнасят до версията „EC-Systran Mainframe" или до версията „EC-Systran Unix", изрично предвиждат хипотезата за вече съществуващи права на интелектуална собственост, независимо дали става дума за правата върху версията „Systran Mainframe" или върху версията „Systran Unix". В допълнение трябва да се констатира, че посочените от Комисията разпоредби не позволяват да се обоснове прехвърляне на авторски права, притежавани от страната по договорите (WTC или дружествата от групата Systran) върху различните версии на софтуера „Systran", за които се отнасят тези договори. По-специално следва да се отбележи, че единствената договорна разпоредба относно версията „EC-Systran Unix", посочена от Комисията за обосноваване на действията ѝ, е член 13, параграфи 1 и 2 от договорите за миграция, който подчинява претендираното от Комисията право на собственост на липсата на по-ранни права на интелектуална собственост (вж. точки 95—97 по-горе). Що се отнася до откъса от член 1 от притурка 1 от приложение II към договора за миграция, посочен от Комисията, в него се предвижда: „За описаните в настоящото техническо приложение дейности по миграция, както и за предоставянето на частите на системата, на

човешките ресурси и на ноу-хау на [Systran Software] и на [Systran] няма да се заплащат допълнителни суми, нито ще се предявяват парични искания на основание каквото и да било право на собственост“. Освен факта, че тази разпоредба изрично признава ноу-хау на Systran, също така е възможно да се констатира, че тя важи единствено за паричните искания, направени във връзка с дейностите по миграция, извършени от Systran Luxembourg за Комисията. Настоящият иск обаче се отнася до дейности, възложени от Комисията на трето лице вследствие на процедура за възлагане на обществена поръчка.

220 Освен това трябва да се отбележи, че самата Комисия посочва, че тезата за „договорите за създаване на произведение по поръчка“, които ѝ позволявали да тълкува договорите, сключени между дружествата от групата WTC и след това дружествата от групата Systran, като договори, с които тези дружества са имали намерението да ѝ прехвърлят авторските си права, не следва изрично от изтъкнатите от нея договори. Всъщност нито една посочена от Комисията договорна разпоредба не може да бъде тълкувана в този смисъл, тъй като тези различни разпоредби се отнасят до право на използване, а не до право на собственост или изрично предвиждат хипотезата на съществуващите по-рано права на интелектуална собственост.

221 Накрая трябва да бъде отхвърлен доводът на Комисията, изведен от „философията“ на тези договори, тъй като философията на тези договори в областта на предоставянето на софтуер се състои именно в ограничаването на правата на ползвателя само до лиценз за използване, без да му се позволява да придобие софтуера.

222 В заключение, Комисията не е могла да докаже, че по силата на договор е притежавала разрешение от ищците за действията по използване и разкриване, извършени вследствие на възлагането на спорната обществена поръчка на основание правото на собственост, за което можела да претендира върху версията „EC-Systran Unix“ на софтуера „Systran“.

223 При условията на евентуалност Комисията поддържа, че тя може да извършва промени във версията „EC-Systran Unix“, без да засяга евентуалните авторски права на групата Systran върху версията „Systran Unix“, доколкото тези промени били законно разрешени на всяко лице, притежаващо лиценз за използване.

224 По този въпрос Комисията се позовава на член 6 от белгийския Закон за компютърните програми, в който се посочва, че за възпроизвеждането и адаптирането на компютърна програма, посочени в член 5, букви а) и б) от този закон, не се изисква разрешението на титуляря, когато тези действия са необходими, за да позволят на лицето, което има право да използва програмата, да я използва по предназначение, включително за отстраняване на грешки. Тя се позовава също така на член 28, параграф 4 от люксембургския Закон за компютърните програми, озаглавен „Изключения от ограничените действия“, който предвижда, че „[п]ри липсата на специални договорни клаузи, за действията, посочени в член 28 [, параграф 3, букви] а) и б), не се изисква разрешението на носителя на правото, когато тези действия са необходими за използването на компютърната програма в съответствие с нейното предназначение от лицето, което законно я е придобило, включително за отстраняване на грешки“. Също така съгласно член 34 от люксембургския Закон за авторските права, озаглавен „Изключения от ограничените действия“: „[п]ри липсата на специални договорни клаузи, за действията, посочени в член 33, не се изисква разрешението на носителя на правото, когато тези действия са необходими за използването на компютърната програма в съответствие с нейното предназначение от лицето, което законно я е придобило, включително за отстраняване на грешки и за интегрирането ѝ в база данни, която е предназначена да задейства“.

225 Трябва обаче да се отбележи, че това предвидено в закона изключение от ограничените действия, тоест от действията, за които се изисква съгласието на автора, се тълкува ограничително. Предвиденото в закона изключение, установено

в член 5 от Директива 91/250 относно действията в обхвата на изключителното право на автора на програмата, определени в член 4 от тази директива, се прилага само за дейностите, извършени от лицето, което законно е придобило компютърната програма, а не за дейностите, възложени от това лице на трето лице (вж. становището на професор Sirinelli относно обхвата на правото на законния ползвател на компютърна програма да променя тази програма и третата техническа оценка на г-н Bitan относно естеството на възложените на Gosselies дейности; вж. също така отговорите на страните на въпросите, поставени от Общия съд по отношение на правата на ползвателите). Това изключение също така се ограничава до действията, необходими за използването на компютърната програма в съответствие с нейното предназначение от лицето, което законно я е придобило, включително за отстраняване на грешки. В настоящото дело Комисията не успява да посочи по каква причина поисканите промени можели да бъдат възложени на трето лице и по каква причина били необходими за отстраняване на грешки или за използване на програмата в съответствие с нейното предназначение. От материалите по делото по никакъв начин не може да се установи на какво основание това изключение позволявало да бъдат извършени подобрения, адаптиране или добавяне в използваната от Комисията компютърна програма (относно естеството на възложените от Комисията дейности на трето лице вж. точки 227—250 по-долу). Всъщност тези дейности представляват ограничени действия, тъй като засягат адаптирането, обработката или всякакво друго изменяне на компютърната програма по смисъла на член 4 от Директива 91/250. В съдебното заседание ищците посочват, че противно на твърденията на Комисията, другите ѝ клиенти искат разрешението ѝ за извършване на промени от естеството на възложените на дружеството Gosselies.

226 В заключение, в настоящото дело Комисията не е могла да докаже по какви причини може да се позовава на предвиденото в закона изключение от ограничените действия, за да възложи на трето лице дейностите по спорната обществена поръчка. Трябва впрочем да се отбележи, че при всички случаи Комисията изтъква факта, че действията, в които е упрекната, а именно според нея поправката и подобряването на речниците, най-малкото попадат в обхвата на предвиденото в член 5 от Директива 91/250 изключение (вж. отговора на Комисията на третата серия от въпроси, бележки относно цената на лиценз за използване на

софтуера „Systran“, точка 23), което имплицитно означава, че тя признава възможността някои от дейностите от спорната обществена поръчка да не попадат в обхвата на това изключение и да представляват ограничено действие по смисъла, определен в член 4 от Директива 91/250.

227 Следователно трябва да се приеме, първо, че ищците могат да се позовават на авторски права и на защита, свързана с ноу-хау, върху информацията и елементите от по-ранната и оригинална версия „Systran Unix“, които се съдържат във вторичната версия „EC-Systran Unix“; второ, че Комисията не е могла да докаже, че ищците не притежават претендираните права върху версията „Systran Unix“, че тези права са ѝ били изрично или имплицитно прехвърлени на основание сключените с групата Systran договори или предоставеното финансиране относно версиите „EC-Systran Mainframe“ и „EC-Systran Unix“, и трето, че Комисията също така не е могла да докаже, че може да възлага желаните дейности на трето лице, без да получи предварително разрешение от групата Systran.

По естеството на дейностите, възложени от Комисията на трето лице

228 За да се установи наличието на нарушение на претендираното от ищците право на противопоставяне, последните трябва да докажат, че споменатите в обществената поръчка дейности, за които групата Systran не е могла да даде съгласието си, биха могли да доведат до промяна или предаване на информация или на елементи относно версията „Systran Unix“, които се съдържат във „версията EC-Systran Unix“.

229 В настоящия случай, за да се установи наличието на подобна промяна или неправомерно разкриване, първо трябва да се отбележи, че обществената поръчка на Комисията засягала поддръжката и лингвистичното подобряване на системата за машинен превод на Комисията. Тази обществена поръчка включва следните услуги:

„3.1 Кодиране на речниците: кодирането на речниците, основано на получаването на обратна информация, на глосарите и текстовете, подложени на машинен превод от ползвателите, включително подравняването на речниците между езиковите двойки. Доставя се помощна програма за подпомагане на кодирането […] Тази задача включва също:

Редактиране и кодиране на файловете с речници за машинен превод, подготвени за службите за машинен превод на Комисията от други източници.

Събиране на файлове с речници от ползватели — по заявка договарящата страна разглежда въведената от ползвателите информация и когато термините са често срещани, ги включва в основните речници, като проверява дали няма противоречие със съществуващите термини.

3.2 Подобрения, адаптиране и добавяне на езикови шаблони: специфични подобрения на програмите за анализ, трансфер и синтез, основани на получаването на обратна информация, на глосарите и текстовете, подложени на машинен превод от ползвателите. Например: обработка на отрязани в края на реда думи в изходния и в целевия текст, изписване с главни букви, родителния падеж в английския език на „s“, омографи и спазване на правилата на Комисията (по-специално изписването на цифрите).

3.3 Актуализация на системата: актуализацията на речниците и програмите се прави по искане на Комисията. Договарящата страна работи в тясно сътрудничество с Комисията, за да осигури хармоничното интегриране на актуализациите.

3.4 Актуализации на документацията: договарящата страна извършва необходимите актуализации на документацията (например на ръководствата за кодиране) относно частите на системата, за които отговаря, и запазва редактираните документи в центъра за данни. Актуализираните версии съдържат описание и обяснителна бележка за подобренията и промените, извършени в рамките на договора […]“

(3.1 Dictionary coding : Dictionary coding based on feedback, glossaries and texts submitted to MT by users, including the « levelling-up » of dictionaries between language pairs. A utility will be provided to help with coding. […] This task also includes :

The revision and encoding of MT dictionary files which have been prepared for the Commission's MT service by other sources.

The harvesting of users' custom dictionary files — if requested, the contractor will review user entries, and where terms are of general use, include them in the main dictionaries, ensuring that there is no conflict with existing terms.

3.2 Enhancements, Adaptations and Additions to Linguistic Routines : Specific improvements to Analysis, Transfert and Synthesis programs based on feedback, glossaries and texts submitted to MT by users. For example : the treatment of hyphenated words in source and target output, capitalisation, the English genitive s, homographs, and respect of Commission conventions (amongst others, for the writing of numbers).

3.3 System updates : Updates to dictionaries and programs will take place as required by the Commission. The contractor will work closely with the Commission to ensure the smooth integration of updates.

3.4 Documentation updates : The contractor shall update as required any documentation (e.g. coding manuals) on parts of the system for which he is responsible and shall store revised documents at the Data Centre. The updated versions shall include a description of, and explanation for, improvements and changes made under contract […])

230 Според ищците за изпълнение на тези задачи е необходимо да се променят и адаптират ядрото на системата, езиковите програми и структурата на данните

на софтуера „Systran“ (версия „EC-Systran Unix“), което предполага промяна на изходния код за този софтуер и на подготвителния материал за разработването на програмите. Необходимостта от изходните кодове и от промяната им за осъществяване на задачите от обществената поръчка се подкрепяла от параграф 3.7.5 от спецификациите на обществената поръчка, съгласно който едно от задълженията на договарящата страна е да се увери, че последните версии на изходните кодове, на речниците и на програмите са правилно инсталирани и компилирани на сървърите на Комисията.

231 Освен това в първата техническа оценка „Bitan“ се посочва, без това да се поставя под въпрос от Комисията, по каква причина извършването на дейностите, възложени на Gosselies по силата на договора за обществена поръчка, изисква намеса в елементи на версията „EC-Systran Unix“, взети от версията „Systran Unix“.

232 Във функционалното описание на елементите на софтуера „Systran“ в първата техническа оценка „Bitan“ се посочва следното:

— операцията „разбиване на думи с тирета“, спомената в обществената поръчка (параграф 3.2 от спецификациите на обществената поръчка, вж. точка 229 по-горе), се извършва в ядрото в рамките на модулите за предварителна обработка на документите,

— операцията „главна буква“, а именно обработката на главните букви от един език в друг, спомената в обществената поръчка (параграф 3.2 от спецификациите на обществената поръчка, вж. точка 229 по-горе), се осъществява в ядрото в рамките на модулите за последваща обработка на текста,

— правилата за форматиране за печат (например управлението на цифри и интервали), споменати в обществената поръчка (параграф 3.2 от спецификациите на обществената поръчка, вж. точка 229 по-горе), се прилагат в ядрото в рамките на модулите за последваща обработка на текста,

— правилата за извършване на справки в речниците (например за възстановяване на родителния падеж в английския език), споменати в обществената поръчка (параграф 3.2 от спецификациите на обществената поръчка, вж. точка 229 по-горе), се прилагат в ядрото, което съдържа специфики в зависимост от езиците.

233 Както вече бе посочено по-горе, страните не оспорват, че ядрото е в основата на „езиковото развитие". То не се състои от статични библиотеки, независими от процеса на „езиково развитие", а напротив, то е неразделна и съществена част от него. По този въпрос в първата техническа оценка „Bitan" се уточнява, че в „нормалните рамки на езиково развитие" ядрото трябва да бъде променяно в много случаи, по-специално при следните дейности, предвидени в обществената поръчка: „Подобрения, адаптиране и добавяне на езикови шаблони" (параграф 3.2 от спецификациите на обществената поръчка, вж. точка 229 по-горе и първата техническа оценка „Bitan").

234 От изложеното по-горе следва, че за да бъде в състояние да осъществи поверените му задачи, изпълнителят на поръчката трябва да притежава изходните кодове за версията „EC-Systran Unix", за да може да ги адаптира и промени с оглед на специфичните подобрения на програмите за анализ, трансфер и синтез, определени в параграф 3.2 от спецификациите на обществената поръчка, и на актуализациите, предвидени в параграфи 3.3, 3.4 и 3.7.5 от спецификациите на обществената поръчка.

235 Изложените от Комисията доводи не позволяват да се постави под въпрос тази преценка. В това отношение трябва да се напомни, че Комисията категорично оспорва обстоятелството, че е предоставила изходните кодове за версията „EC-Systran Unix" в рамките на дейностите, които трябва да се извършат за изпълнение на възложената на дружеството Gosselies поръчка. Тя посочва, че възложените на това дружество дейности не изискват намеса върху ядрото на софтуера.

236 За да оспори това обстоятелство, Комисията се основава на техническа оценка от 16 януари 2008 г. на ГДПП, предназначена за предоставяне на отговор на първата техническа оценка „Bitan" (наричана по-нататък „втората оценка" или „втората оценка на ГДПП"). В уводната част на втората си оценка ГДПП отбелязва, че първата техническа оценка „Bitan" най-вече цели да докаже, че всички промени с езиков характер са извършват в „зоната за анализ" и че неизбежно завършват с обработка от ядрото и следователно с промяна на самото ядро. Все

пак във втората оценка на ГДПП се подчертава, че предвидените в спецификациите на обществената поръчка дейности, засягащи езиковите шаблони, не изискват промяна на ядрото.

237 В подкрепа на тази теза ГДПП отбелязва, че не трябва да се бърка мястото, на което се намира съдържанието (структурата, определена на ниво ядро) и съдържанието (кодовете, които са предоставени от езиковите програми и са с езикова конотация) на „зоната за анализ“. Принципът за модулност на компонентите на системата за превод налагал ясно разграничение не само между различните езикови модули, но и между езиковите модули и ядрото. За ГДПП ядрото е с второстепенно езиково значение. В това отношение ГДПП отбелязва, че макар да е вярно, че ядрото контролира изпълнението на процеса на превод, че взаимодейства с всички компоненти и че включва определени функции, които в малка степен могат да бъдат определени като такива с езиков характер (сегментиране на изречения, обработка на думите с тире или на неоткритите думи), също така е вярно, че модулите на ядрото имат общо значение, докато езиковите шаблони са специфични за даден изходен език, дадена езикова двойка или даден целеви език.

238 Като разглежда примерите, дадени в обществената поръчка от 4 октомври 2003 г. и посочени като част от елементите, изискващи задължително намеса в ядрото, ГДПП излага следните две съображения:

— „[п]ротивно на изложените от Systran твърдения, посочването на [езиковите шаблони] в обществената поръчка с точност изразява естеството на възлаганите услуги, а именно специфични подобрения на програмите за анализ, трансфер и синтез, основани на получаването на обратна информация от ползвателите. Примерите за задачи в обществената поръчка са дадени само за информация и очевидно са с езиков характер“,

— „[и]зглежда очевидно, че езиковите задачи преди всичко се решават в [езикови шаблони], които служат за тази цел, както показва и името им. И дори някои от посочените задачи да се извършват на ниво ядро, те могат също така да бъдат извършвани и всъщност са извършвани на ниво [езикови шаблони] и речници. Като във всяка сложна система условията за обработката на езиковите явления са многобройни и сложни“.

239 От изложеното по-горе следва, че ГДПП в действителност не оспорва твърденията на г-н Bitan, съгласно които някои от задачите, поверени в рамките на възложената обществена поръчка, изискват намеса в ядрото. Така ГДПП изрично признава, че ядрото на софтуера „Systran“, чиято структура е еднаква във версиите „Systran Unix“ и „EC-Systran Unix“, съдържа някои функции като тази за обработка на думите с тире, споменати в обществената поръчка. По същия начин ГДПП имплицитно признава твърденията на г-н Bitan, отбелязвайки само, че „дори някои от посочените [в обществената поръчка] задачи да се извършват на ниво ядро, те могат също така да бъдат извършвани и всъщност са извършвани на ниво [езикови шаблони] и речници“. Всъщност е възможно директно в речниците да се кодират всички думи, съдържащи тире, или да се поиска да бъде създадена или подобрена програма, позволяваща системно да се обработват думите с тире, без да е необходимо да се кодират една по една в речниците. Г-н Bitan отбелязва в това отношение, без ГДПП да оспорва това, че операцията „разбиване на думи с тирета“, тоест компютърната програма, която системно се занимава с този въпрос, се извършва в ядрото в рамките на модулите за предварителна обработка на документите. Освен това ГДПП не може по убедителен начин да твърди, че примерите, посочени в обществената поръчка и изтъкнати от г-н Bitan като изискващи намеса в ядрото, са предоставени само за информация. Съгласно самия текст на обществената поръчка става дума за предоставени от ползватели на версията „EC-Systran Unix“ примери за специфични подобрения, които трябва да бъдат осъществени в рамките на поръчката.

240 Що се отнася по-специално до обработката на думи с тирета (например терминът „hospital-based“), ГДПП отбелязва, че ролята на ядрото трудно може да бъде определена като езикова, тъй като най-напред то само търси думата в речника както е изписана, като след това, ако резултатът е отрицателен, повтаря търсенето, премахвайки тирето (за термина „hospitalbased“). Ако търсенето отново е без резултат, тогава двете думи („hospital“ и „based“) се търсят отделно. Този вид думи могат лесно да бъдат обработвани, като директно се кодират в речника, както това е направено за думата „medium-sized“, която често се появява в общностните документи. Веднъж кодирана, думата вече не изисква никаква обработка и не поставя никакви проблеми. Основната част от обработката тогава се извършва в езиковите програми и най-напред на ниво анализ в програмата „Ehmrt000.c“. След това обработката продължава на ниво трансфер. Лексикални шаблони, които обработват думите с тире, са изготвени за по-голямата част от езиковите двойки на основата на английски език.

241 Все пак тези обстоятелства не поставят под въпрос необходимостта от намеса в ядрото за изпълнение на възложената обществена поръчка. Не е особено важно да се установи, че е възможен друг подход, както е без значение дали съдържанието на желаната операция е с езиков характер. От значение е възприетият във версията „EC-Systran Unix“ подход, който тук е същият като този във версията „Systran Unix“. Така нищо не оспорва твърденията на експерта в областта на информационните технологии на ищците, съгласно които обработката на думи с тире благодарение на компютърната програма, свързана с тази операция, действително се извършва на ниво ядро. Напротив, това твърдение се потвърждава от втората оценка на ГДПП (вж. точка 239 по-горе). Освен това по този въпрос в обществената поръчка не се иска от изпълнителя на поръчката да кодира всички съществуващи думи с тире, а да подобри компютърната програма, свързана с тази операция.

242 Що се отнася до обработката на главните букви, ГДПП отбелязва, че ролята на ядрото съвсем не е езикова, а по-скоро механична. Например ролята на програмата „Rtrprint.c“, представляваща спомената в първата техническа оценка „Bitan“ програма на ядрото, е само да прилага в целевия език взети от езиковите програми решения, и по-специално лексикалния шаблон Lefweekd.c, представляващ програма на езиковите шаблони — шаблон, който обработва дните от седмицата. По същия начин решението да се прилага операцията „главна буква“ в зависимост от граматичните правила и езиковия контекст се взима в езиковата програми и на първо място е резултат от анализа, извършен с програмата „Epropnou.c“, която обработва собствените имена, съкращенията, акронимите и др. Обработката може да продължи на ниво трансфер в лексикалните шаблони, както в езиковата двойка за превод от английски на италиански. ГДПП отбелязва също, че решението за използването на главни букви може да бъде взето дори на ниво речници. Например всички собствени имена (Панама, Палестина, Паркинсон) или всички съществителни имена в немския език са кодирани с главна буква в началото на думата.

243 Все пак тези обстоятелства не поставят под въпрос необходимостта от намеса в ядрото за изпълнение на възложената обществена поръчка. Не е особено важно в това отношение да се установи какъв е характерът на извършената намеса — езиков или механичен, тъй като се разглежда само фактът, че неразрешени промени са направени в защитени с авторско право и ноу-хау елементи. Също така не е от особено значение да се установи, че съществува друг подход, а е важен възприетият във версията „EC-Systran Unix“ подход, който тук е същият като този във версията „Systran Unix“. В настоящия случай в обществената поръчка от изпълнителя се иска да подобри компютърната програма, свързана с тази

операция, и нищо не оспорва твърденията на експерта в областта на информационните технологии на ищците, съгласно които обработката на главните букви от един език в друг се осъществява в ядрото в рамките на модулите за последваща обработка на текста. Напротив, ГДПП изрично признава, че ядрото е най-малкото в услуга на този процес, тъй като решенията, взети от определени шаблони, се изпълняват в него. Впрочем, що се отнася до изходните кодове за версиите „Systran Unix“ и „EC-Systran Unix“, трябва да се отбележи, че г-н Bitan не само доказва, че от 80 % до 95 % от изходните кодове са подобни в ядрата на двете версии, а също и че съществуват и други прилики на ниво езикови шаблони, доколкото голяма част от шаблоните на версията „Systran Unix“ се съдържат във версията „EC-Systran Unix“. Също като версията „EC-Systran Unix“ версията „Systran Unix“ притежава програма, позволяваща обработка на главните букви. И в този случай обаче в обществената поръчка не се иска от изпълнителя да кодира всички съществуващи думи с главна буква, а да подобри компютърната програма, свързана с тази операция.

244 ГДПП не разглежда въпроса за спазването на правилата на Комисията, което според г-н Bitan изисква намеса в ядрото.

245 Що се отнася до обработката на родителния падеж в английския език „’s“ (например терминът „operator’s“), ГДПП подчертава, че ролята на ядрото в обработката на този тип думи е много ограничена и се състои в премахване на „’s“, за да позволи търсене на обикновената дума (тоест думата „operator“) в речника. Освен това, тъй като тази обработка функционира отлично, няма никаква причина да се променя.

246 Тези обстоятелства в ни най-малка степен не поставят под въпрос необходимостта от достъп до ядрото и неговата промяна за изпълнение на възложената обществена поръчка. Напротив, ГДПП изрично потвърждава ролята на ядрото в обработката на родителния падеж в английския език и само посочва, че ролята на компютърната програма, разработена за осигуряване на тази операция, се изпълнява отлично, докато от текста на обществената поръчка е видно, че

става въпрос за едно от специфичните подобрения, които трябвало да бъдат осъществени от изпълнителя на поръчката.

247 Естеството на исканата от дружеството Gosselies намеса е предмет на няколко въпроса в рамките на втората серия от въпроси на Общия съд и в хода на съдебното заседание. Общият съд по-специално иска от Комисията да посочи дали действително е дала достъп до изходните кодове за ядрото на софтуера „Systran“, за да позволи извършването на дейностите, възложени на дружеството Gosselies, независимо дали последните засягат основно или не други части на софтуера „Systran“. В случай че Комисията поддържала твърденията, че от една страна, разглежданите дейности не изисквали намесата на ниво базово ядро, и от друга страна, не разкрила на Gosselies изходните кодове за системата „EC-Systran Unix“, от страните е поискано да посочат дали и как тези твърдения могат да бъдат проверени в технически план.

248 В отговор на тези въпроси Комисията поддържа твърденията си, че „възложените на дружеството Gosselies дейности не изисквали намеса на ниво базово ядро“ и посочва, че не е [давала] достъп до изходните кодове за ядрото на софтуера „Systran“ или [разкривала] на Gosselies изходните кодове за системата „EC-Systran Unix“. Тя също така се позовава на споразумението за поверителност относно обществената поръчка от 4 октомври 2003 г., което не е от особено значение за въпроса за отговорността на Комисията в настоящото дело. Що се отнася до техническата проверка на тези твърдения, които са в противоречие с текста на обществената поръчка и с първата техническа оценка „Bitan“, в отговора си на втората серия от въпроси Комисията поддържа следното:

„Предвид необходимите умения за изпълнение на посочените по-горе действия и квалификацията на лингвисти (а не на специалисти по информационни технологии) на служителите на Gosselies, които е трябвало да изпълнят договора с Комисията, може да се твърди, че последните изобщо не са били в състояние да извършат намеса в базовото ядро. В това отношение може да се уточни, че извършените в миналото действия от дружеството Gosselies днес се осъществяват от лингвистите на Комисията“.

249 Този отговор трябва да се сравни с отговора на ищците, чийто експерт г-н Bitan в третата си техническа оценка относно метода за проверка на техническите твърдения на Комисията посочва подхода, който да се използва за сравнение на двете версии на софтуера „EC-Systran Unix“, а именно тази, която предшества обществената поръчка, и тази след нея, която позволява да бъдат оправдани очакванията на Комисията Този въпрос е обсъждан в съдебното заседание, в което Комисията отбелязва, че такъв подход не бил толкова труден за прилагане, колкото си мислела.

250 Вследствие на това, предвид изложените от страните доводи и предоставените на въпросите на Общия съд отговори, трябва да се приеме, че Комисията не е успяла да постави под въпрос представените от ищците данни в подкрепа на тезата им, че възложените на Gosselies дейности изисквали достъп до изходния код за версията „EC-Systran Unix“ и промяната му. Позицията на Комисията е оспорена едновременно от предоставената от ищците техническа информация по този въпрос и от нейната собствена обществена поръчка. Освен това ищците поддържат, че „дружеството Gosselies, чието съществуване е било в начален стадий и което почти е нямало служители към момента на обявяване на обществената поръчка, благодарение на наемането на бивши служители на Systran Luxembourg е успяло да получи човешкия потенциал, за да отговори на обществената поръчка и да я получи“. От докладите за дейността на Systran Luxembourg, предоставени в приложения 4 и 5 от отговора на Комисията на последната серия от въпроси, обаче е видно, че то е извършвало задачи по-скоро от информационно отколкото от лингвистично естество. В съдебното заседание Комисията предоставя автобиографиите на служителите на Gosselies, което позволява да се установи, че те не са били само лингвисти, а също и специалисти по информационни технологии, които без проблем биха могли да достигнат до изходните кодове за софтуера „Systran“ и да работят върху посочените кодове, включително тези, съответстващи на ядрото и свързаните с него езикови шаблони.

251 Накрая трябва да се отбележи, че в отговор на третата серия въпроси относно допустимите елементи за оценка на вредата Комисията представя като приложение експертен доклад от 3 май 2010 г., изготвен от г-н L. Golvers, строителен инженер, експерт в областта на информационните технологии към белгийските съдилища, относно нарушенията, които се твърди, че е извършила във връзка с

промяната на ядрото на версията „EC-Systran Unix“ и разкриването на ноу-хау на Systran, наричан по-нататък „докладът Golvers“; вж. също така бележките по доклада Golvers, направени от г-н Bitan, които не засягат решението на Общия съд относно допустимостта на доклада Golvers и са представени в приложение към отговорите на ищците на четвъртата серия от въпроси, както и удостоверение от 23 април 2010 г., представено от г-н A. Seck, член на управителния съвет на дружеството Gosselies, в което се посочва съдържанието на извършените дейности от това дружество за Комисията, наричано по-нататък „удостоверението Gosselies“).

252 Все пак се налага изводът, че докладът „Golvers“ и удостоверението „Gosselies“ са представени на много късен етап, без в момента на представянето на тези документи да са изложени каквито и да било мотиви за закъснението. Тази липса на мотиви е неразбираема, още повече че различните аспекти на неправомерността на поведението на Комисията, и особено аспектите относно компютърната експертиза, очаквана от Комисията за оборване на твърденията, представени от експерта в областта на информационните технологии на ищците, и информацията, която би могла да бъде представена за по-голяма яснота върху дейностите, извършени от изпълнителя на поръчката, са предмет на първите две серии от въпроси и са широко обсъждани в съдебното заседание.

253 Вследствие на това, съгласно член 48, параграф 1 от Процедурния правилник трябва да се приеме, че докладът „Golvers“ и удостоверението Gosselies не са допустими и че не трябва да се вземат предвид при преценката на доводите на страните.

254 При всички случаи, що се отнася до доклада „Golvers“, трябва да се подчертае, че този доклад, въпреки че е изготвен от строителен инженер, експерт в областта на информационните технологии към белгийските съдилища, не оспорва резултатите от компютърната експертиза, представена от експерта на ищците по този въпрос. Всъщност г-н Golvers не основава доклада си на различните версии на софтуера Systran, независимо дали става дума за „Systran Unix“ или за различните версии на „EC-Systran Unix“, преди и след извършването на предвидените

в спорната обществена поръчка дейности, и не е разгледал резултата от осъществените от дружеството Gosselies дейности за сметка на Комисията. В това отношение трябва да се напомни, че в отговор на един от писмените въпроси на Общия съд и в съдебното заседание експертът в областта на информационните технологии на ищците ясно посочва как Комисията може да сравни различните версии на софтуера „EC-Systran Unix“, за да потвърди или обори твърденията, че различните предвидени в обществената поръчка дейности изисквали достъп до ядрото и свързаните с него езикови шаблони и водели до промяната им. Така на Комисията са предоставени множество възможности да се освободи от отговорност, представяйки доказателство, че не е била извършена промяна на данни, защитени с авторското право и ноу-хау на Systran, в резултат от извършването на предвидените в обществената поръчка дейности. С доклада „Golvers“ не се представя това доказателство.

255 Докладът „Golvers“ се основава изключително на писмените изявления, приложенията и материалите по настоящото дело, включително различните технически оценки на експерта в областта на информационните технологии на ищците и на разговори със служители от ГДПП, както и с г-н D. Buisoni, член на управителния съвет на дружеството Gosselies и бивш програмист в Systran Luxembourg. В технически план г-н Golvers по същество напомня значението, което Комисията отдава на изработените от нея речници, което не се оспорва и не създава никакви пречки групата Systran да претендира за права на интелектуална собственост върху ядрото на софтуера „Systran“, независимо дали става дума за първоначалната версия „Systran Mainframe“, или, и най-вече — за версията „Systran Unix“, която единствена е релевантна в настоящото дело.

256 Г-н Golvers подчертава също така, че хипотетично персоналът на дружеството Gosselies не притежавал техническите умения, необходими за извършване на намесите в сложните програми, написани на език C, а същевременно посочва, че дружеството Gosselies било съставено от персонала на Systran Luxembourg, който без никакъв проблем би могъл да работи върху различните версии на софтуера „Systran“.

257 Освен това в описанието на извършените от Gosselies дейности по изпълнение на обществената поръчка г-н Golvers подчертава най-вече дейностите, предназначени да отговорят на параграф 3.1 от спецификациите на обществената поръчка, а именно кодирането на речниците, и изобщо не разглежда дейностите, свързани с прилагането на параграф 3.2, тоест подобренията, адаптирането и добавянето на езиковите шаблони.

258 Що се отнася до кодирането, то било извършено чрез външен софтуер, наречен „DMP“, който не е споменат в обществената поръчка и чието съществуване се съобщава за първи път на този етап на производството, т.е. на 5 май 2010 г. Съгласно доклада Golvers кодирането на речниците се състояло в добавяне и поправяне на 10 577 въвеждания на информация. В това отношение в удостоверението Gosselies се посочва, че дружеството Gosselies „имало за задача да провери електронните речници, които с годините са натрупали хиляди адаптации, които трябва да бъдат извършени“ и че за тази цел то „използва софтуера DMP, позволяващ по-добро визуализиране на несъответствията, поправянето им и […] съхраняването на речниците в отворен формат от бази данни“. В това отношение, предвид представеното становище на експерта на ищците по този въпрос, трябва да се констатира, че изглежда малко вероятно Комисията да е платила около 2 милиона евро, за да поиска от външен доставчик на услуги да поправи 10 577 въвеждания на информация в една програма, т.е. според изчисленията на г-н Bitan и предвид срока на обществената поръчка еквивалент на 2,5 въвеждания на ден на служител на Gosselies, докато един лексикограф на Systran извършва средно 400 въвеждания на ден.

259 Що се отнася до другите дейности, в доклада „Golvers“ накратко се посочва, че дружеството Gosselies „основно е извършило актуализации на речници и няколко адаптации на езикови шаблони не в „kernel“, а в извлечени автоматично файлове от Mainframe Amdhal“. В удостоверението „Gosselies“ дори не се говори за този аспект на извършените дейности, освен може би по двусмислен начин, като се посочва, че „крайната цел на адаптирането на ниво речници била само подобряване на превода“. Съгласно изложената от г-н Golvers теза, дори ако се окаже, че тези „няколко“ адаптации на езикови шаблони, извършени от дружеството Gosselies, изисквали работа по изходния код за версията „EC-Systran Unix“, групата Systran не притежавала авторското право или ноу-хау в

това отношение, тъй като ставало дума само за версията Unix на изходен код, който е съществувал по-рано единствено във версията „EC-Systran Mainframe“, за която групата Systran не можела да претендира права и която по нищо не можела да бъде свързвана с версията „Systran Unix“. В това отношение трябва да се напомни, че от разследването е видно, че версията „Systran Unix“ може да се определи като първичен и оригинален продукт, който подлежи на защита, че версията „EC-Systran Unix“ е вторичен продукт на версията „Systran Unix“, която съдържа множество съществени прилики на ниво ядро и езикови шаблони и че Комисията не е могла да докаже върху кои елементи на ядрото и на езиковите шаблони на „Systran Unix“ тя претендира за права на собственост поради правата, които притежава върху речниците и свързаните езикови шаблони на „EC-Systran Mainframe“, без ищците да могат да претендират в това отношение за права върху оригиналната версия „Systran Mainframe“.

260 За сметка на това ищците твърдят и надлежно доказват, че промените, поискани в параграф 3.2 от спецификациите на обществената поръчка, изискват достъп до елементите на версията „EC-Systran Unix“, взети от версията „Systran Unix“, и тяхната промяна. Комисията не е представила доказателство за обратното, правейки сравнение между различните версии на софтуера „Systran“, за да докаже, че нито една част от съдържаната в ядрото на версията „Systran Unix“ информация не е променена от дейностите, извършени след възлагането на обществената поръчка.

261 От изложеното по-горе следва, че като извършва дейности, които трябва да доведат до промяна на елементи, които са свързани с версията „Systran Unix“ на софтуера „Systran“ и се съдържат във версията „EC-Systran Unix“, без предварително да е получила съгласието на групата Systran, Комисията е извършила нарушение с оглед на приложимите в тази област основни принципи на правото, които са общи за държавите членки. То представлява достатъчно съществено нарушение на авторските права и ноу-хау, притежавани от групата Systran върху версията „Systran Unix“ на софтуера „Systran“, за което Общността носи извъндоговорна отговорност.

Б — *По понесените вреди и причинно-следствената връзка*

1. По понесената от Systran Luxembourg вреда и причинно-следствената връзка

а) Доводи на страните

262 Ищците твърдят, че понесената от Systran Luxembourg вреда възлиза поне на 1 170 328 EUR. Тази вреда включвала, първо, загубите от 571 000 EUR, понесени от това дружество през 2003 г. Всъщност проведената през 2003 г. от Комисията процедура за възлагане на обществена поръчка била предшествана от прекратяване на търговските отношения със Systran Luxembourg, което довело до уволняване на служителите на това дружество. Следователно тези загуби трябвало да бъдат взети предвид, тъй като решението за уволнение на персонала е взето едва след прекратяването на търговските отношения с Комисията. Вредата за Systran Luxembourg се състояла и в пропуснатите ползи по договора, възложен на дружеството Gosselies след процедурата за възлагане на обществена поръчка в нарушение на правата на групата Systran. Ищците оценяват тези пропуснати ползи на 30 % от нетния марж на печалбата. Тъй като сключеният с дружеството Gosselies договор предвиждал оборот от 800 000 EUR годишно за период от четири години, тази вреда се равнявала на 30 % от 3 200 000 EUR, т.е. на 960 000 EUR. На етапа на репликата ищците уточняват, че ставало въпрос за сума в размер на 599 328 EUR предвид представеното от Комисията изчисление, съгласно което посочените 30 % трябвало да се изчисляват върху сумата от 1 997 760 EUR. Понесената от Systran Luxembourg вреда произтичала пряко от действията на Комисията, които били единствената причина за извършените от това дружество уволнения. Също така пропуснатите ползи за Systran Luxembourg били пряко свързани с решението на Комисията да възложи обществената поръчка на дружеството Gosselies в нарушение на правата на групата Systran.

263 Комисията поддържа, че ищците не доказват наличие на вреда по отношение на Systran Luxembourg. Освен това поведението, за които е упрекната, не било причината за загубите на това дружество през 2003 г. и за пропуснатите ползи за годините от 2003 г. до 2007 г. Всъщност Systran Luxembourg и Systran не отговорили на поканата за участие в процедурата за възлагане на обществена поръчка от 4 октомври 2003 г. Освен това, дори да се приеме, че е налице вреда, използваната основа за изчисление трябвало да отчита общия оборот по сключените с дружеството Gosselies договори след възлагането на обявената на 4 октомври 2003 г. обществена поръчка, т.е. 1 997 760 EUR за период от четири години, а не 3 200 000 EUR, както твърдят ищците. В допълнение предметът на дейност на Systran Luxembourg бил разнообразен и включвал „компютърни разработки по-специално в областта на естествените езици, продажбата и услугите в областта на информационните технологии и софтуер, обработката, набирането и превода на текстове под всякаква форма". Следователно Комисията не можела да носи отговорност за прекратяването на дейността на Systran Luxembourg.

б) Съображения на Общия съд

264 Ищците искат обезщетение в размер на 1 170 328 EUR за твърдяната вреда, понесена от Systran Luxembourg, т.е. 571 000 EUR за свързаните с прекратяването на дейността през 2003 г. загуби и 599 328 EUR за пропуснатите ползи в резултат на възлагането на обществената поръчка на дружеството Gosselies.

265 Трябва обаче да се отбележи, че вредоносното събитие във връзка с прекратяването на дейността, както е уточнено от ищците в съдебното заседание, се състояло в недобросъвестно поведение на Комисията, целящо да принуди Systran Luxembourg да уволни персонала си. Дори да се докаже, че е налице подобно поведение, довело до прекратяване на търговските отношения, то не е свързано с авторските права и ноу-хау на Systran върху „Systran Unix", чието незачитане представлява неправомерното поведение, на което се позовават ищците и което е установено в настоящия случай. Освен това Комисията не може пряко да носи отговорност за вредата, състояща се в пропуснати ползи, тъй като Systran Luxembourg не е отговорило на поканата за участие в спорната процедура за възлагане на обществена поръчка, в резултат на която поръчката е възложена на дружеството Gosselies.

266 Поради липса на причинно-следствена връзка между поведението, за което се упреква Комисията, и твърдените от Systran Luxembourg вреди, то не може да получи обезщетение за тях.

267 Следователно искането на Systran Luxembourg за обезщетение за загубите, свързани с прекратяването на дейността му през 2003 г., и за пропуснатите ползи в резултат на възлагането на обществената поръчка на дружеството Gosselies трябва да бъде отхвърлено.

2. По понесените от Systran вреди и причинно-следствената връзка

268 На този етап е важно да се напомни, че за да може Общността да носи извъндоговорна отговорност на по смисъла на член 288, втора алинея ЕО, вредата, за която се иска обезщетение, трябва да бъде действителна и сигурна (вж. Решение по дело Agraz и др./Комисия, точка 126 по-горе, точка 27 и цитираната съдебна практика) и да съществува достатъчно пряка причинно-следствена връзка между поведението на институцията и вредата (вж. в този смисъл Решение на Съда от 4 октомври 1979 г. по дело Dumortier и др./Съвет, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 и 45/79, Recueil, стр. 3091, точка 21).

а) Доводи на страните

По различните форми на вреда, нейното наличие и причинно-следствената връзка

269 На първо място, ищците изтъкват, че понесената от Systran имуществена вреда възлиза общо на 46 804 000 EUR. Тази вреда била пряко следствие от действията на Комисията. Тя била резултат най-напред от обезценяването на ценните

книжа на Systran Luxembourg, притежавани от Systran. Стойността на тези ценни книжа, изцяло обезпечени от сметките на Systran, била 1 950 000 EUR, към които трябвало да се добави още една провизия от 64 000 EUR, т.е. общо 2 014 000 EUR. Имуществената вреда на Systran се състояла също така в загуба на икономическата стойност на нейните нематериални активи. Като възложила обществената поръчка на дружеството Gosselies и по този начин разкрила ноу-хау на Systran, без да е получила съгласието му, Комисията лишила активите му от икономическата им стойност, произтичаща от поверителния им характер. Следователно вредата, която Комисията трябвало да поправи в нейната цялост, съответствала на стойността на разкритото ноу-хау. Ищците също така подчертават, че са претърпели действителна вреда в резултат на твърдяното нарушение на авторското право и твърдяното разкриване на ноу-хау. Те представят множество документи от дистрибутори, финансисти и одитори, показващи в каква степен засягащите авторските им права действия на Комисията им причиняват сериозна вреда.

270 Комисията критикува тази оценка на имуществената вреда с мотива, че не било доказано действителното наличие на твърдяната вреда и че дори и тя да е извършила твърдените нарушения, в които е упрекната, те не довели до пълното обезценяване на ценните книжа на Systran Luxembourg и до вреда, съответстваща на пълната загуба на имуществената стойност на нематериалните активи на Systran. Ищците не успели да докажат и наличието на причинно-следствена връзка между твърдяното неправомерно поведение и твърдяната имуществена вреда. Освен това от годишния доклад на Systran за 2005 г., който възпроизвежда отчетите от 2001 г. до 2005 г., е видно, че 2003 г. е била особено успешна спрямо предишните (2001 г. и 2002 г.) и следващите години (2004 г. и 2005 г.). В този годишен доклад намаляването на оборота не се обяснявало със загубата на Комисията като клиент или с наличието на твърдяно нарушение, извършено от Комисията. В това отношение в годишния доклад се посочва:

„По правило компютърните програми не са изобретения, които могат да бъдат патентовани. Групата запазва всички авторски права върху технологията и продуктите си. До настоящия момент групата не е била страна в съдебен спор в областта на правата на интелектуална собственост […] Няма спор или арбитражно

производство, които биха могли да се отразят или в близкото минало са се отразили на финансовото състояние, дейността или печалбата на групата“.

271 Що се отнася до различните документи, представени като доказателство, че вредата действително е настъпила, Комисията оспорва най-напред този от одиторите, доколкото в него се посочва, че разкриването, в което е упрекната, частично обосновавало извършената от Systran провизия. По същество тя твърди, че става дума за „опортюнистично писмено становище“ по отношение на една година — 2008 г., през която всички предприятия са били предпазливи. Според Комисията също така било явно неточно, че нейното поведение е накърнило търговските отношения на групата Systran, тъй като последната е дала гласност на спора в публичното пространство и нито Комисията, нито Gosselies са конкуренти на групата Systran. Представените от дистрибуторите на Systran документи очевидно били изготвени a posteriori и било абсурдно да се поддържа, че твърдяното нарушение би могло да окаже влияние върху дистрибуторите. Търговските затруднения по-скоро се дължали на появата на конкурентни разрешения, на моралното остаряване на различните версии на софтуера или на икономическата криза от 2008—2009 г. Освен това Комисията смята, че е неточно твърдението, съгласно което поведението ѝ би могло да представлява сериозна пречка за инвеститорите, проявяващи интерес към групата Systran. Всъщност тяхното поведение можело да се обясни с това, че групата Systran е изгубила Комисията като клиент. В това отношение не било доказано наличието на причинно-следствена връзка.

272 На второ място, ищците оценяват претърпените от Systran неимуществени вреди на поне 2 милиона евро. Тези неимуществени вреди могли да се оценят само приблизително, макар да е сигурно, че са настъпили, тъй като групата Systran е понесла значителни загуби поради разкриването на ноу-хау от Комисията. Репутацията на групата Systran пострадала и поради това че ищците били принудени да предявят иск срещу институционален клиент, което значително навредило на доброто им име и на деловите им отношения. Освен това поведението на Комисията можело само да подтикне другите клиенти и потенциалните клиенти на групата Systran да се опитат да се сдобият с нейната система по пътища, различни от търговските.

273 В това отношение Комисията отбелязва, че Systran единствено е отговорно за разгласяването на спора в публичното пространство и следователно не е необходимо да му се присъжда обезщетение за неимуществени вреди. Комисията подчертава също така, че ако пострадалото от нарушение на авторски права лице не може да докаже настъпването на вредата или нейния обхват, то обезщетението може да бъде отказано или ограничено до символична сума. Не било представено доказателство за наличието на неимуществени вреди от 2 милиона евро или на причинно-следствена връзка между поведението, в което тя се упреква, и твърдените вреди.

По първоначалната оценка на загубата на стойност на нематериалните активи

274 В отговор на становището на Комисията относно загубата на стойност на нематериалните активи ищците представят изготвена от техен финансов експерт оценка (оценка на г-н A. Martin, експерт-счетоводител и одитор във Франция, акредитиран от различни френски юрисдикции, сред които Cour de cassation, относно оценката на нематериалните активи на Systran, наричана по-нататък „първата финансова оценка на ищците“). Що се отнася до Systran, то е „еднопродуктово“ дружество, чиито единствени „оползотворими“ нематериални активи били софтуерът и ноу-хау, които отчасти фиксирало в сметките си. Все пак тази счетоводна стойност не представлявала действителната стойност на активите му, която би могла да се оцени на основата на борсовата стойност на дружеството. В настоящия случай развитието на цените на акциите на Systran позволявало да се установи очевидна връзка между нарушенията на Комисията и загубата на борсова стойност на това дружество и следователно загубата на стойност на нематериалните му активи. В първата финансова оценка на ищците г-н Martin прави следното заключение: „Нематериалните активи на Systran биха могли] да бъдат оценени на основата на борсовата капитализация от началото на 2004 г. на около 43 [до] 45 милиона евро. Тези нематериални активи се състоят основно от софтуера за машинен превод — единствен продукт на Systran, и свързаното с него ноу-хау. В края на 2004 г. стойността на тези нематериални активи вече е била само от 23 [до] 24 милиона евро, като обезценяването от 20 [до] 21 милиона евро няма друго обяснение освен действията на Комисията […], довели

до разкриване на тези елементи и до спорното им използване“. Вследствие на това ищците изтъкват на този етап, че Комисията трябва да бъде осъдена, що се отнася до загубата на стойност на нематериалните активи, да заплати сумата от 44 790 000 EUR, доколкото разкриването води до пълна загуба на икономическата стойност на тези активи. Най-малкото Комисията трябвало да бъде осъдена да заплати обезщетение за сигурната и вече установена вреда, която произтичала от разкриването и се състояла в загубата на определената от пазара стойност, а именно сумата от 21 милиона евро.

275 В отговор на първата финансова оценка на ищците Комисията представя извършена от неин финансов експерт оценка (оценка на г-жа P. Tytgat, одитор на предприятия в Белгия). Така в отговор на твърдението, че „след спад през 2004 г., дължащ се в голяма степен на загубата на Комисията [като клиент], оборотът [на Systran] е бил стабилен през 2005 г., преди да отбележи нов спад през 2006 г.“, експертът на Комисията посочва, че Комисията е била клиент на Systran Luxembourg, а не на Systran и че подобно твърдение показва, че спадът в оборота на Systran не е бил резултат от твърдяното нарушение на авторски права. За да обори твърденията, че „намаляването на борсовата капитализация през 2004 г. […] няма друго обяснение освен действията на Комисията“ и че „цената на [акциите] на Systran постоянно спада през 2004 г. успоредно с постепенното разпространение на новината за разкриването на софтуера и свързаното с него ноу-хау от Комисията, докато борсовите индекси вървят нагоре, като CAC 40 се увеличава месечно средно с 3 636 [пункта] през януари до 3 796 [пункта] през декември 2004 г.“, експертът на Комисията отбелязва, че развитието на цените на ценните книжа на Systran не трябвало да се сравнява с това на индекса CAC 40, а със секторния индекс Logiciels et services informatiques на Парижката фондова борса. Това развитие показвало, че ценните книжа на Systran следвали секторния индекс, което доказвало, че твърдяното нарушение не било причина за посочената вреда. Освен това стойността на даден нематериален актив зависела от финансовата оценка в определен момент, а не от цената на акцията, която зависела от цяла поредица други фактори. Следователно ищците погрешно твърдят, че стойността на нематериалните активи на дадено дружество зависела автоматично и без разграничение от неговата борсова капитализация. Експертът на Комисията подчертава също, че активът на Systran не се състои само от софтуера „Systran“. Това дружество търгувало и с други софтуери и притежавало марка, която предвид позициите му на пазара на софтуерите за превод представлява дружа важна част от нематериалния му актив. Следователно

Systran не било „еднопродуктово“ дружество и не можело да се поддържа, че стойността на цялото предприятие на Systran е била засегната.

По другите оценки на вредата

276 След съдебното заседание и в отговор на третата и на четвъртата серия от въпроси относно оценката на вредата ищците споменават двата метода за оценяване, предвидени в член 13 от Директива 2004/48, а именно метода, наречен „на отрицателните икономически последствия“, при който се вземат предвид „всички приложими аспекти“, сред които пропуснатите ползи и загубата на стойност на нематериалните активи, и метода, наречен „на еднократното обезщетение“, при който обезщетението се определя като еднократна сума въз основа на елементи като размера на лицензионните и авторските възнаграждения и хонорари, които биха били дължими, в случай че нарушителят е поискал разрешение да използва въпросното право върху интелектуална собственост. Отговорите на ищците са придружени от две оценки, изготвени от техния финансов експерт (оценка на г-н Martin от 23 април 2010 г. и оценка на г-н Martin от 2 юни 2010 г., по-долу съответно „втората финансова оценка на ищците“ и „третата финансова оценка на ищците“).

277 На първо място, ищците се връщат към наличието на вредата, понесена вследствие на загубата на стойност на нематериалните активи. Те подчертават, че през 2004 г. едва дванадесет месеца след възлагането на обществената поръчка, тези нематериални активи се обезценили с 46 %, т.е. с между 20 и 21 милиона евро, докато за същия период борсовата капитализация на стойностите в сектора се увеличила с 1,5 % съгласно данните за индекса Logiciels et services informatiques на Парижката фондова борса. Единствено разкриването от

Комисията на ноу-хау на Systran би могло да обясни подобен спад на цените на акциите му. Тази загуба на стойност впоследствие се увеличила, за да достигне между 43 и 45 милиона евро през март 2010 г.

278 На следващо място ищците поддържат, че загубата на стойност на нематериалните активи трябва да се вземе предвид както при метода на отрицателните икономически последствия, така и при метода на еднократното обезщетение. Два подхода позволявали да се оцени тази загуба на стойност: оценката чрез определяне на загубите на бъдещи парични потоци, предложена в съдебното заседание от г-жа Tytgat, финансовия експерт на Комисията, или оценката чрез сравнение с борсовата капитализация, предложена първоначално от г-н Martin. Ищците изтъкват, че първият подход е по-малко релевантен от втория, доколкото почива на прогнози и хипотези. Все пак този подход е следван от г-н Martin във втората финансова оценка на ищците, в която се заключава, че тогава вредата за Systran възлизала на 33,5 милиона евро (т.е. 18,5 милиона евро за периода 2004—2010 г. и 15 милиона евро за бъдещия период според актуализираните данни за първото шестмесечие на 2010 г.). Що се отнася до втория подход, ищците отбелязват, че твърдението, съгласно което фактори, различни от неправомерното поведение на Комисията, могли да обяснят загубата на борсова капитализация, е относимо на теория, но без последствия в настоящия случай, тъй като нито един друг фактор не обяснявал спада на борсовата капитализация с 46 % през 2004 г. в сравнение с увеличението от 1,5 % на референтния индекс. Във всички случаи, независимо кой подход бъде възприет, вредата от загубата на стойност на нематериалните активи възлизала минимум на 20 милиона евро.

279 В отговор на въпроса на Общия съд относно оценяване на загубата на стойността на нематериалните активи чрез прилагане на ставка от 5 % към оборота след 2004 г., ищците изтъкват, че такъв подход би могъл да бъде възприет само при метода на еднократното обезщетение, но не и при метода на отрицателните икономически последствия. В такъв случай при метода на еднократното обезщетение трябвало да се вземат предвид следните данни: размерът на лицензионните или авторските възнаграждения, които Комисията би следвало да заплати, за да може да променя изходния код на Systran (т.е. 10,9 милиона евро за периода от 2004 г. до първото шестмесечие на 2010 г.), увеличен, първо, с

„допълнителна сума“, която отчита други фактори като отслабването на конкурентните позиции на Systran, загубата на клиентела и отнемането на способността за развитие, които само предоставянето на посочените по-горе възнаграждения не можело да отстрани — в това отношение г-н Martin отбелязва, че тази допълнителна сума може да бъде определена чрез прилагане на процент към оборота, при условие че се вземе предвид световният, а не европейският оборот, че като база за изчисление се вземе оборотът за 2003 г. и не се прилага ставка от 5 %, а от 10 % — и второ, с бъдещата вреда, оценена от г-н Martin на 15 милиона евро.

280 От своя страна Комисията на първо място оспорва наличието на имуществената вреда, понесена от групата Systran, доколкото тя не произтичала достатъчно пряко от поведението, за което се упреква Комисията. Позовавайки се на правата си върху речниците, Комисията поддържа, че е можела да възложи дейностите на дружеството Gosselies без съгласието на групата Systran. Комисията отбелязва също така, че служителите на Gosselies са били служители на Systran Luxembourg и следователно са били запознати с това ноу-хау, чието разкриване се твърди. Отговорите на Комисията са придружени от оценка на финансовия ѝ експерт (оценка на г-жа Tytgat от 3 май 2010 г. и оценка на г-жа Tytgat от 10 юни 2010 г., по-долу съответно „втората финансова оценка на Комисията“ и „третата финансова оценка на Комисията“).

281 В отговор на въпроса на Общия съд относно оценяването на част от понесената вреда чрез прилагане на ставка от 5 % към оборота след 2004 г., Комисията възприема анализа на г-жа Tytgat, според която „позоваването на 5 % от оборота на Systran от 2004 г. насам не е релевантно“. Г-жа Tytgat подчертава, че нито едно фактическо обстоятелство не позволявало да се направи извод, че стойността на предприятието на Systran се е променила след 2004 г. Като не е представило оферта в рамките на проведената от Комисията през 2004 г. процедура за възлагане на обществена поръчка, Systran се е „поставило в неблагоприятна позиция по отношение на една от дейностите си в определен момент“. В сложната

плетеница от дейности, цени, маржове на печалбата и оборот на Systran не било възможно да се определят по точен, сигурен и обоснован начин финансовите последици от дадено действие, както не било възможно да се оцени вреда чрез загубата на борсова капитализация. Освен това от 2005 г. насам различни фактори можели да се отразят върху стойността на групата Systran. Единственият начин да се оцени евентуалната вреда се състоял в основаване на „загубата на бъдещи парични потоци, породена единствено от загубения актив“ чрез подход, който тръгва отдолу „тоест от договорите, от центровете на разходи, от единица, генерираща парични потоци“, а не отгоре „от оборота, общ за всички продукти, всички договори, всички страни, с недоказани фиксирани коефициенти“. Освен това дейността на Systran включвала „много продукти, сегменти, територии и портали, и следователно — много клиенти“. Според годишния доклад на Systran за 2008 г. издателската дейност на софтуери, която се характеризирала с цикличност, отбелязвала спад, тъй като версия 6 на софтуера „Systran“ била почти напълно остаряла и всички очаквали версия 7. Многопластовата структура, посочена от г-жа Tytgat, и краткият живот на някои от пусканите на пазара продукти на Systran правели непостоянни някои от компонентите на оборота и следователно всяко позоваване на него било рисковано. На последно място, съществената част от оборота на Systran била осъществена с големи интернет доставчици, което доказвало, че не е налице вреда, тъй като тези клиенти все още били налични.

б) Съображения на Общия съд

282 В настоящия случай ищците искат обезщетение в размер на 46 804 000 EUR за понесената от Systran имуществена вреда вследствие на действията на Комисията, т.е. 2 014 000 EUR за обезценяването на ценните книжа на Systran Luxembourg и 44 790 000 EUR за загубата на стойност на нематериалните активи, включваща вече установени загуби от 21 милиона евро.

По обезценяването на ценните книжа на Systran Luxembourg

283 Що се отнася до вредата, свързана с обезценяването на ценните книжа на Systran Luxembourg вследствие на прекратяването на дейността на това дружество, трябва да се отбележи, че Systran не може да иска обезщетение в това отношение, тъй като причината за прекратяването на дейността на Systran Luxembourg според ищците се състояла в недобросъвестно поведение на Комисията, целящо да го принуди да уволни персонала си (вж. точка 265 по-горе). Подобно недобросъвестно поведение, дори ако се приеме за доказано, не е свързано с авторското право и ноу-хау на Systran върху „Systran Unix", чието незачитане представлява установеното в настоящия случай неправомерно поведение. Освен това, ако разглежданото недобросъвестно поведение се състои във възлагането на спорната обществена поръчка на друго дружество, Комисията не можела да носи отговорност за твърдяната в това отношение вреда, тъй като Systran Luxembourg не е представило оферта в рамките на спорната процедура, довела до възлагане на поръчката на дружеството Gosselies.

284 Поради липса на причинно-следствена връзка между поведението, за което се упреква Комисията, и твърдяната вреда искането на Systran за обезщетение за загубите, свързани с обезценяването на ценните книжа на Systran Luxembourg, трябва да бъде отхвърлено.

По загубата на стойност на нематериалните активи

285 Що се отнася до вредата, свързана със загубата на стойност на нематериалните активи на Systran, ищците трябва да получат обезщетение, ако се окаже, че вредата, за която то е поискано, е действителна и сигурна и че съществува достатъчно пряка причинно-следствена връзка между поведението на Комисията и вредата.

— По първоначалната оценка, предложена от ищците

286 В самото начало трябва да се отбележи, че първоначално предложената от ищците оценка, за да се прецени загубата на стойност на нематериалните активи на Systran, не може да бъде приета. Всъщност тази оценка се основава на сравнение на борсовата стойност на Systran с индекс, обединяващ 40-те най-големи дружества, котирани на Парижката фондова борса (индекс CAC 40) (вж. точка 274 по-горе и първата финансова оценка на ищците). В настоящия случай подобно сравнение няма доказателствена сила, тъй като е твърде общо, за да позволи да се определи по задоволителен начин вредата, причинена от поведението, за което се упреква Комисията.

287 Както основателно е посочено от финансовия експерт на Комисията, загубата на борсова капитализация може да се обясни с голям брой фактори, а не само с поведението на Комисията.

288 Безспорно финансовият експерт на ищците отбелязва в това отношение, че според него никакво друго обстоятелство освен неправомерното разкриване на ноу-хау на Systran не можело да обясни спада в цената на акциите от 2004 г., който би бил също толкова значителен, ако бъде сравнен с релевантен секторен индекс, наречен „Logiciels et services informatiques“ на Парижката фондова борса, а не с индекса CAC 40.

289 Противно на твърденията на ищците обаче, не е установено в достатъчна степен, че отбелязването на постоянен спад на цената на акциите на Systran през 2004 г. е успоредно на постепенното разпространение на новината за разкриването на софтуер и свързаното с него ноу-хау от Комисията. Всъщност анализът на различните материали по делото показва, че тази новина се е разпространила по-скоро през 2005 г. или във всеки случай е станала публично достояние през 2006 г. Така жалбата срещу Комисията е внесена при Европейския омбудсман на 28 юли 2005 г. и той е представил резултатите от разследването си на

28 септември 2006 г. Също така във втората финансова оценка на Комисията, след като е посочила, че „нито едно фактическо обстоятелство не позволява да се направи извод, че стойността на предприятието […] на Systran се е променила след 2004 г. (вж. сайта и други съобщения)“, г-жа Tytgat отбелязва, че „освен това знаем например, че самото разкриване на съществуването на спора от Systran с прессъобщението му от 18 октомври 2006 г., 6 ч. и 48 мин. и годишния му доклад за 2006 г., има отрицателни последици за стойността на групата“. В годишния доклад на Systran за 2005 г. не е посочен този спор (вж. точка 270 по-горе). Освен това всички статии в печата, представени в приложение към исковата молба, за да свидетелстват за отразяването в медиите на настоящото дело, са от края на 2005 г. или от 2006 г.

290 Следователно предвид представените от страните данни не може да се отхвърли хипотезата, че цената на акциите на Systran за разглеждания период е зависела от голям брой фактори, които са могли да ѝ повлияят, което не позволява на ищците да се позовават на цялата загуба на стойност на нематериалните активи на Systran, оценена от тях в размер между 43 и 45 милиона евро от 2004 г. насам.

— По наличието на понесената от Systran вреда и причинно-следствената връзка между тази вреда и поведението на Комисията

291 Тази първоначална недостатъчно точна оценка не би могла да доведе до това Общият съд да не отчете факта, че в настоящия случай групата Systran е понесла действителна и сигурна вреда, която по достатъчно пряк начин е причинена от поведението, за което се упреква Комисията.

292 В отговор на втората серия от въпроси, целящи по-специално да се определят последиците от поведението на Комисията за дейността на групата Systran по начин, различен от сравнението с борсовата стойност на Systran, ищците представят редица доказателства за загубата на стойност на ноу-хау на Systran вследствие от разкриването му от Комисията.

293 Първо, ищците представят две удостоверения от техните дистрибутори, които посочват в каква степен поведението на Комисията по време и след възлагането на спорната обществена поръчка нанася конкретна вреда на търговската дейност на групата Systran. Тази вреда се изразява в загубата на потенциални клиенти и в усложняването на преговорите с настоящите клиенти, които не разбират защо трябва да плащат за нещо, което нямало стойност за Комисията (вж. представените от името на двама дистрибутори удостоверения, приложени към отговора на ищците на втората серия от въпроси).

294 Противно на твърденията на Комисията (вж. точка 271 по-горе), тези удостоверения свидетелстват за напълно правдоподобния факт, че съдебен спор между предприятие, търгуващо със софтуер, на който е автор, и един от институционалните му клиенти, който твърди, че може да възлага дейности на трето лице относно вторичен спрямо предходния софтуер, без да е необходимо да получи разрешение от автора на оригиналното произведение, прави по-трудни търговските отношения на това дружество с неговите настоящи и потенциални клиенти. В това отношение Комисията не може да упреква Systran — котирано на фондовата борса дружество, че съгласно задълженията си е дало гласност в публичното пространство на съществуващия между тях спор по отношение на права на интелектуална собственост върху софтуера, с който то търгува. Също така фактът, че Комисията не търгува със софтуер, не влияе върху това, че поради нейното поведение клиентите на групата Systran могат да се усъмнят в точния обхват на притежаваните от Systran права върху софтуера, с който търгува. Няма причина представените от ищците удостоверения да не бъдат взети предвид поради твърденията, че са опортюнистични. Напротив, тези удостоверения

показват специфичното отражение на поведението на Комисията върху търговската дейност на Systran.

295 Второ, ищците представят множество удостоверения или свидетелства от финансови дружества, които показват, че поведението на Комисията е намалило атрактивността на Systran пред нейните акционери, настоящи или потенциални инвеститори, както и купувачи (вж. представените от името на множество инвестиционни дружества и една банка документи, приложени към отговора на ищците на втората серия от въпроси).

296 Противно на твърденията на Комисията (вж. точка 271 по-горе), тези различни свидетелства и удостоверения излагат по достатъчно убедителен начин реакциите на много инвеститори, изправени пред идеята да останат във, да инвестират или да закупят дружество, което търгува със софтуер, правата върху който се оспорват от Комисията. Така някои инвеститори отказват да инвестират в Systran. Друг инвеститор решава да продаде значителен дял на загуба, посочвайки изрично, че „спорът на Systran с Комисията и най-вече оспорването от нейна страна […] на права и ноу-хау на Systran създават пречки пред търговското развитие на дружеството и лишават инвеститорите от всякаква яснота върху стойността на ценните книжа“. В това отношение е важно да се отбележи, че Комисията не е обикновен клиент, а е институционален клиент, който разполага с внушителна правна служба и значителни познания в областта на интелектуалната собственост. Трябва да бъде взето предвид и естеството на спора, тъй като той не е само с търговски характер, а засяга авторските права и ноу-хау на Systran върху софтуера, който носи неговото име и представлява най-големия актив за това дружество, цялата дейност на което е съсредоточена в разработването и търговията с неговия софтуер за машинен превод „Systran“.

297 В това отношение доводите на Комисията, че моралното остаряване на различните версии на софтуера „Systran“ било причина за трудностите на Systran, не могат да бъдат приети. Както ищците посочват в отговор на четвъртата серия

от въпроси, пускането на пазара на нова версия на даден софтуер не засяга правата на интелектуална собственост на неговия автор върху предишната версия, която запазва определена икономическа стойност. Групата Systran продължава да реализира печалби от предишните версии от своите клиенти чрез поддръжката, продажбата на допълнителни лицензи за покриване на нови езикови двойки или други сървъри, чрез предлагането на свързани с това услуги или чрез споразумения за интегриране с други издатели на софтуер. Освен това ищците убедително подчертават, че версията „EC-Systran Unix“, която съответства на версията „Systran Unix 4“, има същата архитектура като следващите версии (тоест версиите от 5 до 7). Всички тези версии имат общ изходен код и се основават на един и същ софтуер, а именно софтуера „Systran“ в неговата версия за Unix. Тези различни версии не се различават по архитектурата си, а по добавянето на нови функции, подобряването на алгоритмите за превод и обогатяването на езиковите ресурси.

298 Трето, ищците подчертават, че загубата на стойност на правата на интелектуална стойност на Systran, свързана с поведението на Комисията, се увеличава с времето. Те отбелязват, че на 31 декември 2008 г. Systran е била принудена да вложи значителна сума заради обезценяването на нематериалните ѝ активи „предвид значителната вреда, причинена от нарушението на правата ѝ на интелектуална собственост и на разкриването на нейното ноу-хау от Комисията, предвид срещнатите през 2008 г. трудности и извънредната нестабилност на настоящата икономическа обстановка“ (вж. удостоверение на одиторите на Systran от 13 октомври 2009 г.). Следователно поведението на Комисията поне отчасти обясняваше тази счетоводна провизия.

299 Налага се изводът, че това удостоверение позволява да се установи, че провизията от 11,6 милиона евро за обезценяване на нематериални активи, включена в отчета за 2008 г., е свързана с трите посочени причини, като първата между тях е спорът с Комисията. Въпреки представеното от Комисията становище (вж. точка 271 по-горе), което се стреми да изтъкне друга посочена в това удостоверение

причина, а именно започналата през 2008 г. извънредна финансова криза, не може да бъде изключено, че спор относно нарушение на правата на интелектуална собственост и неправомерно разкриване на ноу-хау на Systran би могъл да се отрази върху оценката на нематериалните активи на това дружество.

300 Следователно по настоящото дело има достатъчно пряка причинно-следствена връзка между поведението на Комисията и понесената от Systran вреда — на първо място, в търговски план, поради загубата на потенциални клиенти и усложняването на преговорите с настоящите клиенти, на следващо място, във финансов план, поради намаляването на нейната атрактивност пред акционерите, инвеститорите или евентуалните купувачи, и на последно място, поради необходимостта за Systran да впише в края на 2008 г. част от провизията от 11,6 милиона евро за обезценяване на нейните нематериални активи вследствие на поведението, за което се упреква Комисията. Тази причинена от поведението на Комисията вреда е действителна и сигурна, както това е видно от представените в това отношение документи от ищците, макар цифровото ѝ изражение да не е определено с точност. Въпросът за неимуществените вреди е разгледан в точки 324 и 325 по-долу.

— По определянето на обезщетението за вредите като еднократна сума

301 В този контекст страните са запитани относно метода, който може да бъде използван за оценяване на размера на действителната и сигурна вреда, която по достатъчно пряк начин е причинена от поведението на Комисията в настоящото дело.

302 В отговор на третата серия от въпроси ищците се позовават на текста на член 13 от Директива 2004/48, съгласно който:

„[Държавите членки] гарантират, че по заявление на увредената страна компетентните съдебни органи [осъждат] нарушителя, който [като е съзнавал последиците] или [поради] разумни основания [е могъл да ги предвиди] е предприел действия, с които е нарушил права, да заплати на притежателя на правата обезщетение съобразно действителните вреди, понесени от последния в резултат на нарушението.

Когато съдебните органи определят обезщетението:

а) те вземат предвид всички приложими аспекти, като например отрицателните икономически последствия, включително пропуснат[ите] [ползи], които увредената страна е понесла, цялата несправедливо получена печалба от нарушителя, а когато е уместно, елементи, които са различни от стопанските фактори, като например [неимуществената вреда], причинена на притежателя на правото поради нарушението,

или

б) като алтернатива на посоченото в буква а) те могат, когато е уместно, да определят обезщетението като еднократна сума въз основа на следните елементи: най-малкото размера на лицензионните и авторските възнаграждения и хонорари, които биха били дължими, в [случай] че нарушителят е поискал официално разрешение да ползва въпросното право върху интелектуална собственост.

[…]“

303 Прилагането на метода на отрицателните икономически последствия създава значителни трудности в настоящото дело, тъй като финансовият експерт на Комисията системно се противопоставя на всички опити за оценка на финансовия експерт на ищците. По същество г-жа Tytgat само критикува оценките и критериите, използвани от г-н Martin за оценяване на различните отрицателните икономически последствия, и по-специално пропуснатите от Systran ползи, без да извърши успоредна оценка.

304 Като пример, когато г-н Martin се опитва да оцени вредата, свързана със загубата на стойност на нематериалните активи, като се позовава на предложения от г-жа Tytgat метод в съдебното заседание, а именно вземането предвид на загубата на бъдещи парични потоци, произтичащи единствено от съответните активи, той бива упрекнат в използване на данни от направен от бюро за анализи финансов анализ, чиято „точност на съответствието" не е доказана (трета финансова оценка на Комисията, стр. 4). Все пак не е направено конкретно предложение за заместващ критерий, докато г-н Martin е отбелязал, че посоченият финансов анализ, направен от независимо бюро за анализи, е бил изготвен по повод проекта за емитиране на 7 милиона евро облигации с варанти, който Systran безуспешно се е опитал да изпълни в началото на 2004 г., което напълно съответства на периода, който трябва да се вземе предвид (втора финансова оценка на ищците, бележка под линия № 2 и приложението към тази оценка).

305 Също така, когато ищците посочват, без Комисията сериозно да им противоречи, от една страна, че авторските права на Systran върху версията „Systran Unix" на софтуера „Systran" представляват същността на дейността на това дружество, и от друга страна, че отказът на Комисията да зачита тези права би могъл да има отражение върху оборота на това дружество и неговото развитие, г-жа Tytgat продължава да изисква подробна и документирана оценка, тръгваща отдолу „тоест от договор, от център на разходи, от единица, генерираща парични потоци", за да вземе предвид твърдяното многообразие от продавани от Systran продукти или от упражнявани от последното дейности, всички от които обаче се оказват свързани с развитието и търговията със софтуера „Systran" (втора финансова оценка на Комисията, стр. 8). Когато обаче г-н Martin се опитва да

оцени вредата с оглед на икономическата стойност на възложената от Комисията на Gosselies обществена поръчка, която съответствала на нетен марж от 30 % от конкретно реализирания оборот, тоест по-ниска стойност от действителния марж на групата Systran при този вид обществени поръчки съгласно представените от ищците данни (отговор на ищците на четвъртата серия от въпроси, точка 12), тази оценка е критикувана от г-жа Tytgat с мотива, че „предложението за изчисляване на нетния марж въз основата на фиксиран процентен размер от оборота за една-единствена операция не е точно […] [, к]ато предварително определена сума [може] да бъде потвърдена само за извадка от доказани данни и в дългосрочен план“ (втора финансова оценка на Комисията, стр. 3 и трета финансова оценка на Комисията, стр. 5). Според становището на финансовия експерт на Комисията било почти невъзможно конкретно да се оцени понесената от Systran вреда вследствие на поведението на Комисията поради липса на изчерпателни или достатъчно точни данни в това отношение, независимо от това какъв е възприетият критерий за извършване на тази оценка.

306 Вследствие на това, предвид трудностите при определянето на критериите за изчисляване на понесените от Systran отрицателни икономически последствия, в настоящия случай обезщетението трябва да се определи като еднократна сума въз основа на следните фактори: най-малкото размера на лицензионните и авторските възнаграждения и хонорари, които биха били дължими, в случай че нарушителят е поискал официално разрешение да ползва въпросното право върху интелектуална собственост. Съгласно този метод трябва да се вземат предвид изложените по-долу фактори.

307 Първият фактор, който трябва да се вземе предвид, е размерът на лицензионните и авторските възнаграждения и хонорари, които биха били дължими, в случай че нарушителят бе поискал от Systran разрешение да ползва въпросното право върху интелектуална собственост, за да осъществи дейностите, свързани с подобренията, адаптирането и добавките на езиковите шаблони, изброени в обществената поръчка, които изискват достъп до елементите на версията „Systran Unix“, възпроизведени във версията „EC-Systran Unix“, и промяната им.

308 Предвид естеството на тези дейности и убедително изложените от ищците причини в отговорите им на третата и четвъртата серия от въпроси подобна еднократна сума трябва да се определи с оглед на цената на лиценз, който дава право на неговия получател да променя изходния код за софтуера, а не на обикновен лиценз за използване на този софтуер. Подобен лиценз за промяна на изходния код е необичаен, защото не е част от традиционния икономически модел на издателите на софтуер. Всъщност подобен лиценз лишава издателя от всякаква възможност да продаде на получателя на лиценза за промяна лицензи за новите версии на софтуера, а също и услуги, които обикновено само издателят има право да извършва върху този софтуер. Освен това подобен лиценз може да застраши ноу-хау на издателя, тъй като може да доведе до съобщаване на изходния код на трети лица. Следователно продажбата на лиценз за промяна на изходен код, който дава право на неговия получател сам да развива софтуера, води до отказ от бъдещи приходи от лицензи за използване, които могат да бъдат генерирани от този софтуер.

309 В този контекст трябва да се оцени теоретичният размер на подобен лиценз за промяна на изходния код, следвайки финансовия подход, предложен от финансовия експерт на ищците в отговора на третата серия от въпроси. Този подход приема за отправна точка за определянето на теоретичната цена на лиценз за промяна на изходния код цената на годишен лиценз за използване на софтуера „Systran“ от Комисията.

310 В това отношение финансовият експерт на ищците г-н Martin определя цената на годишен лиценз за използване на софтуера „Systran“ от Комисията на 760 000 EUR. Тази цена е определена на основата на ежегодно плащаната цена от дружество за интернет услуги от световна величина за правото да използва софтуера „Systran“, годишната цена, плащана в миналото от две други американски предприятия от световна величина — едното управлява търсеща машина в интернет, а другото е специализирано в издаването на софтуери, и цената от около 1,3 милиона евро, платена от национална администрация, която може да се сравни с тази на Комисията, за обикновена актуализация, позволяваща използване на версия

7 на този софтуер, като тази администрация, също като Комисията, вече има лиценз за постоянно използване без право на внасяне на промени.

311 Посочването от г-н Martin на частни дружества е критикувано от финансовия експерт на Комисията г-жа Tytgat, поради това че ставало дума за неподходящи примери, несъизмерими с тарифите за Комисията. Всъщност посочените лицензи били с търговско, а не частно значение. Комисията не използвала софтуера „Systran", за да подобри търговските си услуги за широката общественост, а за да го предлага на стотици служители. Поради това стойността, взета като отправна точка за определянето на цената на лиценз за промяна на изходния код, била погрешна и останалата част на разсъждението не трябвало да бъде приета.

312 Според Комисията финансовият експерт на ищците е трябвало да вземе като отправна точка цената от около 15 000 EUR, която съответства на цената на лиценз за използване с нетърговски цели, предназначен за администрациите, пример за което е цената, предложена на Европейската служба за борба с измамите (ОЛАФ) от дистрибутор на софтуери за годишен лиценз на софтуера „Systran Enterprise Server 7", Standard Edition (или около 15 000 EUR за използването на този софтуер от 2 500 ползватели и около 15 000 EUR за „English World Pack", който включва множество езици, а именно английски, арабски, китайски, нидерландски, френски, немски, гръцки, италиански, японски, корейски, полски, португалски, руски, испански и шведски). В отговорите си на третата и четвъртата серия от въпроси Комисията се позовава също така на ценовия диапазон между 15 000 EUR (до 100 ползватели) и 150 000 EUR или повече (за неопределен брой ползватели и за комплексните нужди на големите предприятия, изискващи интегриране), предвиден в прессъобщение на Systran относно различните видове лицензи за използване на софтуера „Systran Enterprise Server 6" (Workgroup Edition, Standard Edition и Global Edition).

313 В самото начало следва да се отбележи, че между финансовите експерти на страните съществува разногласие не относно възможността да се вземе предвид

цената на годишен лиценз за използване на софтуера от Комисията като отправна точка за определяне на цената на теоретичен лиценз за промяна на изходния код за този софтуер, а относно стойността, която следва да се определи за подобен лиценз. По този въпрос и за сравнение трябва да се отбележи, че Комисията посочва в отговорите си на третата и четвъртата серия от въпроси, че на дружеството Gosselies е платена сумата от 1 925 280 EUR за извършването на възложените му дейности, които са продължили три години — от 2004 г. до 2006 г. Следователно дружеството Gosselies е получило средно 641 760 EUR за всяка отделна година за извършването на исканите от Комисията дейности.

314 Що се отнася до критиките на Комисията по отношение на цената на различните лицензи за използване, плащани годишно от трите предприятия от световна величина, посочени от експерта на ищците (вж. точка 310 по-горе), прегледът на финансовите документи на групата Systran позволява да се установи, че основната част от приходите на това предприятие е генерирана от много едри клиенти. В справочния документ за 2008 г., внесен на 29 април 2009 г. пред Autorité des marchés financiers française (френския орган за ценни книжа и пазари), се посочва, че през 2004 г. петте най-големи клиенти на групата Systran представляват 60,9 % от неговия оборот, като първият и вторият клиент носят една и съща сума (т.е. дял от 14,8 %) и че през 2008 г. тези пет най-големи клиенти представляват 42,3 % от неговия оборот, като първият клиент представлява 10,9 % от 7,6 милиона оборот, т.е. малко повече от 760 000 EUR. Следователно тази информация може да бъде посочена като фактор, който трябва да бъде взет предвид за определяне на цената на годишен лиценз за използване. Тук в известен смисъл става дума за горна граница.

315 Трябва също така да се отбележи, че противно на това, което намеква Комисията, основавайки се в това отношение на документи на групата Systran, в които се посочват лицензи за използване на софтуера „Systran Enterprise Server", версии 6 или 7, това дружество не разпространява и не възлага разпространението на софтуер, като прилага специални цени за администрациите. Както впрочем признава Комисията, ценовата политика на групата Systran по отношение на

лицензите за използване на нейния софтуер основно зависи от продаваното издание. Например, като се сравняват предоставените от Комисията данни по отношение на версиите 6 и 7 на софтуера „Systran Enterprise Server“, изданието с най-ниска цена на този софтуер, наречено „Workgroup Edition“, което може да бъде използвано само на един производствен сървър с операционна система Windows от най-много 100 лица, е налично на цена от 15 000 EUR; междинното издание, наречено „Standard Edition“, което може да бъде използвано на два производствени сървъра с операционни системи Windows и Linux от най-много 2 500 лица, е налично на цена от 30 000 EUR и най-богатото издание, наречено „Global Edition“, което може да се използва на неограничен брой производствени сървъри с операционни системи Windows, Linux и Solaris без ограничение в броя ползватели, е налично на цена от 150 000 EUR. В становището си относно твърденията на Комисията, че цената на лиценз за използване не можела да надхвърля сумата от 150 000 EUR, ищците подчертават, че за цената, посочена въз основа на прессъобщение на групата Systran относно версия 6 на софтуера „Systran Enterprise Server“, ясно се указва, че става дума за минимална цена, както показва предлогът „от“. Според посоченото от ищците в конкретния случай ставало дума за начална цена само за една езикова двойка и само за един сървър.

316 Предвид различните доводи и представените в тяхна подкрепа документи размерът на хипотетичен годишен лиценз за използване на софтуера „Systran“ от Комисията, служещ за отправна точка за изчисление на цената на годишен лиценз за промяна на изходния код, трябва да се определи на 450 000 EUR. Всъщност предложеният от експерта на ищците размер е твърде висок, тъй като дори използваната от Комисията версия да е предоставена за повече от 2 500 ползватели, този брой е много по-малък от броя ползватели в рамките на трите предприятия от световна величина, посочени от него, които представляват вероятно най-големите сключени от Systran договори. Освен това предложеният от Комисията размер е твърде нисък, тъй като сумата от 150 000 EUR съответства на начална цена за желаното от Комисията решение и, както са изтъкнали ищците, без това да бъде оспорено от Комисията, национална администрация поне толкова голяма колкото Комисията е платила сума, равна на 1,3 милиона евро, за актуализация на версията на софтуера „Systran“, която използва.

317 Въз основа на този начален размер от 450 000 EUR трябва да се определи размерът на лицензионните и авторските възнаграждения, които биха били дължими, в случай че нарушителят бе поискал от Systran разрешение да ползва съответното право върху интелектуална собственост, за да осъществи дейностите, предвидени в обществената поръчка. Чрез прилагане на метода за изчисление, предложен от финансовия експерт на ищците, който не е поставен сериозно под въпрос от Комисията (вж. точка 319 по-долу), размерът на годишното възнаграждение за промяна на изходния код може основателно да бъде определен на два пъти размера на годишния лиценз за използване, т.е. 900 000 EUR, като се вземе предвид, както прави финансовият експерт на ищците, че Комисията вече притежава право на използване за този софтуер и че този софтуер не е предвиден за широко потребление.

318 Така за годините от 2004 г. до 2010 г. размерът на това годишно възнаграждение за промяна на изходния код може да бъде определен на 7 милиона евро (т.е. 0,9 милиона евро, съответстващ на размера на годишното възнаграждение за промяна на изходния код, умножен по 7,76, което съответства на дисконтовия фактор, изчислен от финансовия експерт на ищците с оглед на безрисковия лихвен процент от 4 % за периода 2004—2010 г, т.е. общо 6 984 000 EUR, закръглени на 7 милиона евро).

319 В това отношение трябва да се отбележи, че Комисията реално не оспорва методологията, предложена от финансовия експерт на ищците и възприета от Общия съд. По този въпрос Комисията само изтъква твърдението на финансовия ѝ експерт, който посочва в отговор на четвъртата серия от въпроси, че експертът на ищците „извършва по-скоро изчисления за капитализация отколкото дисконтни изчисления“ и че „най-добрата финансова доктрина препоръчва да се разделят референтните периоди на различни хоризонти за определени параметри отколкото да се капитализира безразборно“. Трябва да се установи обаче, че възприетата от финансовия експерт на ищците методология не се основава на посочената от финансовия експерт на Комисията „капитализация“, а почива на дисконтно изчисление на данните с безрисковия лихвен процент от 4 % за периода 2004—2010 г., който съответства на разумния процент, който може да се приложи за разглеждания период. Комисията не излага основателни причини, които да обяснят защо Общият съд не би могъл да използва този метод за

определяне на размера на възнаграждението, което би било дължимо, в случай че бе поискала от Systran необходимото разрешение за извършване на оспорваните дейности.

320 Вторият фактор, който трябва да се вземе предвид, е така наречената „допълнителна“ сума, необходима за да се отчетат другите имуществени фактори, които предоставянето само на горепосоченото възнаграждение не би могло да отстрани. Всъщност плащането a posteriori на възнаграждението, което би било дължимо, в случай че Комисията бе поискала от Systran разрешение да ползва въпросното право върху интелектуална собственост, за да осъществи оспорваните дейности, не би могло само по себе си да поправи вредата, понесена от това предприятие от 2004 г. насам.

321 В това отношение предвид материалите по делото, и по-специално различните удостоверения, представени от ищците за установяване на въздействието от неправомерното поведение на Комисията върху дейността и развитието на Systran, трябва да се установи, че дейността и развитието на това предприятие са засегнати ежегодно от 2004 г. насам, като размерът на вредата като еднократна сума следва да бъде оценен на 650 000 EUR (т.е. приблизително 6 % от оборота за 2003 г.).

322 Тази допълнителна сума, дисконтирана за годините 2004—2010 г., може да бъде определена на 5 милиона евро (т.е. 0,65 милиона евро, съответстващи на горепосочената годишна еднократна сума, умножена по 7,76, което съответства на дисконтовия фактор, изчислен от финансовия експерт на ищците с оглед на безрисковия лихвен процент от 4 % за периода 2004—2010 г, т.е. общо 5 044 000 EUR, закръглени на 5 милиона евро).

323 За сметка на това с оглед на материалите по делото не може да се приеме, че в настоящия случай, в рамките на определянето на обезщетението за вредите

като еднократна сума, трябва да се вземе предвид така наречената „бъдеща“ вреда, изчислена от финансовия експерт на ищците на 15 милиона евро. Представената в това отношение оценка не почива на достатъчно убедителни данни за обосноваване на присъждането на обезщетение за тази вреда.

324 Последният фактор, който трябва да бъде взет предвид при определянето на обезщетението за вредите като еднократна сума, са понесените неимуществени вреди. В това отношение трябва да се отбележи, че с поведението си Комисията не е зачела правата, които Systran може да упражнява върху продукта си. Това поведение е още по-сериозно, поради това че в качеството си на институция Комисията е в основата на различни разпоредби за хармонизиране на правото на Общността в областта на авторското право, които не са спазени в настоящия случай. Следователно Systran трябва да получи обезщетение за понесените в резултат на поведението на Комисията неимуществени вреди.

325 Ищците обаче не са изложили причините, поради които това обезщетение трябва да бъде определено на поне 2 милиона евро, така че е уместно в рамките на определянето на обезщетението като еднократна сума Комисията да бъде осъдена да заплати символичната сума от 1 000 EUR за настъпилите в резултат на поведението ѝ неимуществени вреди.

326 От изложеното по-горе следва, че на Systran трябва да се присъди еднократната сума от 12 001 000 EUR като обезщетение за вредите, понесени в резултат на поведението на Комисията, тоест:

— 7 милиона евро, съответстващи на размера на възнаграждението, което би било дължимо от 2004 г. до 2010 г., в случай че Комисията бе поискала разрешение да ползва правата на интелектуална собственост на Systran, за да

осъществи изброените в обществената поръчка дейности, свързани с подобренията, адаптирането и добавките на езиковите шаблони, които изискват достъп до елементите на версията „Systran Unix“, възпроизведени във версията „EC-Systran Unix“ на софтуера „Systran“, и промяната им,

— 5 милиона евро, съответстващи на допълнителната сума, а именно във връзка с въздействието, което поведението на Комисията е могло да има върху оборота на Systran за периода от 2004 г. до 2010 г. и върху развитието на това дружество като цяло,

— 1 000 EUR като обезщетение за неимуществените вреди.

B — *По мерките, различни от присъждането на обезщетение*

1. Доводи на страните

327 Ищците поддържат, че основните принципи, посочени в член 288, втора алинея ЕО, трябва да позволят поправянето на вече причинената вреда, но също така и преустановяването на нарушението, противно на твърденията на Комисията. С искането си относно незабавното преустановяване на нарушението ищците целели гарантиране на полезното действие на бъдещото съдебно решение.

328 Комисията счита, че исканите от ищците мерки, в допълнение към присъждането на парично обезщетение, не могат да бъдат постановени от Общия съд. Всъщност при упражняване на правомощията си Общият съд не можел да дава задължителни указания на институциите или да действа вместо тях.

2. Съображения на Общия съд

329 Ищците искат от Общия съд да постанови, първо, незабавното преустановяване на нарушението на правата на интелектуална собственост и действията по разкриване от Комисията, второ, изземването на всички държани от Комисията и дружество Gosselies носители с нанесените от последното подобрения в областта на информационните технологии, за основа на които, при незачитане на правата на Systran, са ползвани версиите „EC-Systran Unix“ и „Systran Unix“, както и възстановяването на тези носители на Systran или поне унищожаването им под съответен контрол, и трето, публикуването за сметка на Комисията на съдебното решение в специализираните вестници, списания и уебсайтове по избор на Systran.

330 В това отношение трябва да се напомни, че институция, чието поведение е обявено за неправомерно, е длъжна да предприеме необходимите мерки за изпълнение на решението на Общия съд (вж. по аналогия член 266 ДФЕС). Следователно Комисията трябва да изведе всички необходими последици, за да гарантира зачитането на правата на Systran върху версията „Systran Unix“ на софтуера „Systran“ по отношение на дейностите, свързани с версията „EC-Systran Unix“ на този софтуер, които засягат авторското право и ноу-хау на Systran. При липса на зачитане на последиците и тъй като в настоящото дело е присъдено обезщетение само за вредата, понесена в периода от 2004 г. до обявяване на решението, Systran има право да сезира Общия съд с ново искане за обезщетение за вредите, които би могло да понесе в бъдеще.

331 Накрая, що се отнася до публикуването в различни вестници и списания, както и уебсайтове, днес Общият съд ще публикува прессъобщение относно настоящото решение. Това прессъобщение може да бъде възпроизведено и публикувано в специализирания печат. Така ищците ще разполагат със съдебно решение във връзка с поведението на Комисията спрямо тях и с прессъобщение, което може да бъде широко разпространявано, като по този начин исканията им по този въпрос ще бъдат удовлетворени. Това прессъобщение позволява също така на Общия съд да поправи в натура неимуществените вреди, състоящи се в накърняване на репутацията на Systran вследствие на неправомерното поведение на Комисията.

332 Ето защо Общият съд смята, че интересите на Systran са защитени в достатъчна степен чрез паричното обезщетение, поради което няма основания да се уважат исканията му за обезщетение в натура.

**По съдебните разноски**

333 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Комисията е загубила делото по основната част от исканията си, тя трябва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на ищците в този смисъл.

334 Освен това трябва да се отбележи, че разходите по подготовката на различните документи, представени от ищците в подкрепа на становищата им или в отговор на въпросите на Общия съд по отношение на техническите аспекти на софтуера „Systran“ (доклад, технически оценки и бележки на г-н Bitan), правните му аспекти (становища на професор Sirinelli), както и оценката на понесената вреда (финансови оценки на г-н Martin), представляват необходими разходи, направени за целите на настоящото производство, и следователно трябва да

бъдат считани за подлежащи на възстановяване съдебни разноски по смисъла на член 91, буква б) от Процедурния правилник.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав)

реши:

1) **Осъжда Европейската комисия да заплати на Systran SA определено като еднократна сума обезщетение в размер на 12 001 000 EUR.**

2) **Отхвърля иска в останалата му част.**

3) **Осъжда Комисията да заплати съдебните разноски.**

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 16 декември 2010 година.

Подписи

# Съдържание

Обстоятелства в основата на спора ..... II - 6090

I — По различните версии на софтуера „Systran“ ..... II - 6090

II — Хронология на отношенията между страните ..... II - 6091

А — Първи период: от „Systran Mainframe“ до „EC-Systran Mainframe“ ... II - 6092

1. Първоначални договори между WTC (и други дружества) и Комисията ..... II - 6092

2. Договор за сътрудничество между групата Systran и Комисията ..... II - 6095

Б — Втори период: от „Systran Unix “до „EC-Systran Unix“ ..... II - 6104

В — Трети период: от откриването на процедурата за възлагане на обществена поръчка на 4 октомври 2003 г ..... II - 6109

Производство и искания на страните ..... II - 6111

От правна страна ..... II - 6114

I — По допустимостта ..... II - 6114

А — По искането Общият съд да осъди Комисията да плати обезщетение за твърдените вреди ..... II - 6114

1. По основанието на иска ..... II - 6115

а) Доводи на страните ..... II - 6115

б) Съображения на Общия съд ..... II - 6116

Бележки относно компетентността в областта на договорната и извъндоговорната отговорност ..... II - 6116

Разглеждане на искането на ищците за обезщетение ..... II - 6120

Преглед на представените от Комисията доказателства в подкрепа на наличието на предоставено по силата на договор разрешение за разкриване на трето лице на информация, която може да бъде защитена с авторско право и ноу-хау ..... II - 6126

2. По липсата на яснота на исковата молба ..... II - 6135

а) Доводи на страните ..... II - 6135

б) Съображения на Общия съд ..... II - 6135

3. По липсата на компетентност на Общия съд за установяване на нарушение на авторското право в рамките на иск за извъндоговорна отговорност ..... II - 6137

а) Доводи на страните ..... II - 6137

б) Съображения на Общия съд ..... II - 6138

Б — По другите искания ..... II - 6140

II — По съществото на спора ..... II - 6142

А — По претендираните от ищците права и неправомерността на поведението на Комисията ..... II - 6142

1. По сравнението на различните версии на софтуера „Systran“ ... II - 6143

а) Доводи на страните ..... II - 6143

б) Съображения на Общия съд ..... II - 6146

2. По неправомерността на поведението на Комисията ..... II - 6154

а) Доводи на страните ..... II - 6154

По нарушението на авторското право ..... II - 6154

По претендираните права относно ноу-хау ..... II - 6172

б) Съображения на Общия съд ..... II - 6176

По претендираните от ищците права върху версията „Systran Unix“ на софтуера „Systran“ ..... II - 6177

По твърдението, че притежаваните от Комисията права ѝ позволяват да пренебрегва правото на противопоставяне на ищците ..... II - 6182

По естеството на дейностите, възложени от Комисията на трето лице ..... II - 6187

Б — По понесените вреди и причинно-следствената връзка ..... II - 6202

1. По понесената от Systran Luxembourg вреда и причинно-следствената връзка ..... II - 6202

а) Доводи на страните ..... II - 6202

б) Съображения на Общия съд ..... II - 6203

2. По понесените от Systran вреди и причинно-следствената връзка ..... II - 6204

а) Доводи на страните ..... II - 6204

По различните форми на вреда, нейното наличие и причинно-следствената връзка ..... II - 6204

По първоначалната оценка на загубата на стойност на нематериалните активи ..... II - 6207

По другите оценки на вредата ..... II - 6209

б) Съображения на Общия съд ..... II - 6212

По обезценяването на ценните книжа на Systran Luxembourg ..... II - 6213

По загубата на стойност на нематериалните активи..... II - 6213

— По първоначалната оценка, предложена от ищците ..... II - 6214

— По наличието на понесената от Systran вреда и причинно-следствената връзка между тази вреда и поведението на Комисията ..... II - 6215

— По определянето на обезщетението за вредите като еднократна сума ..... II - 6219

В — По мерките, различни от присъждането на обезщетение ..... II - 6230

1. Доводи на страните ..... II - 6230

2. Съображения на Общия съд ..... II - 6231

По съдебните разноски ..... II - 6232